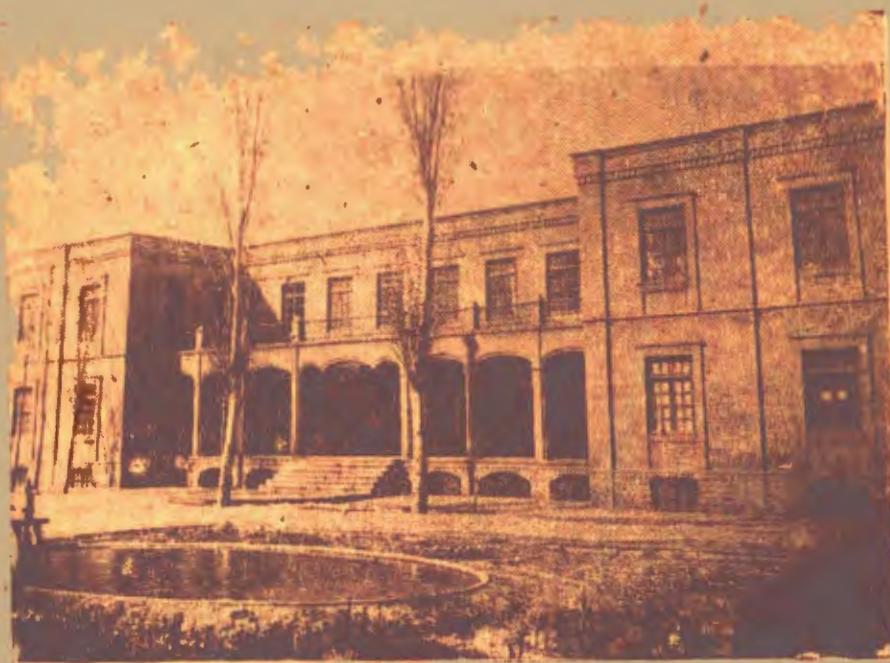

ساتمه دیستان فردوسی تبرز

بهم آقای علی اکبر یاسی

اشهادت دیستان

تاریخ انتشار
اردیبهشت ماه ۱۳۲۷

« بهار ۵۰ رباعی »

سازمانهای پیرامون فرودگاه تبریز

۱	۰۱
۲۰	۳۰

سالنامه

لپيرستان

فردوسي

بهريز

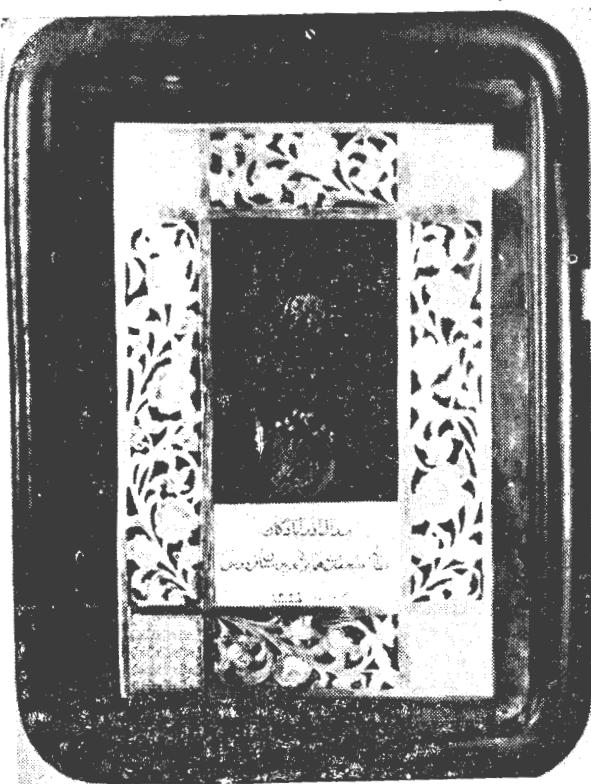
۱۳۲۷ - ۱۳۲۶

تبريز - چاچيانه اداره فردينك

گلوریہ شاہزادی

نشان آذربادگان

اعطائی اعلیحضرت همایون شاهنشاهی بدیرستان فردوسی تبریز

بمعنایت تشریف فرمائی جناب آقای حسین حسینی زاده
سیاستمدار دانشمند جلیل القدر و ناینده محترم مجلس و حضرت
آقای اسحاقیل امیر خیزی استاد فاضل ارجمند
باذر باستان دیورستان فردوسی تبریز نخستین نشریه خود را
بحضور معظم لهما تقدیم میدارد .

فهرست مقاله‌رجات

صفحه:

.....	تمثیل اغلیظحضرت همایتوانی
.....	نشان آذربادگان
۱	اهدائی سالنامه
۲	فهرست مندرجات
۳	مقدمه
۴	عکس رئیس فرهنگ آذربایجان
۵	عکس معاون فرهنگ آذربایجان
۶	نظر اجمالی بفرهنگ آذربایجان در زمان تأسیس دیبرستان
۷	تاریخچه دیبرستاق فرشوی
۸	هشکس عده از فارغ التحصیلهای سال ۱۳۰۶
۹	سازمان دیبرستان در سال تحصیلی ۲۶ - ۲۷
۱۰	شرح وقایع و اتفاقات مهم در سال تحصیلی ۲۷ - ۲۶
۱۱	وزیر فرهنگ در دیبرستان
۱۲	انجمنها و گارهای فوق برنامه
۱۳	آزمایشگاهها
۱۴	جهرافیای تاریخی شهر تبریز
۱۵	چکامه از اثر طبع آقا دکتر رعدی آذربخشی
۱۶	تجربه فوکو
۱۷	جشن مهرگان
۱۸	اشعار از دیوان آقا بزرگتر

فهرست مendarجات

صفحه

۱۱۳	مرک یک بانوی دانشمند
۱۱۶	میان
۱۲۶	انجمن ادبی
۱۴۳	مبارزه دانش آموزان
۱۴۶	چکامه
۱۴۸	چگونه می توان روح میهن پر سقی دا در افراد ملی ایجاد کرد
۱۶۴	شهر بمناسبت نجات آذربایجان
۱۶۵	انجمن سالنامه
۱۷۱	روابط آموزشگاه و خانواده
۱۸۱	انجمن ورزش
۱۸۷	کوه نوردان مهران
۱۹۳	شرح حال هیرزا تقی خات امیر کهیر
۲۱۳	خدمات دیپرستان

دھنگل دله

انجمن سالنامه دیبرستان فردوسی تبریز ممتاز است که با وجود موافع و مخالفات فراوان برای نخستین بار با انتشار مجتمعه که معرف خدمات شایان این موسسه بزرگ فرهنگی باشد توفيق حاصل نماید. دیبرستان فردوسی تبریز که سی و یک‌مال پیش بهمت جمعی از رجال دانشمند پر شور وطن پرست و مجاهدین اصلاح طلب مشروطیت ایران تاسیس یافته است همواره کانون تربیت عده کثیری از رجال و دانشمندان حاضر کشور بوده و قدرهای دوثری در تعلیم فرهنگ جدید و اشاعه دانش و بسط فرهنگ عمومی ایران برداشته است.

اینست بمنثور تکمیل خدمات فرهنگی انجمن سالنامه دیبرستان با انتشار این مجتمعه که مشتمل بر تاریخچه اجمالي دیبرستان و تشکیلات اداری و تعلیماتی آن و محتوی یك ساله دقالات مفید و مصالح سودمند است مباررت می نماید.

همیت تحریریه انجمن بر خود فرض میداند که از بذل مساعدتهای مادی و معنوی آقای تقی‌هیر فخرانی ریاست محترم دیبرستان و آقای احمد سعی دیبر فاضل تاریخ و جغرافیا و سرپرست محبوب انجمن از صهیم قلب سپاسگزاری کند.

در خاتمه با تقدیم این مجتمعه ناچیز پیشگاه دوستداران فرهنگ امیدوار است خوانندگان ارجمند بنوایتی که در ضمن مطالعه برخواهند خورد باشد هفو و اغماض بمنگرنند.

رئیس انجمن سالنامه = گهال الدین عابدی

آقای عبدالحسین صادقی نژاد رئیس محترم فرهنگ آذربایجان

آقای رضا قلی رشدیه معاون محترم فر هنر

نظر اجتماعی بنر هنگ آذربایجان در زمان تاسیس دیورستان فردوسی

وشرح حال جناب آقای اعلم‌الملک موسس دیورستان

جناب آنای دکتر هباس انتساب ادهم (علم‌الملک) فرزند مرحوم میرزا
زین‌العابدین خان لقمان‌الملک - تحصیلات ابتدائی و متوسطه را در مدرسه لقمانیه تبریز
(که موسس آن مرحوم امان‌الملک بود) و تحصیلات تالیه را در دانشگاه ہاربس

پیاپان رسانده و موفق باخته جایزه برای دساله بزشگی (پایان نامه) از دانشگاه طب و مدار از بیمارستانهای پاریس کردیده اند و در آن موقع نمایندگی دولت ایران در گفتوگوه تعلیمات عمومی بین المللی در پاریس را بهده داشته اند .
نخستین سافرت آذربایجان در سال ۱۳۲۰ قمری بسته ریاست فرهنگ و بهداری در محیط مرحوم سپه سالار خلعتبری (والی وقت آذربایجان) هنگامی که قرای تزاری حاضر و قضاای حاجی صمدخان (شجاعالدوله) جریان داشت وارد تبریز شده و در آن موقع مشکل شروع باجرای برنامه وزارت فرهنگ نمودند .
قبل از ورود ایشان آذربایجان سازمان اداره فرهنگ وجود خارجی نداشته و مدارس و دبستانهای که در تبریز موجود بود تمامًا ملی و بوسیله مدیران مدارس اداره و برنامه متحدا شکلی نداشته اند .

برای سازمان اداره فرهنگ آذربایجان چوت دیناری بودجه و اعتبار ثابتی موجود نبود عمارت شخصی را با اثای آن باختیار اداره فرهنگ و بهداری گذاشته و حتی مخارج اداره را نیز شخصاً عهده دار شدند .

اولین اقدام تاسیس یکباب مدرسه دولتی در آذربایجان بود که اجازه برداخت ماهی دوهزار ریال تحصیل و مدرسه فیوضات را که یکی از مهمترین مدارس ملی و باجدیت و علاقمندی مدیر آن مدرسه آقای ابوالقاسم فیوضات اداره میشد بست رسی دولتی انتخاب کردند ، متساقنه او شاع نامساعد وقت و فشار اجنب اجازه ادامه خدمت را نداده و ناچار در سال ۱۳۳۲ به این مراجعت نمودند .

بس از ظهور جنک بین المللی اول و تغییر اوضاع در سال ۱۳۳۳ مجدداً در الزام موکب ولایته مرحوم محمد حسن میرزا آذربایجان مراجعت وابندنمه موقق باصلاحات مفید و لازم در فرهنگ و بهداشت تاحدیکه وسائل اجازه میداد شدند - از جمله تهیه منابع درآمد برای فرهنگ آذربایجان بود . چون فرهنگ آذربایجان جز ۲۰۰۰ ریال درماه که برای یکباب مدرسه تخصیص یافته بود درآمدی نداشت در این نسبت در اثر اقدامات لازم به رئیسان تذکره پنجشاهی افزوده شده و بنام فرهنگ آذربایجان دریافت

گردیده و با تشریک مساعی تجار معروف و منورالفکر آذربایجان پس از دعوت و مذاکره در لزوم تعمیم معارف آقایان تجار حاضر شدند بهر لشگه بار تجارتی بسکھمد دینار و بهر بسته امانت پستی پنجاه دینار بفرهنگ تخصیص دهند و از این راه در آمد معتقدنابهی حاصل و تامین گردید از وجوه حاصله علاوه از

مدرسه دولتی فیوضات بچندین مدرسه دیگر نیز از جمله حکمت - تمدن - رشدیه وغیره مساعدتهای مالی به عمل آمد امتحان رسمی کلاس ششم دبستانها که تا آن زمان در آذربایجان معمول نبود در آن سال صورت گرفت اقدام مهم و مفید دیگر این بود که با کمک و مساعدت همکاران فرهنگی و اشخاص منورالفکر آذربایجان در سال ۱۲۹۵ شمسی موافق بناسیس مدرسه متوسطه محمدیه شده و برنامه بسیار قابل توجهی که دانشمندان متخصص در هر رشته از قبیل آقایی باقراط طلیعه (دروس عربی و فقه) آقای ابوالقاسم فیوضات (ریاضیات)

شاد روان علی هجیر هولوی

شادروان علی مجید موادی (علوم طبیعی) مسیو نیهورا (السنہ خارجہ) شادروان
میرزا علی خان ادیب خلوت (ادبیات و تاریخ) آقای دکتر صالح لقمان ادهم (حشمت
السلطنه) (حقوق و اقتصاد) را تدریس میکردند بمقع عمل گذارده شد .
علاوه بر آقایان بالا آقایان عبدالجواد میرزا و شیخ محمد حسین نهادی و
مصطفی السلطان از تهران دعوت و بعنوان دبیری در مدرسه متوسطه محمدیه استخدام و
پدریس مشغول گردیدند و رشته نقاشی و صنایع مستظرفه نیز دایر گردید .
جناب آقای دکتر عباس ادهم در کلیه مدت خدمت در فرهنگ و بهداری
آذربایجان از حقوق اداری استفاده نکرده و خدماتشان اتخاذی بوده است حتی مبلغ
دوازده هزار ریال که از دولت طلب داشته برای تشکیل یکباب کتابخانه در لئی در
تبریز اهداء فرمودند .

در سال ۱۲۹۶ بااتفاق شاد روان بنی آدم (شریف الدوله) و جمعی از
محترمین و معارف محل دارالمجزه و دارالایتمام در شهر تبریز تأمیس و بهداشت آن
بنگاه نیز تامین گردید و یکباب بیمارستان باسم بیمارستان احمدی در شهر تبریز دایر شد
در سال ۱۲۹۸ با کمک و مساعدت مرحوم سپهسالار اعظم والی آذربایجان
دریافت عوارض محلی جدید اضافه بر آنچه از تذکره و مال التجاره دریافت میشداز
بار و مسافر راه آهن و کشتیرانی دریاچه رضایه برای فرهنگ آذربایجان اختصاص
یافت با این ترتیب پایه فرهنگ این استان تاحدی که مقدور بود استوار گردید .
بدیهی است که این اقدام قدمهای نخستین در تامین تعلیمات و بهداشت اولین
استان ایران بود که میباشد تدریجا تکمیل شود .

علاوه از خدماتیکه معظم له در آذربایجان انجام داده اند ذر مرکز نیز علاوه
بر پیشکاری ولايتمد و ریاست دربار سابق بخدمات فرهنگی و بهداشت اداره و مشاغل
زیر را نیز پس از مراجعت بهتران عهده دار شده اند .
ریاست دانشگاه بزشکی تهیه و اجرای برنامه جدید برای دانشگاه با تعیین

دروس استادان مطباق بر نامه دانشگاه های کشورهای خارجی - بیمارستان دولتی بسما
ترتیب مسابقه برای افزونی بیمارستان که از آنونع برای استفاده علمی و عملی دار
نشجویان و هر اقتدار بیماران معمول داشته باشد تسامیس بیمارستان رازی - استادی و
تدریس بیست و اند صال در دانشگاه پزشگی - تعلیم و تربیت عده زیادی از پزشگان
تحصیل کرده لایق که اکنون در نقاط مختلف کشور مشغول انجام وظیفه مقدس پزشگی
هستند و اشتغال بدرمان بیماران که از هر نقطه مملکت برای معالجه بتهران میباشد
و در ضمن شرکت در امور عام المنفعه از قبیل مبارزه با ترسیک و آلکل و بیماری
سل و کمک در بهداشت هیجانی که از همین مسائل حیاتی کنونی کشور بشماراست ،

باقم آقای هیر فخرانی رئیس فعلی دیبرستان

((تاریخچه دیبرستان فردوسی))

دیبرستان فردوسی
تبریز نخست بذام، محمدیه
و سپس بشام متوسطه دولتی
و بعدها با اسم فردوسی
موسوم گردیده است ۰ ۰
در ایامی که هنوز
فرهنگ سروصورتی بخود
نکرده و تجهیلات خصوصاً
قسم متوسطه در تبریز
و سایر شهرستانها دوی
پایه اساسی قرار نداشت
با همت علاقمندان علم
و معارف بویژه با مساعی
و مجاہدت جانب آقای
اعلام الصلح که در آن
زمان عهددار ریاست
معارف افتخاری آذر با
جهان بودند دیبرستانی بشام
مدرسه متوسطه محمدیه در

آقای تقی هیر فخرانی رئیس دیبرستان فردوسی

تبریز تشکیل یافت ۰ تاریخ تاسیس این دیبرستان در روز ۲۱ صفر سال ۱۳۳۵ قمری بود
که مصادف با برج عقرب ۱۲۹۵ شمسی میشود ۰ در روز مذکور مراسم افتتاح به عمل

آمد و در بادی امر چون دانشآموزان مخصوصی برای تحقیقات متوسطه موجود نبود. آقای ابوالقاسم فیوضات مدیر مدرسه دولتی فیوضات شاگردان قسمت متوسطه مدرسه خوبیش را بمدرسه متوسطه محمدیه انتقال دادند. باین شکل پایه یک دبیرستان دولتی نخستین بار در شهر تبریز گذاشته شد.

محل دایرستان میکارا واقع در محله سرخاب (خانه بابغچه حاج میرزا موسی خان امین‌الملک) بود که برای مدرسه ابداع مناسبی نداشت . پس از یکسال بخانه‌های فرمانفرما در محله ششگلان منتقل گردید و همین خانه‌ها است که از طرف مرحوم فرمانفرما بیهوداری آذربایجان واگذار شده است . پس از اینکه دو سال نیز در خانه‌های مزبور مدرسه دایر بود در سال ۱۲۹۸ بumarت حاج حسینیت معمار انتقال یافت یکسال بعد در سال ۱۲۹۹ بھیاط صندوقخانه که از عمارت حرمخانه بود منتقل گردید . تا این تاریخ دایرستان دارای بنای مستقل و مخصوصی نبود و با انتقال بumarت حرمخانه و بنای ایشان که بعد ساخته شد دایرستان دارای عمارت نسبتاً آبرومندی گردید .

دوره دوم دیبرستان فردوسی در سال تحصیلی ۱۳۱۷ - ۱۳۱۸ مجل دانشسرای پسران انتقال یافت و دوره اول دیبرستان همچنان در جای اولی خود باقی ماند و بنام پیوسته دیبرستان فردوسی تحت نظر آقای مؤیدی اداره میشد و در سال تحصیلی ۱۳۱۸ و ۱۳۱۹ پیوسته دانشسرای پسران گردید و با آنجا منتقل شد و دوره دوم دیبرستان ب محل مدرسه آمریکائیان سابق (دیبرستان پروین فعلی) انتقال یافته واز شهریور ماه ۱۳۲۰ با ینطرف ب محل فعلی (محل سابق دیبرستان پروین) منتقل شده است . - هدیران و روای مدرسه - در بدو تاسیس نخستین مدیر مدرسه متوسطه محمدیه آقای باقر طلیعه تهییں گردید . وایشان پس از اندک مدتی استعفا نموده و کفالت مدرسه بهده میرزا محسن خان رفعت واکذار وایشان نیز بیش از چندماهی در تصدی مدرسه باقی نماندند و آقای میرزا ابوالقاسم فیوضات مدیر مدرسه فیوضات تبریز ب مدیریت مدرسه

منصوب و نسبت به پیشرفت امور مدرسه و ترقی آن مجاهداتی مبذول داشتند . در حقیقت
میتوان گفت که تاسیس و پیشرفت های اولیه مدرسه متوسطه در سایه زحمات و کوشش های

شاهروان میرزا محسن خان رفعت

آقای فیوصات میباشد و ایشان تاول سال ۱۲۹۹ در مدیریت باقی بودند تادر هیئت تاریخ آقای اسماعیل امیرخیزی که از چندماه پیش به عنوانی ادبیات مدرسه برگزیده شده بودند به مدیریت مدرسه انتخاب مشغول کار گردیدند .

آقای ابوالقاسم فیوضات

آقای امیرخیزی مدت پانزده سال با کمال درستکاری و فداکاری در شغل مدیریت و ریاست مدرسه باقی ماندند و در این مدت نسبت به تمام کارهای اداری و تعلیماتی مدرسه نهایت جدیت را بکار برد و در پیشرفت امور تحصیل دانش آموزان و جلب معلمین داشمند و ترقی امور اداری آموزشگاه قدمه‌ای بر جسته‌ای برداشت و الحق توانگفت بانی و مؤسس حقیقی مدرسه ایشان بودند تادر تاریخ ۳۰ مرداد ۱۳۱۴ آقای امیر خیزی به جب حکم وزارتی بریاست دیوبستان دارالفنون تهران معین و بتهران عزیت نمودند مدت یکماه و چند روز آقای شفیع دیر تاریخ و چفرافیای دیوبستان کفالت را عهده‌دار شدند و آقای علی‌محمد فرهوشی (مترجم‌هایون) بسم ریاست دیوبستان فردوسی تعیین و از کرمان به تهران احضار و از آنجا بیرون اعزام گردیدند .

آقای فرهوشی از تاریخ ۳۰ مرداد ۱۳۱۶ تا تاریخ بهمن ۱۳۱۶ ریاست مدرسه را عهده دار بودند و در این تاریخ آقای محمد داوودی که سمت دیری ادبیات را در مدرسه داشتند بریاست تعیین و از ۲۱ مرداد ۱۳۱۶ تا تاریخ ۲۷ مرداد ۱۳۱۷ در این سمت باقی ماندند و بعد بتهران احضار و آقای محمد جواد تربیتی از ۱۶ مرداد ۱۳۱۷ بریاست دیوبستان منصوب و از ۲۱ مرداد ۱۳۱۷ مشغول انجام وظیفه شدند .
ریاست آقای تربیتی بیش از چند ماه نشد و در اواخر آبانه ۱۳۱۸ به تهران منتقل گردیدند و بجای ایشان آقای عبدالله فربور که از تاریخ برج میزان ۱۲۹۷

سنت معامی ریاضیات مدرسه متوسطه را داشتند و از سال تحصیلی ۱۳۱۰ به نظمات
دیستان تین شده بودند از اول آذر ماه ۱۳۱۸ قبل بکفالت و سپس بر باخت

آقای احمدعلی امیر خیزی

دیستان برقرار گردیدند . آقای فربود هس از ۲۶ سال خدمت با کمال درستکاری
و پاکامنی انجام وظیفه کرده بودند در تاریخ ۲۸ و ۲۹ مرداد سال ۱۳۱۸ با
از دیستان فردوسی منتقل و برای استادی دانشگاه ایران و خوش معین گردیدند .

آقای علی محمد فرهوشی
(مترجم همایون)

آقای محمد جواد آذری

آقای محمود ابوالنوبیاء

آقای عبدالله فریور

آقای هر تضییع محسنی ناظم دبیرستان

آقای محمود ابوالضیاء که در ۱۵ آبانماه ۱۳۱۱ بدبیری درادبیات دبیرستان فردوسی منصوب و از ۲۴ ری ۱۱۰۱ به عنوان دبیرستان تعیین و از ۲۷ ری ۱۱۰۲ به کفالت دبیرستان و از تاریخ ۳۰ ری ۱۳۰۲ بر باست دبیرستان منصوب شدند.
آقای ابوالضیاء در دوره تصدی خودشان همواره مساعی لازمه را بکاربرده و با مر اداری و تعلیماتی دبیرستان سر و صورتی دادند و مخصوصا در مقابله تبلیغات مسحوم متوجهان بمارزه کردند تا اینکه در تاریخ ۳۰ ری ۱۰۰۴ در دوره متوجهان از ریاست دبیرستان برگزار و به دیریت کتابخانه و قرائتخانه دولتی تربیت تعیین شدند و بجای ایشان آقای عبدالحسین فائقی بر باست دبیرستان منصوب شدند. آقای فائقی تاریخ ۲۱ ری ۱۳۹۲ مدت ده ماه انجام وظیفه کردند و در این تاریخ مستعفی و موقتاً آقای مسعود رضوانی دبیر تاریخ و جغرافی دبیرستان به کفالت دبیرستان تعیین و بلا فاصله آقای تقی میر فخرانی معاون سابق دبیرستان از تهران احضار و از تاریخ ۵ ری ۱۳۵۰ بر باست

آقای نصرت الله بهرامی ناظم دوره اول و مقصدی امتحانات دبیرستان

دبیرستان منصب و شروع بکار کردند .

مرا حل تدریجی ترقی دبیرستان - دبیرستان در بد و تا پس چهار کلاسه

بهوده و در بوج میزان ۱۲۹۷ شمسی پس از اینکه دانش آموزان متوجه مدارس

حکمت و تمدن و رشدیه ایز علاوه بر معصلین مدرسه آیوهات بر مدرسه منوطه علاوه شد آموزشگاه بمرحلة جدبی وارد و پنج کلاس شدو از جبت معلم و تھصیل پیشرفت مخصوصی حاصل گرد و در سال ۱۲۹۸ مدرسه شش کلاس و کامل گردید و نخستین دسته فارغ التحصیلان مدرسه در برج چوڑای ۱۲۹۹ که عده ایشان هشت نفر بود از مدرسه خارج شدند ، از آن تاریخ بعد دیبرستان شش کلاس بوده تا در سال تحصیلی ۱۳۱۷ - ۱۳۱۸ دوره اول از دوره دوم دیبرستان مجزا گردید و دوره اول بنام دیبرستان پیوسته فردوسی در ساختمان اولی باقی ماند که پس از پیکسل بهنی در سال تحصیلی ۱۳۱۸ و ۱۳۱۹ بدانشسرای پسران تبرز واگذار و تنها کلاس‌های دوره دوم جداگانه دایر گردید و از اول سال تحصیلی ۱۳۲۰ مجدداً کلاس‌های دوره اول بآن افزوده شد .

فملا در سال تحصیلی ۱۳۲۶-۱۳۲۷ دیبرستان فردوسی دارای ۱۴ کلاس بترتیب ذیل میباشد :

کلاس	شعبه	تعداد دانش آموز هر کلاس
اول	۲	۸۶ نفر
دوم	۱	۵۹
سوم	۱	۴۳
چهارم	۵	۲۲۳
پنجم	۲	۱۱۰
ادی	۱	۱۱
رباضی	۱	۱۰
طبیعی	۱	۴۱
جمع	۱۴ کلاس	۵۸۳ نفر

آقای کاظم کشوری رئیس دفتر و حسابدار

آقای حمید فروزان فر

آقای یدالله فرید

آقای علی چارقدچی صاحب جمع اموال و کتابدار

کتابخانه ♦ تا سال ۱۲۹۹ دیبرستان فاقد کتابخانه بود در اینت سال بهم آقای امیر خیزی کتابخانه مختصری برای مدرسه تهیه شد که بعدا کتابخانه آنجا بکتابخانه تحریث منتقل گردید و در سال ۱۳۰۵ کتابخانه نسیان آبرومندی در مدرسه تشکیل یافت که به تدریج بر شماره کتابها افزوده شد فعلا کتابخانه دارای ۱۲۴۰ جلد کتاب بقرار زیر میباشد :

۹۷۷ جلد بزبان فارسی و ۱۱۹ جلد بزبان عربی و ۶۳۳ جلد بزبان فرانسه و ۳۴ جلد بزبان انگلیسی ۹ جلد بزبان ترکی . از این کتابها یکهزار و صد او هفتاد و هفت جلد اداره فرهنگ و وزارت متبوعه میباشد و سی جلد بوسیله

آقای جواد حق ناجی هتصدی آزمایشگاهها

شرکت چاپ و سی ده جلد هم بوسیله اشخاص فرهنگ دولت بکتابخانه اهدای شده است .

آزمایشگاه : آزمایشگاه دیرستات تا سال ۱۳۱۲ بسیار ناقص بود در ابتدای سال آزمایشگاه دارالمعلمین بعده رسه متوجه واگذار و امروز شامل آزمایشگاه‌های فیزیک و شیمی و طبیعی دویashد که از هر جهت کامل و رفع اختیارات تحصیلی دانش آموزان را مینماید در حال تحصیلی چاری بقیه ای دو حدود بیست و پنجم هزار تومان اسباب و دارو بسدستور چنان‌چهار صادقی نژاد رئیس‌جمهور فرهنگ آذربایجان خودداری و مکونیل لایه‌الوار دیرستان گردیده است .

عدد دانش آموزان در سالهای پیش و سال تحصیلی فعلی :

تا سال ۱۲۹۷ عدد دانش آموزان پیش از صد نفر بوده است و چون در سال تحصیلی (۹۸ - ۹۷) دانش آموزات دوره دوم مدارس دیگر را بدروزه متوسطه محمدیه منتقل نمودند عده کل به ۲۰۰ نفر رسیده ولی بلا فاصله مدارس متوسطه دیگر کلاسهای دوره اول خود را دو مرتبه دایر واز اینروزه دانش آموزان مدرسه متوسطه تقلیل یافت تا در ابتدای سال تحصیلی ۱۳۰۲ باز دانش آموزات دوره متوسطه مدارس دیگر بدروزه متوسطه علاوه و عدد دانش آموزان بر ۲۰۲ نفر بالغ گردید و از آن تاریخ بعد عدد دانش آموزان سال بسال زیادتر گردیده و فعلا در سال تحصیلی جاری دیبرستان دارای ۵۸۳ نفر دانش آموز میباشد و این عدد نسبت بسال گذشته قدری کمتر شده و علت اینست که در سال تحصیلی جاری بعلت تنگی جا از پذیرفتن دانش آموزات بدوره اول خودداری شد در صورتیکه امسال یک کلاس بتمداد کلاسهای ۴ و یک کلاس بعده کلاسهای ۵ علاوه شده است .
علاوه عدد دانش آموزات کلاسهای شش دیبرستان بجهت پیش آمدگاهی سالهای پیش بعد اقل رسیده است .

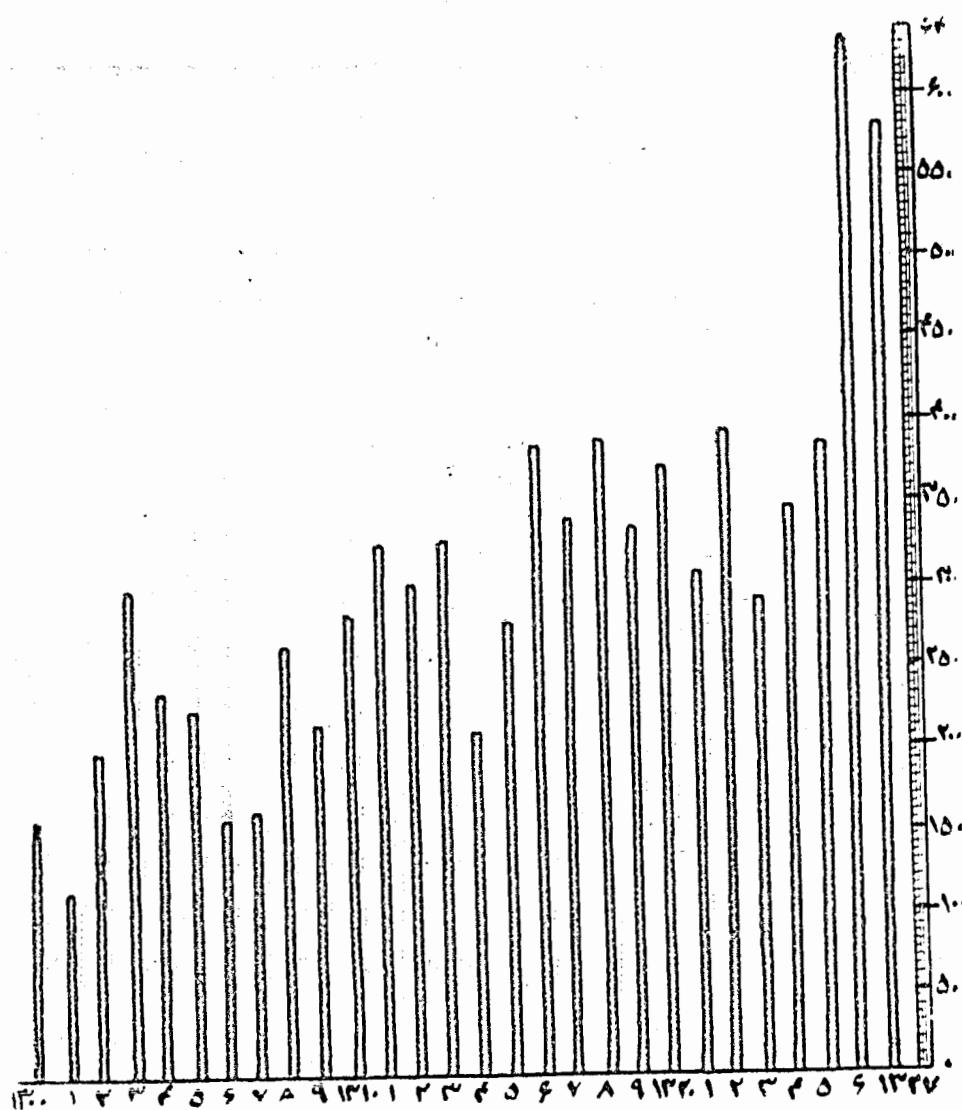

آمار دانش آموزان در استان فردوسی تبریز از سال
تحصیلی ۱۲۹۸ - ۱۲۹۹ الی آخر سال تحصیلی ۱۳۲۶ - ۱۳۲۷
با قيد عده فارغ التحصيلان دوره دوم

ملاحظات	عدد فارغ التحصيلان		آمار کل استان	سال تحصیلی	نمره
	دوره دوم	پنجم			
ششم					
	۸	نفر	۱۰۰	۱۲۹۹-۱۲۹۸	۱
» ۱۱	-		۱۶۱	۱۳۰۰-۱۲۹۹	۲
» ۱۲	-		۱۱۷	۱۳۰۱-۱۳۰۰	۳
» ۱۰	-		۲۰۲	۱۳۰۲-۱۳۰۱	۴
» ۱۷	-		۳۰۱	۱۳۰۳-۱۳۰۲	۵
» ۲۰	-		۲۳۷	۱۳۰۴-۱۳۰۳	۶
» ۳۲	-		۲۲۵	۱۳۰۵-۱۳۰۴	۷
» ۱۹	-		۱۶۰	۱۳۰۶-۱۳۰۵	۸
» ۲۸	-		۱۶۴	۱۳۰۷-۱۳۰۶	۹
» ۳۳	-		۲۶۰	۱۳۰۸-۱۳۰۷	۱۰
» ۲۱	-		۲۱۶	۱۳۰۹-۱۳۰۸	۱۱
» ۵۰	-		۲۸۴	۱۳۱۰-۱۳۰۹	۱۲
» ۶۴	-		۳۲۸	۱۳۱۱-۱۳۱۰	۱۳
» ۴۱	-		۳۰۳	۱۳۱۲-۱۳۱۱	۱۴
» ۴۵	-		۳۲۹	۱۳۱۳-۱۳۱۲	۱۵

ملا حظات	عدد فارغ التحصيلان		آمار کل د بیرونستان	سال تحصیلی	نیز
	دوره دوم	پنجم			
	ششم	پنجم			
	» ۳۰	—	» ۲۱۰	۱۳۱۴-۱۳۱۳	۱۶
	» ۵۳	—	» ۲۲۹	۱۳۱۵-۱۳۱۴	۱۷
	» ۶۸	—	» ۳۸۶	۱۳۱۶-۱۳۱۵	۱۸
	» ۵۹	—	» ۳۴۲	۱۳۱۷-۱۳۱۶	۱۹
	» ۷۳	—	» ۳۹۰	۱۳۱۸-۱۳۱۷	۲۰
	» ۷۲	—	» ۳۳۶	۱۳۱۹-۱۳۱۸	۲۱
	» ۱۱۵	—	» ۳۷۳	۱۳۲۰-۱۳۱۹	۲۲
	» ۴۸	۱۱۸	» ۳۱۰	۱۳۲۱-۱۳۲۰	۲۳
از سال تحصیلی ۱۳۲۱-۲۰ امتحانات کلاس پنجم رسمی بوده است	» ۱۱۱	» ۸۲	» ۳۹۵	۱۳۲۲-۱۳۲۱	۲۴
	» ۱۱۲	» ۶۰	» ۲۹۳	۱۳۲۳-۱۳۲۲	۲۵
	» ۱۰۲	» ۸۹	» ۳۴۹	۱۳۲۴-۱۳۲۳	۲۶
	» ۸۳	» ۱۲۰	» ۳۸۸	۱۳۲۵-۱۳۲۴	۲۷
	» ۱۲۴	» ۷۹	» ۶۳۷	۱۳۲۶-۱۳۲۵	۲۸
	» ۶۹	» ۱۰۹	» ۵۸۳	۱۳۲۷-۱۳۲۶	۲۹

گرافیک آمار دانش آموختان از سال ۱۳۰۰ الی ۱۳۲۷

نظام دیروستان - بنظمت مدرسه متوسطه محمدیه قبله بهمده مرحوم میرزا تقی خان رفعت بوده و در سال ۱۲۹۷ بهمده آقای عبدالله فریور واگذار گردیده و از سال ۱۲۹۸ تا ۱۳۰۳ آقای رضاقلی رشیدیه مدیر دیروستان رشیدیه و معاون فعلی فرهنگ آذر با یجان علاوه بر تدریس زبان فرانسه عهددار نظامت دیروستان نیز شدند و از اول سال ۱۳۰۳ - ۱۳۰۴ آقای اسماعیل خان مهندس که از تاریخ ۱۳۰۰ سمت معلمی ریاضیات مدرسه متوسطه را داشت و بنظمت دیروستان منصوب شدند . سپس مرحوم میرزا علی خان ترکی بوز عهددار نظامت گردیدند تا از مهر ماه ۱۳۰۷ دو مرتبه آقای اسماعیل خان مهندس بنظمت مدرسه تعیین تادر اوخر ۱۳۰۹ بمحض استعفای شخصی کناره گیری نمودند . و بجای ایشان آقای اسماعیل خان دیباچ مدیر سابق مدرسه مختلط رضائیه از اول اردیبهشت ۱۳۱۰ بنظمت و بتعلیم رسم فنی منصوب و شروع بکار نمودند . آقای دیباچ از اول آبانماه ۱۳۱۱ بمدرسه دارالمعلمین باستم معلمی و دفترداری منتقل و بجای ایشان باز مرحوم میرزا علی خان ترکی بوز بنظمت تعیین گردیدند که در تاریخ ۲۵ مرداد ۱۳۱۲ بمرض سکته فوت نمودند و بجای ایشان آقای میرزا اشرف خان اشرف احمدی بنظمت تعیین و از ۲ مهر ماه ۱۳۱۲ شروع بکار گردند . آقای اشرف احمدی از ۲۲ بهمن ماه ۱۳۱۲ با مرخصی به تهران عزیمت و دیگر مراجعت ننمودند و بجای ایشان آقای میرزا عبدالحسین خان نوربخش اصفهانی به نظامت دیروستان فردوسی تعیین و از اول اردیبهشت ماه ۱۳۱۳ مشغول انجام وظیفه گردیدند در تعطیلات همان سال آقای نوربخش به تهران منتقل شدند و بجای ایشان آقای شفیعزاده بنظمت تعیین و بعد ایشان نیز بریاست فرهنگ اردبیل منصوب گردیدند و نظامت دیروستان از اوایل سال ۱۳۱۵ بهمده آقای فریور گذاشته شد که تا اول آذر ماه ۱۳۱۸ بهمین سمت مشغول بودند و از این تاریخ بکفالت و سپس بریاست دیروستان فردوسی منصوب و بجای ایشان آقای عباس دیهومی که تصدی دفتر دیروستان را عهددار بودند بنظمت دیروستان تعیین شدند و تا اول سال تحصیلی ۱۳۲۰ مشغول

آقای حسین کاوه

بودند که در این تاریخ آقای
حسین کاوه ناظم سابق دبیر-
ستان ملی رشته بنظامت
دبیرستان فردوسی منصوب و
آقای دبهیمی بدیری دبیرستان-
نهای تبریز تهیین گردیدند .
آقای حسین کاوه با کمال جدیت
و درستکاری و فناکاری امور
دبیرستان را چهار سال اداره
نمود تا اول دیماه ۱۳۲۴ از
طرف متخصصین از خدمت در
دبیرستان ببرگزار و آقای برhan-
الدین صبحی بهجای ایشان منصوب
و تا اول سان تحصیلی ۱۳۲۵
در دبیرستان انجام وظیفه

نمودند و از این تاریخ آقای صمد تیموری دبیر علوم طبیعی دبیرستان بجای ایشان منصوب
و تا دیماه ۱۳۲۵ در دبیرستان مشغول کار بودند . آقای تیموری از این تاریخ به
دبیری دبیرستان مشغول و بجای ایشان آقای احمد نورآذر دبیر تاریخ و چهارگانی همدهدار
نظمات گردیدند که ایشان نیز پس از دو ماه از نظمات کناره گیری و بجای ایشان
آقای عبدالکریم صدقیانی یازرس فنی آموزشگاههای تبریز بنظمات دبیرستان منصوب
گردیدند . آقای صدقیانی در اوخر اردیبهشت ماه ۲۶ بریاست فرهنگ مراغه منصوب
شدند و آقای احمد سعیمی دبیر دبیرستان فردوسی از تاریخ ۱۱ اردیبهشت ۲۶
ایشان به نظمات دبیرستان فردوسی تعین شدند .

آقای احمد سعیدی با جدیت و علاوه مخصوص دیبرستان فردوس را اداره نمود لیکن در دیماه ۲۶ بادرخواست و اصرار از نظمت دیبرستان استغفا کردند و بجای ایشان آقای محسنی تبریزی که جوان فضل و علاقمند میباشد نظمت دیبرستان را عهدهدار و فعلاً با کمال صدمیت و جدیت انجام وظیفه مینماید.

دیبرانی ۵-۴ از بدو تاسیس مدرسه محمدیه تا سال ۱۳۴۷ در دیبرستان مشغول تدریس بوده‌اند؛ در دوره اول در موقع تاسیس مدرسه محمدیه آقایان باقر طلیعه، مرحوم ادیب خاوت آشتیانی (سرمدی) و آقای ابوالقاسم فیوضات و مرجوم علی مجیرالدوله (مجیر مولوی) و آقای حشمت‌السلطنه و آقای طاهر خوشنویس (که در سال جاری نیز مشغول تدریس میباشد و قریب سی و یک‌سال در دیبرستان فردوسی با کمال فداکاری و درستکاری انجام وظیفه نموده‌اند) و میرزا محسن خان رفت و میرزا تقی خان رفت مشغول تدریس بوده‌اند و از سال ۱۲۹۷ تا بنظر آقایان زیر هر یک مدتی عهدهدار تدریس مواد مختلف در دیبرستان فردوسی بوده‌اند؛ آقایان شیخ محمد حسین نهادنی و عبدالجود میرزا مرحوم و آقای حاج میرزا احمد مدرس دیبر عربی، آقای اسماعیل امیر خبزی دیبر ادبیات فارسی، آقای عبدالله فریور دیبر ریاضی، آقای میرزا نصر الله خاتم‌جام جم، آقای حاجی میرزا باقرخان حکمت (مدیر داشمند و فاضل مدرسه متوسطه حکمت) که در بدو تاسیس دانش آموزان خود را بمدرسه متوسطه محمدیه فرستاده و تدریس شیمی و علوم طبیعی دیبرستان را مدت مدیدی عهده دار بوده است و آقای رضا قلی رشدیه (مدیر دیبرستان رشدیه و معاون فعلی فرهنگ آذربایجان) که یک عمر بی‌پاکدامنی و درستکاری بفرهنگ آذربایجان خدمت کرده و مدت ده سال بتدريس زبان فرانسه در مدرسه محمدیه مشغول بوده و در این ضمن هم شش سال نظمت دیبرستان را عهدهدار بوده است. آقای حبیب‌الله جاوید مدیر سابق دیبرستان تمدن و معاون فعلی بانک ملی آذربایجان که تدریس تاریخ مدرسه متوسطه محمدیه را مدتی عهدهدار

آقای مهندس موسی ژام

آقای مسعود رضوانی

آقای علی اکبر صبا
(دیبر ادبیات فارسی)

آقای علی اکبر یاسمی (دیبر نقاشی)

بوده است . آقای سرخای خان اسکندری دبیر فرانسه . آقای دکتر غلامحسین بزشگی دبیر فیزیک . مرحوم دکتر علی اکبر خان پیشوادبیر فیزیک . آقای هادی صینا دبیر دانشمند زبان و ادبیات عرب که مدت ۱۵ سال در دبیرستان فردوسی مشغول تدریس بوده است . آقای علی هیئت (دادستان فعلی دیوان کشور) که ندوس فلسفه و فقه و نهج البلاغه را در سال ۱۳۰۵ عهدهدار بودند .

مرحوم میرزا ابراهیم ادیب نویسنده مدرسه متوسط نوبر (دبیرستان ادب فعلی) دبیر ادبیات فارسی و عربی . آقای علی اکبر یاسی دبیر نقاشی که از سال ۱۳۰۵ تا این تاریخ در این دبیرستان با کمال جدیت و علاقه مندی مشغول انجام وظیفه میباشد . آقای صید حین ارژنگی میر مصور دبیر نقاشی . آقای دکتر سیاه محمد خان موسوی دبیر فیزیک . آقای نقی برگر دبیر ادبیات فارسی مرحوم عباس خان دبیر تاریخ و چهارگانی . آقای کاظم بلوری دبیر انگلیسی . آقای محمود شق دبیر ورزش . آقای یوسف نجات (مدیر فعلی دبیرستان مسعود صدیق) دبیر حساب . آقای میرزا باقر منطقی دیر عربی . آقای سید محمود نورآذر که در سال تحصیلی ۱۳۰۶ روزنامه دانشگاه ادبیات اسلامی (استاد دانشگاه ادبیات تهران) دبیر ادبیات . آقای میرزا جلال الدین همایی (استاد دانشگاه ادبیات اسلامی) دبیر ادبیات دوره دوم . آقای دکتر غلامعلی رعدی آذربخشی دبیر ادبیات فارسی . مرحوم سید بهنده نسودی دبیر ادبیات دوره اول . آقای محمود ابوالضیاء که از تاریخ ۱۳۱۱ عهده دار تدریس ادبیات سپس ناریخ و چهارگانی بوده و بعدها برپاست دبیرستان نیز منصوب شدند . آقای ناصر صباح دبیر فرانسه مرحوم میرزا علی اکبر خان و قایمی دبیر ادبیات و عربی . آقای نیون بشاروش دبیر فرانسه که از ۱۳۱۳ تا ۱۳۲۶ در دبیرستان مشغول وظیفه بوده است آقای دکتر موسی عیید که مدت کمی عهده دار تدریس عربی و تاریخ بوده است آقای عباس نیکمنش (ترکی) دبیر تاریخ و چهارگانی . مسیو بدوف دبیر فرانسوی رشته ریاضی .

آقای زین العابدین زاهد

آقای حسن قاضی طباطبائی

آقای سamed تیهوری

آقای مهدیود امیدوار

مسیو لانل دبیر فرانسوی رشته ریاضی . مسیو لاگون دبیر فرانسه . آقای کاظم فتحی بور دبیر فرانسه . آقای میرزا فتحعلی خان بهارلو دبیر علوم طبیعی . آقای دکتر ابوالقاسم خان بدر دبیر علوم طبیعی . آقای علی اصغر شمیم دبیر تاریخ و چهارگاهی . آقای حمید فرهت دبیر ورزش . آقای سید ابوالقاسم خان تقیی کاشانی دبیر ادبیات و عربی . آقای حسین امید دبیر فیزیک و شیمی (رئیس فعلی دانشسرای ایراندخت) که از شاگردان دوره‌های اولیه مدرسه متوسطه محمدیه بود و در تهیه مقدمه ابن تاریخچه سمی وافی مبنی داشت و زحمات ایشان قابل ستایش و شایان تقدیر میباشد . آقای میرزا جلال الدین مجدبور دبیر فیزیک و شیمی . مرحوم محمد سعید خان هزبزی اصفهانی دبیر فیزیک و شیمی . آقای میرزا محمد خان همایونی دبیر علوم طبیعی . آقای ابوتراب رازانی دبیر ادبیات فارسی . آقای حمید باکرزاد دبیر رسم و نقاشی که فعلا نیز در دبیرستان فردوسی مشغول انجام وظیفه میباشد . آقای میرزا علی اکبر قاری دبیر عربی که فعلا نیز تدریس زبان عربی کلاس‌های دوره دوم و شش ادبی را عهدهدار میباشد . آقای جواد تربیتی دبیر ادبیات فارسی که بعدا بریاست دبیرستان منصوب شدند . آقای امیر خان آلمحمد دبیر ریاضی . آقای احمد نویم سلحان دبیر ادبیات . مسیو لئاک دبیر علوم طبیعی . آقای دکتر عباس حقیقت دبیر علوم فیزیک و طبیعی . آقای یحیی ممتاز دبیر علوم شیمی و طبیعی آقای اسدالله صرمدی دبیر علموم طبیعی . آقای اسدالله فتحیم دبیر تاریخ و چهارگاهی آقای بساله مظفری دبیر ورزش . آقای حسینعلی بسیان دبیر تاریخ و چهارگاهی که فعلا در دانشگاه تهران مشغول تدریس میباشند . آقای سید محمد سعیدزاده دبیر ورزش آقای محمد طاهری دبیر ریاضی . آقای ابراهیم برهان آزاد دبیر تاریخ و چهارگاهی آقای سیدعلی اصغر اژنگی دبیر نقاشی . آقای ابوالقاسم اخوی دبیر تاریخ و چهارگاهی آقای احمد زرافشان دبیر فیزیک و شیمی . آقای علی اصغر دیائیان که از ۱۳۱۴ تا ۱۳۲۵ در این دبیرستان مشغول تدریس علوم طبیعی بوده است . آقای دکتر میناسیان دبیر شیمی

۲) (۱)

۴) (۴)

۱-آقای طاهر خوشنویس ۲-آقای هادی منصور آذر ۳-آقای علی اصغر سید یعقوبی ۴-آقای به لازار

آقای کاظم رجوی دبیر ادبیات و فلسفه . آقای دکتر روشن دبیر فزیک . آقای مصباح دبیر ریاضی . آقای امیدیار دبیر ریاضی . آقای محمدعلی سینا دبیر ریاضی مرحوم ابراهیم تمکین دبیر ادبیات و فلسفه که از دانشمندان آذربایجان و از مفاخر لیسانسیه های دانشسرای عالی است یک عمر تمام در راه تعلیم و تعلم بسر برده و در تمام مدت خدمات فرهنگی خود همواره در پیشرفت و بسط معلومات دانش آموزان سعی بلین مبذول داشته است . مرحوم حسین انجمن دبیر ریاضی . آقای رکنی قاجار دبیر ریاضی . آقای شهاب فردوسی دبیر ادبیات . آقای نافذ دبیر علوم طبیعی . آقای سید رضا شهابی دبیر نقاشی . مرحوم رشیدی دبیر ادبیات . آقای لیقوانی دبیر ادبیات آقای ابراهیم صفری دبیر فیزیک و شیمی . آقای دکتر کاپاریان دبیر فرانسه . آقای مهدی دبیر تاریخ و جغرافی . آقای حسینعلی گرگانی دبیر فرانسه . آقای مجذوب دبیر ریاضی . آقای شایسته دبیر ورزش . اصغر نوروزیان دبیر فزیک و شیمی آقای باقر امامی دبیر ریاضی که از تاریخ ۱۳۱۷ عهددار تدریس ریاضی دبیرستان بوده و ذلا در کلاس ۶ ریاضی بتدریس مشغول میباشند . آقای هدایت صدرالدینی دبیر ریاضی . آقای محمدعلی عمام دبیر ریاضی دوره اول . آقای کشاورز دبیر ورزش . آقای وزین دبیر ورزش . آقای عبدالغفار نیشاپوری دبیر ادبیات و عربی آقای ادیب ط-وسی دبیر ادبیات . آقای حبیب اسلامی دبیر ادبیات و فلسفه . آقای بنیشبور (رئیس دفتر دانشگاه پزشکی تبریز) دبیر ادبیات . آقای غلامحسین بدرایرانی (رئیس دانشسرای پسران تبریز) دبیر ریاضی . آقای محمدعلی رفروف دبیر تاریخ و جغرافی . آقای غلامرضا عسجدی دبیر ریاضی . آقای حبیب ساهر دبیر تاریخ و جغرافی . آقای حسینقلی نیساری دبیر ادبیات . آقای رسولی دبیر فیزیک و شیمی . آقای دادگری (رئیس دبیرستان صفوی اردبیل) دبیر فیزیک و شیمی . آقای هدایت نور آذر دبیر فیزیک و شیمی و آقای سید جواد رضوی دبیر فیزیک و شیمی . آقای تقی میر فخرانی (رئیس ذلیلی دبیرستان فردوسی) دبیر فرانسه . آقای اعتضاد زاده

آقای حسین امید

رئیس دانشورای ایراندخت
از زحمات آقای امید رئیس محترم
دانشورای ایراندخت و همکار
گرامی که در تهیه تاریخچه
دیروستانها کمک های شایان مبذول
داشته اند بدینوسیله سپاسگذاری
کرده و موفقیت ایشان را در کار
های فرهنگی از خداوند خواه استاریم

آقای رضائی

آقای شهرستانی

آقای محمد تقید نو

دیبر ریاضی . آقای مهدی روشن ضمیر (بازرس فنی آموزشگاههای تبریز)
دیبر فرانسه . آقای علی اکبر عظیما دیبر فرانسه . آقای محمود امیدوار دیبرا نگلیسی
آقای رسام موزع زاده دیبر نقاش - آقای کریم آدرنگی دیبر ورزش - آقای علی اکبر
صبا دیبر ادبیات - آقای مسعود رضوانی دیبر تاریخ و چهارافیا و ریاضی دایره آموزش فرهنگ
آذربایجان - آقای احمد نورآذربایجان دیبر تاریخ و چهارافی - آقای احمد فیاض دیبر ریاضی
- آقای مهندس موسی ژام استاد دانشگاه پزشکی که تسمی از تدریس علوم فیزیک و
شیمی و ریاضی کلاس ۶ طبیعی را بطور افتخاری عده دار بوده و دیبرستان کالا از
ایشان سپاسگزار میباشد - آقای محمدعلی نورقالیچی دیبر ریاضی و بازرس فنی آموزشگاههای
تبریز - آقای محمد تقی عام الهی دیبر فیزیک و شیمی - آقای مرتضی السنی دیبر ریاضی
آقای زین العابدین زاهد دیبر علوم

طبیعی - آقای حسن محمد خانلو
دیبر قاسمه و ادبیات - آقای آرمینک
دیبر فرانسه - آقای احمد سیدی
دیبر تاریخ و چهارافیا - آقای هاشم
فرهنگ دیبر ریاضی - آقای سید حسن
ناعی طباطبائی دیبر ادبیات دیبرستان
و استاد ادبیات دانشگاه ادبیات تبریز
آقای مرتضی محسنی دیبر تاریخ و
چهارافیا و ناظم دیبرستان - آقای
ابوالقاسم و کیلی دیبر تاریخ و چهارافیا
آقای کاظم گنجویان دیبر ورزش
دوره دوم دیبرستان که با علاقه
و جدیت تمام انجام وظیفه مینماید
آقای رضا علی دیبر تاریخ و چهارافی

آقای نورالی دیبر ورزش

آقای مهدی حمایت

آقای ابراهیم ناصحی

آقای مهدی اویسی

آقای اکبر پشمینه آذر

آقای علی اکبر رستمی سبحانی

آقای علی اکبر رستمی سبحانی

آقای هادی منصور آذر دبیر شیعی دبیرستان - آقای جهانگیر شمس آوری دبیر ریاضی - آقای صمد تیموری دبیر علوم طبیعی - آقای رضا شهرستانی دبیر فرانسه - آقای به لازار دبیر انگلیسی - آقای علی اصغر سید یعقوبی دبیر فرانسه - آقای عبدالامیر سلیمان دبیر اخلاق و شرعیات - آقای علی اکبر رستمی سبحانی دبیر ورزش دوره اول - آقای حسین حسینیزاده فرد دبیر انگلیسی و ادبیات فارسی - آقای نصرت‌الله باوری دبیر فیزیک و ریاضی دوره اول - آقای نصرت‌الله بهرامی دبیر فیزیک و شیمی دوره اول - آقای بشمینه آذر دبیر ریاضی دوره اول و کلاس‌های ۴ دبیرستان - آقای حبیب‌الله اویسی دبیر ادبیات فارسی دوره اول - آقای مهدی حمایت دبیر فرانسه دوره اول - آقای ابراهیم ناصحی دبیر عربی و تاریخ و چندرسانه‌ای دوره اول - آقای صمد فنید نو دبیر فیزیک و شیمی و علوم طبیعی دوره اول - آقای سعید زین - آقای اسماعیل حریرچی - آقای علی‌النقی مهین - آقای فروزانفر

عدد از فارغ التحصیل‌های سال ۱۳۰۶

ردیف ایستاده از راست بچپ :

- ۱ - آقای دکتر یحیی شهردار ۲ - آقای سرهنگ مهدی حربی ۳ - آقای دکتر رعدی آذرخشی ۴ - آقای مهندس آفخان مشیری ۵ - آقای مهندس مصطفی امین‌پور ۶ - آقای سلطانعلی رفیعی ۷ - آقای رحمت‌الله کلانتری (رئیس فعلی بازرسی فرهنگ آذربایجان) ۸ - آقای مهندس حسین مینی

ردیف نشسته از راست بچپ :

- ۱ - آقای تقی میرفخرائی (رئیس فعلی دبیرستان) ۲ - آقای مهندس محمد حسین غنیمتی ۳ - آقای مهندس علی پیرداوری ۰

سازمان دیبرستان فردوسی در سال تحصیلی ۲۶-۲۷

سازمان اداری *

رئیس دیبرستان آقای تقی میر فخرانی ایمانسیه زبان خارجه و علوم تربیتی از ۵۲۲ ریاست دیبرستان فردوسی را عهده دار میباشد

ناظم دیبرستان - در اوایل سال تحصیلی جاری آقای احمد سمیعی ایمانسیه تاریخ و جغرافیا و علوم تربیتی نظمت دیبرستان را اداره میکردد در اوایل دیماه ۲۶ از نظمت دیبرستان استعفا کردد که در اثر اصرار خودشات پذیرفته شد و بتدربیس تاریخ و جغرافیای دوره دوم و کلاس ۶ ادبی گماشته شدند و بجای ایشان آقای مرتضی محسنی دبیر تاریخ و جغرافیای دیبرستان بنظمت دیبرستان منصوب و از ۵ دی ۱۰۶ شروع بکار کردند

رئیس دفتر : آقای کاظم کشوری فارغ التحصیل سال تحصیلی ۱۳۱۹
دانشسرای مقدماتی بسران تبریز و دپامه طبیعی تصدی دفتر و حسابداری دیبرستان را عهده دار می باشند
دفتر دار : آقای یدالله فرید مهاجر فارغ التحصیل سال تحصیلی ۱۳۲۲
دانشسرای بسران تبریز و دپامه ادبی *

متخصصی امتحانات : آقای نصرت الله بهرامی فارغ التحصیل سال تحصیلی ۱۳۲۰
دانشسرای بسران تبریز و دپامه طبیعی که نظمت دوره اول را نیز بهده دارند

کارمند امتحانات : آقای حمید آنا خاتونی فارغ التحصیل سال تحصیلی ۱۳۲۲
دانشسرای بسران تبریز *

متخصصی آزمایشگاهها : آقای جواد حق ناجی فارغ التحصیل سال تحصیلی ۱۳۲۰
دانشسرای بسران تبریز و دپامه ادبی *

کتابدار و صاحب جمع احوال : آقای علی چارندچی فارغ التحصیل ۱۳۲۳
دانشسرای بسران تبریز *

سازمان تعلیماتی دیپلماتان

آقایان دیپلماتان

۱ - آقای علی اکبر صبا لیسانسیه ادبیات و فلسفه و علوم تربیتی در سال

تحصیلی ۱۳۱۲-۱۳۱۳

۲ - آقای باقر امامی لیسانسیه ریاضی و علوم تربیتی در سال تحصیلی

۱۳۱۶-۱۳۱۷

۳ - آقای مهندس ڈام لیسانسیه فیزیک و شیمی و ریاضیات از دانشگاه علوم

دانشگاه لیل (فرانسه) مهندس شیمیست از مدرسه شیمی آپلیکه دانشگاه لیل ۱۳۱۶

۱۳۱۷

۴ - آقای مسعود رضوانی لیسانسیه تاریخ و جغرافی و علوم تربیتی در سال

تحصیلی ۱۳۱۷-۱۳۱۸

۵ - آقای مهدی روش ضمیر لیسانسیه زبان خارجه و علوم تربیتی در سال

تحصیلی ۱۳۱۸-۱۳۱۹

۶ - آقای رضا شهرستانی لیسانسیه زبان خارجه و علوم تربیتی در سال تحصیلی

۱۳۱۸-۱۳۱۹

۷ - آقای احمد سویی-لیسانسیه تاریخ و جغرافی و علوم تربیتی در سال

تحصیلی ۱۳۱۹-۱۳۲۰

۸ - آقای علی اکبر یاسی فارغ التحصیل دوره عالی نقاشی (از شاگردان

مرحوم کمال الملک)

۹ - آقای حسن قاضی لیسانسیه ادبیات و علوم تربیتی در سال تحصیلی

۱۳۲۰-۱۳۲۱

۱۰ - آقای مرتضی محسنی لیسانسیه تاریخ و جغرافی و علوم تربیتی در سال

- تحصیلی ۱۳۲۱ را ۱۳۲۰ تا
۱۱ - آقای زین العابدین زاده لیسانسیه علوم طبیعی و علوم تربیتی در سال تحصیلی ۱۳۲۱ را ۱۳۲۰
- تحصیلی ۱۳۲۰ را ۱۳۲۱ تا
۱۲ - آقای هاشم فرهاد لیسانسیه ریاضی و علوم تربیتی در سال تحصیلی ۱۳۲۱ - ۱۳۲۰
- ۱۳ - آقای محمدعلی نور قالیجی لیسانسیه ریاضی و علوم تربیتی در سال تحصیلی ۱۳۲۱
- تحصیلی ۱۳۲۱ - ۱۳۲۲
- ۱۴ - آقای علی‌اکبر قاری دیر ادبیات و زبان عرب
- ۱۵ - آقای محمدتقی علم‌الهدی لیسانسیه فیزیک و شیمی و علوم تربیتی در سال تحصیلی ۱۳۲۲ - ۱۳۲۳
- ۱۶ - آقای حسن محمد خانلو لیسانسیه فلسفه و علوم تربیتی در سال تحصیلی ۱۳۲۲
- ۱۷ - آقای مرتضی‌الستی لیسانسیه ریاضی و علوم تربیتی در سال تحصیلی ۱۳۲۲
- ۱۸ - آقای ابوالقاسم وکیلی طباطبائی لیسانسیه تاریخ و جغرافی و علوم تربیتی در سال تحصیلی ۱۳۲۲ - ۱۳۲۳
- ۱۹ - آقای محمد امیدوار لیسانسیه زبان خارج (انگلیسی) در سال تحصیلی ۱۳۲۲ - ۱۳۲۳
- ۲۰ - آقای صمد تیموری لیسانسیه علوم طبیعی و علوم تربیتی در سال تحصیلی ۱۳۲۲
- ۲۱ - آقای رضایی لیسانسیه تاریخ و جغرافی و علوم تربیتی در سال تحصیلی ۱۳۲۳ - ۱۳۲۴
- ۲۲ - آقای هادی منصور‌آذر لیسانسیه شیمی و علوم تربیتی در سال تحصیلی

۱۳۲۶ - ۱۳۲۵

۲۳ - آقای علی اصغر سید یعقوبی لیسانسیه زبان خارجه (فرانسه) در سال

تحصیلی ۱۳۲۵ - ۱۳۲۶

۲۴ - آقای حسین زاده‌فرد لیسانسیه زبان خارجه (انگلیسی) در سال

تحصیلی ۱۳۲۵ - ۱۳۲۶

۲۵ - آقای طاهر خوشنویس دبیر خط

۲۶ - آقای بهادرالرار دبیر انگلیسی

۲۷ - آقای نصرت‌الله یاوری دبیر علمی دبیر ریاضی و فیزیک سال تحصیلی

۱۳۲۰ - ۱۳۱۹

۲۸ - آقای عبدالله میرسلیم دبیر زبان عربی و شرعیات و اخلاق

۲۹ - آقای اویسی فارغ‌التحصیل دانشسرای پسران تبریز و دبیرستان ادبی سال تحصیلی

۱۳۱۶ - ۱۳۱۵

۳۰ - آقای حمید پاکزاد دبیر رسم و نقاشی

۳۱ - آقای کاظم گنجویان فارغ‌التحصیل دانشسرای تربیت بدنی در سال

تحصیلی ۱۳۱۸ - ۱۳۱۹ مرتب ورزش دوره دوم دبیرستان

۳۲ - آقای اکبر پشمیه آذر فارغ‌التحصیل کلاس ۶ ریاضی دبیرستان در سال

تحصیلی ۱۳۱۹ - ۱۳۲۰ دبیر ریاضیات دبیرستان

۳۳ - آقای جواد حق ناجی فارغ‌التحصیل دانشسرای پسران تبریز و دبیرستان ادبی در سال

تحصیلی ۱۳۱۹ - ۱۳۲۰ دبیر تاریخ و چهارافی دبیرستان

۳۴ - آقای آرمانک داربیان : دبیر زبان فرانسه

۳۵ - آقای ابراهیم ناصحی : فارغ‌التحصیل دانشسرای پسران تبریز و دبیرستان ادبی در سال

تحصیلی ۲۰ - ۱۳۲۱ دبیر تاریخ چهارافی و عربی دبیرستان

۳۶ - آقای محمدی حمایت : فارغ‌التحصیل دانشسرای پسران تبریز در سال

- تحصیلی ۱۳۲۱ - ۱۳۲۲ دبیر فرانسه دوره اول دبیرستان
۳۷ - آقای محمد فقید نو : فارغ‌التحصیل دانشسرای پسران تبریز در سال
تحصیلی ۱۳۲۱ - ۱۳۲۲ دبیر فیزیک و شیمی و علوم طبیعی دوره اول دبیرستان
۳۸ - آقای حمید آنا خاتونی : فارغ‌التحصیل دانشسرای پسران تبریز در سال
تحصیلی ۱۳۲۱ - ۱۳۲۲ دبیر تاریخ و چهارمی دبیرستان
۳۹ - آقای علی اکبر رستمی سبحانی : دبیر ورزش دوره اول دبیرستان

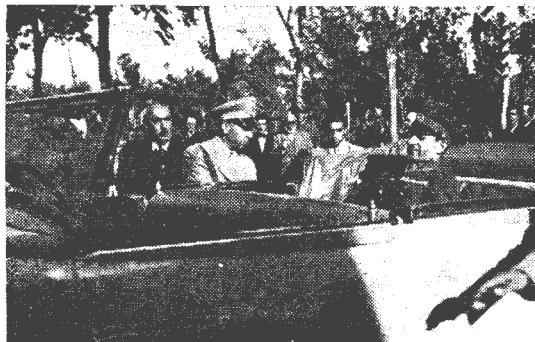

دانش آموزان گلامر ادبی و عده از آقایان
دبیران و رئیس دبیرستان

شرح و قایع و اتفاقات مهمند رسال

قیصیلی ۱۳۲۷ = ۲۶

از افتخارات برگی که در سال ۱۳۲۶ شمسی نصیب دیبرستان فردوسی گردید تشریف فرمائی موکب مبارک بنده گان اعلیحضرت همایون شاهنشاهی بدیبرستان بوده . روز چهارشنبه ۶ خرداد موکب بنده گان اعلیحضرت همایون محمد رضا شاه پهلوی شاهنشاه محبوب ایران در ساعت سه و نیم بعد از ظهر با نزول اجلال خود دیبرستان را برای همیشه سربلند و دانش آموزان و کارکنان دیبرستان را مفتخر و سر افزار فرمودند

اعلیحضرت همایونی هنگام پیاده شدن در جلو دیبرستان فردوسی

در موقع نزول موکب همایونی سرود شاهنشاهی بوسیله ارکستر دیبرستان نواخته شد و اعلیحضرت همایون از میان صفوف دانش آموزان که در اطراف قرار گرفته و دسته گلهارا نثار قدوم مبارکشان مینمودند عبور و در جلو عمارت وسطی برای

عرض خیر مقدم از طرف پرویز عادلی دانش آموز دیبرستان
به پیشگاه همایونی

اصفهان خیر مقدمی که بوسیله آقای عادلی دانش آموز کلاس ۶ ادبی قرائت گردید
تو نف فرموده می‌پس در مقابل صف آقایان دیبران فرار گرفتند و جناب آقای عبدالحسین
صادقی نژاد رئیس محترم فرهنگ آذربایجان آقایان دیبران را بحضور مبارکشان معرفی
نمودند می‌پس اعلامیه‌حضرت همایونی بلا برآتوار علوم طبیعی تشریف فرما شدند و از آنای
زین العابدین زاهد دیبر علوم طبیعی سئولاتی فرمودند که ایشان نیز جواب مقتضی
عرض رساندند بعد بلا برآتوار فیزیک تشریف فرما و در اینجا آقای محمد علی نور فالیچی
بادانش آموزان ۶ ریاضی مشغول آزمایش‌های فیزیکی بودند بعداً بگتابخانه تشریف برداشتند
و پس از رسیدگی بوضایت کتابخانه بجناب آقای منصور استاندار محترم دستور دادند
که از کتابهای موجود در تهران درخواست و تهويل کتابخانه دیبرستان فرمایند

سپس کلاس‌های ۶ ادبی و ۶ طبیعی و پنجم دبیرستان را بازدید و در اطاقی که قبله تهیه شده بود چند دقیقه استراحت فرمودند در این ضمن آقای تقی میر فخرانی رئیس دبیرستان گزارش مختصری از تاریخچه و آمار و سازمان دبیرستان به خاکبایی مبارکشان عرض نمودند اعلیحضرت همایون شاهنشاهی دفتر یاد بود دبیرستان را موشح

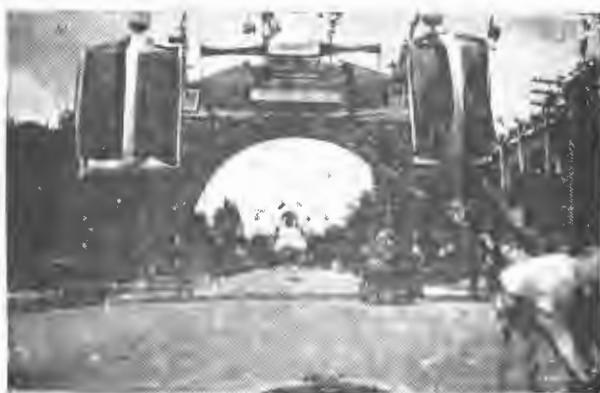
اعلیحضرت همایون شاهنشاهی دفتر خاطرات دبیرستان را با دستخط
مبارک هزین هیفر مایند

و ساعت ۵۴ میزبان را در میان کف زدنی‌ای متمد و احساسات بی آلاش دانش آموزان ترک فرمودند ضمناً نظر باینکه دانش آموزان دبیرستان در موقع تسلط متوجه سرین در راه حفظ استقلال و میهن پرستی و شاه دوستی خود گذشتگی‌ها نشان داده و

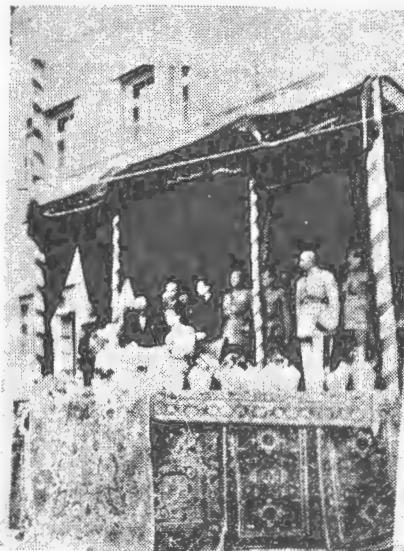

شاهنشاه چون پنهان ایران در مقابل صد داش آموزان دبیرستان

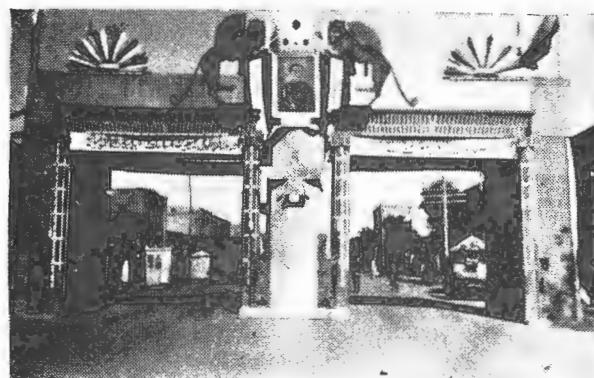
مبازات شدید بر علیه متاجرین نموده و عملیات ایشان را نقش برآب کرده بودند
انکه بندگان اعلیحضرت همایون شاهنشاهی با اعطایات یک قطعه نشان آذربادگان
دبیرستان را برای همیشه سر بلند و سر افزار فرمودند و در تاریخ ۳۱ ساله دبیرستان
روز ۶ خرداد ۲۶ روز تاریخی و درخشان و عید دبیرستان محسوب میشود .

دو نمونه از طافهای نصرت که با فتخار تشریف فرمائی
اعلیحضرت همایونی به قبریز از طرف اهالی برپاشده بود

اعلیحضرت هایونی در چشت ورزشی فرهنگ آذربایجان

پک نوته دیگر از طاقهای نصرت شهر تبریز

جناب آقای وزیر فرهنگ

در دیپرستانا

در آذرماه ۲۶ جناب آقای دکتر عیسی صدیق وزیر فرهنگ در موقع تشریف فرمائی با آذربایجان روز پنجشنبه ۱۲ آذرماه ۲۶ با تشریف فرمائی خود بدیپرستان کارکنان و دانشآموزان را مفتخر و سر بلند فرمودند. درین ورود بکلاس اول تشریف برده وزیر ادبیات فارسی و زبان انگلیسی سئوالاتی فرمودند و دانشآموزان جواب عرض نمودند سپس بکلاس ۳ که درس شرعیات و اخلاق داشت و آقای عبدالامیر سلیمان دبیر مربوطه مشغول تدریس بودند تشریف فرما شدند جناب آقای وزیر راجع بدین و ازوم دیانت برای جامعه سئوالاتی فرمودند و دانشآموزان جوابهای مقتضی عرض نمودند. سپس بکلاس ۵ تشریف بردن و آقای محمد تقی اعلم‌الهدی دبیر فیزیک و شیمی بعضی اسبابها و لوازمیکه مربوط بهجت نور را روی میز چیده و عملاً تدریس می‌نمودند آقای وزیر از این فست که درس توام با عمل بود اظهار خرسندی فرمودند و ضمناً ریاضی کلاس مزبور و دفاتر مسائل شافت را نیز رسیدگی فرمودند. سپس بکلاس ۴ تشریف برده و آقای زین‌العابدین زاهد در این کلاس از روی اسکلت حیوانات و مرغان درس جانورشناسی و تکامل تدریس مینمودند بالاخره جناب آقای وزیر بکلاس ۶ طبیعتی تشریف برده از دانش آموزات که درس ادبیات داشتند سئوالاتی فرمودند. در مراجعت کتابخانه دیپرستان را بازدید و دستور فرمودند که از کتابهای کلاسی و ادبی که خود وزارت فرهنگ چاپ کرده برای کتابخانه دیپرستان درخواست شود. سپس بلابراتوار شیمی که آقای هادی منصور آذر دبیر شیمی بدانشآموزان کلاس ۴ مشغول عملیات شیمی بودند تشریف برندند. سپس جناب آقای وزیر لاپرانوار فیزیک و طبیعتی را بازدید و از اینکه لاپراتوارها در سال جاری در اثر توجهات و مساعی

چندیپ آقای صادقی نژاد رئیس محترم فرهنگ آذربایجان تکمیل شده اظهار خوشوقتی نمودند و در موقع عبور از محوطه و میدان ورزش دانشآموزان کلاس ۴ را که با آقای کاظم گنجویان مریبی ورزش مشغول بودند ملاحظه و راجمع بلوازم ورزش و اسلحه میدان ورزش دستوراتی با آقای رئیس فرهنگ دادند .

سپس آقای میرفخرائی رئیس دیبرستان از حضورشان تقاضا نمود که در اطاق رئیس دیبرستان چنددقیقه استراحت فرمایند و در این ضمن آقای میرفخرائی گزارشی از وضع تحصیلی دانشآموزان واژ نواقص علمیاتی و اداری دیبرستان بعرض رسانند و خیر مقدمی نیز بوسیله آقای بهمن رئیس انجمن ادبی بحضورشان عرض و دسته کلمی نیز از طرف انجمن بحضورشان تقدیم گردید .

جناب آقای وزیر فرهنگ در دفتر یاد بود دیبرستان شرح زیر را مرقوم فرمودند که عینا در تاریخچه دیبرستان درج میشود :

« روز پنجمبه ۱۲ آذر ماه ۱۳۲۶ برای بازدید دیبرستان فردوسی آمد و کلاسهای سرکشی نمودم و بسیار خرسند شدم که در نتیجه زحمات آقایان کارمندان دیبرستان اعم از رئیس و ناظم و دبیر انتظامات برقرار و مدرسه جریان طبیعی خود را سیر می نمود . امیدوارم در آینده نزدیک نوافصی که در توان کردن عمل با علم دارند مرتفع گردد و این موسسه آبرومند راه تکامل و ترقی پوید امضا » دکتر صدیق

در ایت موضع آقایان دیران لیسانسیه دانشسرایعالی که طبق دعوت قبلی جهت تشکیل جلسه ماهیانه که با مردم تصادف کرده بود در اطاق حاضر و بحضور جناب آقای وزیر معرفی گردیدند و آقای وزیر راجع برفع نواقص فرهنگی باشان بیاناتی فرمودند تادر ساعت پنج و نیم محوطه دیبرستان را درمیان احساسات پاک و کنف زدنها ممتد دانشآموزان ترک فرمودند .

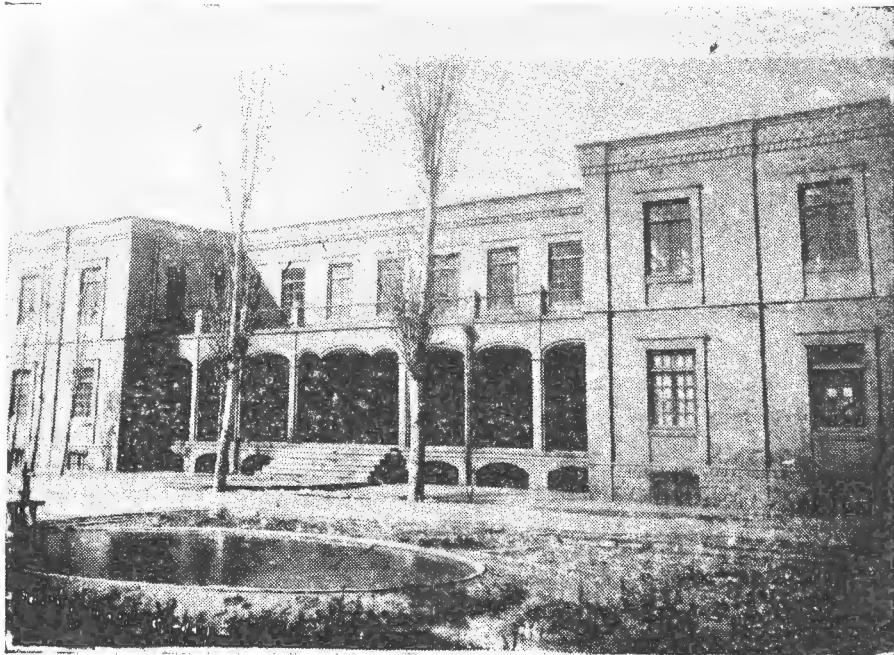
انجمنها و کارهای فوق بر فاره

علاوه بر دروس و موادیکه در کلاسها مفصلانه تدریس میشود سطح معلومات دانش آموزانرا بالا میبرد آموزشگاه موظف است که دانش آموزانرا اجتماعی بار بیاورد تا بتوانند عضو مقید جامعه بوده و در کارهای اجتماعی عاجز و درمانده نشوند برای این منظور آموزشگاه قسمتی از کارهارا در داخل دیبرستان بهده خود دانش آموزان قرار میدهد که بنام کارهای فوق برنامه نامیده میشوند و دانش آموزان در زیر نظر و مراقبت کامل اولیاء دیبرستان بکارهای مزبور مشغول و بدبندو سیله هم میتوانند ذوق و استعداد فطری خود را ظاهر ساخته و هم قوه ابتكار و شخصیت خود را بکار بیندازند چون تمام دانش آموزان نمیتوانند همه در یکجا حضور به مرسانیده و بکارهای فوق برنامه اقدام نمایند لذا انجمنهای مختلفی در آموزشگاه دایر و هر یک از دانش آموزان مطابق ذوق و استعداد خود قسمتی را اختیار و مشغول کار میشوند .

انجمن ادب و سخنرانی که بسر برستی آفای مرتضی محسنی دیبر تاریخ و چرافایی و ناظم دیبرستان اداره میشود و دارای ۱۹۴ نفر کارمند میباشد و به هار قسم تقسیم میشود سخنرانی نمایش ، موسیقی ، نگارش .

در انجمن ادبی دانش آموزان آداب سخن گفتن و نوشتن را باید میگیرند ، مخصوصا برای آذربایجان این قسمتها ضروری بلکه واجب است درسال چاری همه هفت روزهای پنجشنبه جلسه همگانی انجمن ادب و سخنرانی دایر بوده و پس از اینکه یکی از آفایان دیبران در پیرامون موضوع سخن رانی میگشند و نیز هر یک از دانش آموزان بنوبه موضوعی تهیه و برای رفاقت دیبرستانی خود بیان مینمایند و در هر جلسه از موسیقی و نمایش نیز استفاده میشود .

انجمن ادب و سخن رانی علاوه بر یک روزنامه مخصوص انجمن هشت روزنامه دیواری دیگر که مخصوص کلاسهای مختلف دیبرستان است منتشر میگشد . (ناگفته نهاند که اولين روزنامه دیواری دیبرستان درسال ۱۳۲۲ در زمان ریاست آفای ابوالغیباء

نهاي خارجي ديرستان فردوسی

بوسیله آقای دائی زاده منتشر و اولین قدم در این قسمت برداشته شده است)
انجمن سالنامه که در سال جاری بسرپرستی آقای احمد سمیعی دیر تاریخ و چه راه ایا
تشکیل و للافصله بنشر سالنامه دیبرستان اقدام خوشبختانه و سابل کار را فراهم ساخته
و امید است تا پایان سال تحصیلی جاری سالنامه دیبرستان در دسترس اولیاء محترم فرهنگ
و علاقمندان دیبرستان فرار بگیرد .

انجمن ورزش که بسرپرستی آقای کاظم گنجویان مری ورزش اداره میشود
دارای ۱۴۴ نفر کارمند میباشد خوشبختانه دیبرستان دارای تمام اسبابها و لوازم ورزشی
بوده و در اثر توجه و علاقه جناب آقای صادقی نژاد رئیس محترم فرهنگ آذربایجان
بساین زودی قسمتی از میدانهای ورزش دیبرستان آسفالت خواهد شد و تمام دانش
آموزان و ورزشکاران میتوانند در ساعتهاي بیکاری از اسبابها و میدانها استفاده نموده
خود را توانا و نیرومند سازند .

انجمن کارهای دستی و هنرهاي زیبا که در سال جاری بوسیله آقای
علی اکبر یاسعی دیر نقاشی و استاد زبردست تشکیل یافته و دانش آموزانی را که دارای
ذوق نقاشی میباشند برای کار آماده و اکنون قسمتی از کارهای دستی دانش آموزان
حاضر و موزه مخصوصی تشکیل شده است .

انجمن آزمایشگاه - رای اینکه دانش آموزان بیشتر بتوانند از لاراتوارهای
موجوده استفاده کنند انجمن آزمایشگاه بسرپرستی آقای نورقالیچی دیر
فیزیک و آقای اعلم الهی دیر فیزیک و شبی و آقای مقصود آذر دیر شیمی و دیبران
دیبرستان تشکیل و دانش آموزان در موقع فراغت از کار در لاراتوارها حاضر و
خریدشان مشغول علمایات فیزیکی و شبیهایی میشوند .

انجمن ~~کیوه~~ نوردهی که بسرپرستی آقای گنجویان و آقای حسن زاده
دیر دیبرستان و آقای بهرامی ناظم دیبرستان هم هفته گردشی علمی و تفریحی خرد
را اداره هددهد که هم ترای رویی و جسمی دانش آموزان که برای دروس هنری
عملی و افسرده شده تقویت میشود و هم با اصول علم و طبیعت و محیط خارج از
آموزشگاه آشنا میگردد و

کتابخانه دیرستان که محتوی کتابهای بسیار سودمند و مفید بهال طبقه دانش آموزان است بطری علمی جدیدی فرسنه بندی شده و همه روزه برای استفاده دانش آموزان آماده است . عکس فوق قسمتی از نفسمه های کتابخانه را برای خوانندگان
صالحه نشان می دهد ?

دبیرستان فردوسی با توجه کامل باصول تعلیم و تربیت جدید مانند هر بنگاه
متقدی هم بشه سی دارد که کلیه وسائلی را که در اختیار دارد مورد استفاده داشت
آموزان قرار دهد — سالن کتابخانه هم روز از داش آموزان و آقایان دیرافت
پذیرائی کرده و میکوشد که روح مطالعه را در داش آموزان تقویت نماید عکس
ذوق عدهای از داش آموزان و آنای سلهم دبیر تعلیمات دهندی و عربی را در
هنگام مطالعه اشان هم دهد

باقلم آقای جواد حق ناجی متصدی آزمایشگاهها

آزمایشگاههای دبیرستان

دبیرستان فردوسی تبریز که اولین دبیرستان منحصر بفرد آذربایجان و دوین دبیرستان گشور است اکنون کلیه لوازم فرهنگ جدید و وسائل یک دبیرستان کامل و مترقبی را از قبیل آزمایشگاهها، کتابخانه، میدان ورزش و انجمنهای ادب و سخن- رالی، ورزش، موسیقی و نقاشی دربر دارد البته بیان هریک از موسسات دبیرستان در جای خود ارتعض خوانندگان گرامی گذشته است و در اینجا حاجت بتذکار نیست و اینک باجمال بتاریخچه و شرح آزمایشگاهها می پردازیم.

دبیرستان فردوسی مانند هر بنگاه مترقبی مراحل تدریجی تکاملی خود را پیموده و پس از سی و یکسال زندگی فرهنگی اکنون اغلب وسائل تعبیری و آزمایشی را در خود جمع کرده است.

سی و یکسال پیش از این که اولین سنک بنای دبیرستان بدست جمعی از آزادی- خواهان فرهنگی بروز و مجاهدین روشنگر راه مشروطیت که رستکاری و نجات ابرات عزیز را در تعمیم و بسط فرهنگ و اشاعه علوم و معارف جدید میدانستند گذاشته شد از کلیه وسائل و لوازمی که امروز مورد استفاده آقایان معلمین و محصلین است وجود نداشت ولی بتدریج بهمراه عده‌ای از دوستداران معارف و آشنایان بعلوم و فرهنگ اروپا وسائل لازمه تهیه و در دسترس دبیرستان قرار داده شد.

در سال ۱۳۱۲ خورشیدی آزمایشگاه دارالعلمين آذربایجان نیز بدیرستان فردوسی منتقل و ازان تاریخ ابزار و آلات کثیری بتدریج تهیه و جمع آوری شد نظر براینکه ابزار و آلات خردباری شده بتدریج زیاد میگردید و حفظت و نگهداری آنها وجود متصدی مسئول را ایجاد میکرد بنابراین در سال ۱۳۱۸ در سازمان دبیرستان یکنفر صاحب جمع اموال آزمایشگاهها تعیین گردید در صورتیکه تابن تاریخ آقایان

دیوان فیزیک و شیمی و علوم طبیعی علاوه بر تدریس مواد مزبور مسئول اداره آزمایشگاهها بودند البته طبیعی است تهیه وسائل مقدماتی آزمایشها بهجت فقدان متخصصی مسئول عملی نبوده و در نتیجه وقت دیر و داشت آموzan صرف تهیه وسائل مقدماتی آزمایش میشد و از طرف دیگر بواسطه عدم مراقبت قسمتی از آنها آزمایشگاهها اسقاط و فرسوده شده و تقدیری ازین میرفت و حتی تاثاریخ مزبور سیاهه مرتب و صحیحی از اموال آزمایشگاهها تنظیم نشده بود و نظر براینکه اداره فرهنگ بعلت نبودن کارمند اضافی نسبت به تهیه متخصصی مسئول آزمایشگاهها موافقت نیکرده روی این اصل دو سال مذکور از طرف اداره فرهنگ آقای عبدالحسین باکری دیر اداره آزمایشگاهها را بهده گرفتند.

در سال ۱۳۲۰ آقای حسن حکمت رسمای تصدی آزمایشگاههای دیوان تعیین شدند که در سال ۱۳۲۱ با نظارت اداره فرهنگ سیاهه منظمی از اموال آزمایشگاهها تهیه گردید.

از تاریخ ۱۳۲۳ ری ۵۵ اداره آزمایشگاهها باینجانب محول گردید و در ظرف این مدت تغییرات مهمی در آزمایشگاهها بعمل آمده است در سال جاری نیز مقدار ابزار و آلات مربوط با آزمایشگاههای فیزیک و شیمی و علوم طبیعی توسط اداره فرهنگ آذربایجان از لایرانوار دیوانستان شوروی تقریباً بیهی بیست و پنج هزار تومان خریداری و تحويل دیوانستان گردیده است واینک در ذیل هر آزمایشگاه بطور مختصر شرح داده میشود:

آزمایشگاه فیزیک - چنانکه در فوق اشاره شد در طی سنت آنکه در نیز بعلت تغییر محل دیوانستان در اثر نقل و انتقال آزمایشگاهها نبودن متخصصی مسئول و نیز بعلت تغییر محل دیوانستان در اثر نقل و انتقال آزمایشگاهها مقداری از اشیاء این آزمایشگاه شکسته و ناقص شده است در سه سال اخیر نسبت بمردم اشیاء مذکور اقدام و در نتیجه بر مردم ابزار و آلات شکسته آزمایشگاه عدهای از داشت آموzan با ذرق بدینوسیله با مباحث علمی و عملی آشنا شده و وسائل تشویق و ترعیب آنان فراهم گردیده است.

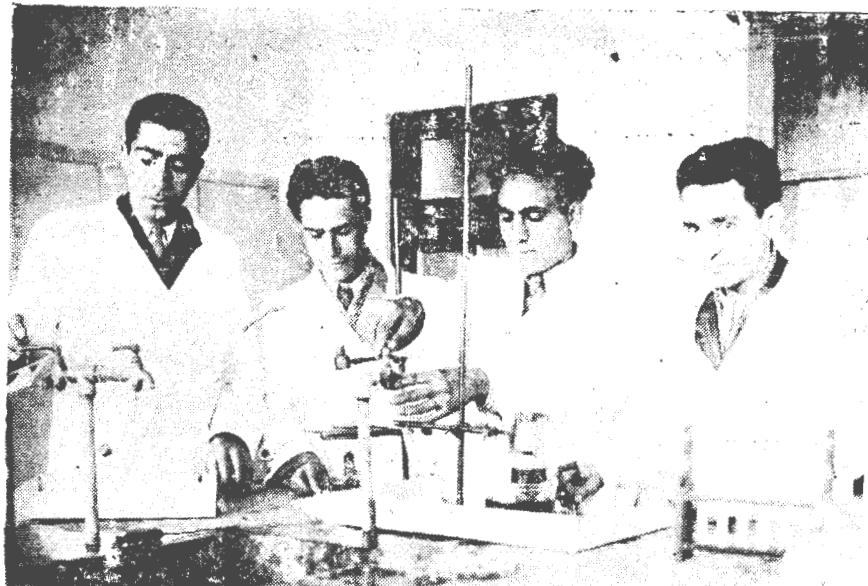

عدد از دانش آموزان در سالن عمل آزمایشگاه شیمی تحت نظر آقای هادی منصور آذر دیر شیمی مشغول آزمایش می باشند

حاله در آزمایشگاه فیزیک ۶۵۰ رقم و مابل لازم و قیمتی مربوط مباحثت خیفه مواد فیزیکی مانتند : حزارت و گارها ، حرکت ، هایمات ، صوت ، نور ، الکتریسیته اشمه کاتدیک و ایکس و نیز اسبابهای راجع به میکانیک ، هیئت ، جغرافی موجود است آزمایشگاه شیمی - این آزمایشگاه دارای ۴۰۰ رقم ازار و ادوات شیمیائی بوده و با وجود اینکه در طی چندین سال یکمده از آلات شیمیائی در ظرف آزمایشها شکسته واز بین رفته است معدنلک و سایل لازم جهت انجام آزمایشها در حدود برنامه دوره دوم متوسطه موحد است تا سال ۱۳۲۴ آزمایشها شیمیائی برخلاف معمول در روی میزهای چوبی انجام می بفت که ان طرز علاوه برایکه با زدن ارله کشی آب

خیلی مشکل بوده ضمنا در اثر تغیر داروهای میزها پوسیده میشد در سال هزار برابر در خواست دیبرستان و نقشه آقای محمد تقی علم‌الهدی دیبر فیزیک و شیمی دیبرستان میز سنتی مخصوص جهت انجام آزمایشها بطول و عرض 5×7 متر تهیه و لوله کشی آب نیز دایر شد فعلا آزمایشگاه شیمی بشکل آبرومندی درآمده است و تمام داروها به ترتیب تقسیم بندی و در قفسه های مخصوصی جای داده شده است و در سال جاری قفسه مخصوصی جهت جای دادن ابزار و آلات آزمایشگاه تعبیه و در آن برای هر یک از اشیاء آزمایشگاه جای مخصوصی تهیه شده است و اخیرا نیز قفسه مخصوصی جهت میز سنتی برای گذاشتن محلولهای مختلف و هوتوور (محل مخصوص جهت تهیه گزهار سمی و خفه کننده) در خواست شده امیدوار است در سال تحصیلی آینده این قسمت تهیه و آزمایشگاه از هر حیث تکمیل میشود .

آزمایشگاه علوم طبیعی - این آزمایشگاه نسبت بدو آزمایشگاه فیزیک و شیمی کاملتر بوده و دارای ۲۶۶ رقم اشیاء مربوط به نباتات و حیوانات میباشد در میان اشیاء این آزمایشگاه نقشه های طبیعی مربوط به نباتات و حیوانات مختلف بدن انسان و حیوانات و گیاهان مختلف و اسکلت تمام بدن انسان و قسمت های مختلف بدست بطور جداگانه مجسمه گچی برای نشان دادن اعضاء داخلی و مجسمه گچی قلب ، ریه ، زنگ ، گوش ، حنجره ، اسکلت بدن مار ، موش ، قورباغه و سایر حیوانات و نیز نمونه های مشخصی بترتیب رده بندی حیوانات که در میان آنها نمونه های بسیار مشخص و تشریح شده مانند تشریح قورباغه ، موش ، مار ، خرچنگ و همچنین نمایش دوره نمو جانوران مختلف مانند پرندگان ، موش ، مار و غیره نشان داده شده وجود دارد و در میان اشیاء تحویل شده از اداره فرهنگ آذربایجان در سال تحصیلی جاری بانداره بنج هد دیگرسکیپ با مقاطع مختلف حاضر و آماده از بافت های گیاهان و جانوران ، مجسمه های گچی حیوانات مختلف ، نمونه سنگها و فسیله های حیوانات مختلف ، خشک شده حشرات کلکسیون گیاهان گوناگون نام برده شود و ضمنا باید خاطر نشان نمود که در

در اوقات مینه آفایان دیران با تشریک مساعی و همکاری آزمایشگاهی را که باستی بدانش آموزات تعلیم شود قبل مقادمات آنرا تهیه و وسائل کار داش آموزان را فراهم می آورند . - عکس فوق چهار نفر از آفایان را هنگام تمرین نشان می دهد .

از راست بچپ : آفای محمد تقی علم الهدی لیسانسیه فیزیک و شیمی آفای نصرت الله بهرامی دیپلمه طبیعی - آفای جواد حق ناجی متصلی آزمایشگاهها - آفای هادی منصور آذر لیسانسیه شیمی .

طی سنت تخصصی گذشته مهاری نمونه سنگهای و فسیلها توسط دانش آموزات با ذرق دیرستان در ضمن گردشگاهی علمی که باتفاق وراهنمایی دیران مربوطه انجام داده اند جمع آوری شده و در این آزمایشگاه در نفس، خصوصی نگاهداری شده است .

از آزمایشگاه‌های این دیبرستان غیر از اینکه در تمام ساعات رسمی دیبرستان مطابق برنامه استفاده نمی‌شود برای اینکه روح تحقیق و بروزش در میان طبقه جوان پرورش یافته و دانش آموzan با آشنایی بمحابات علمی میل و رغبت زیادی علوم پیدا کنند روی این اصل هر روز پس از خاتمه کار دیبرستان عده از دانش آموzan تحت سربستی دیبر مربوطه در رشته‌های سه‌گانه فیزیک و شیمی و علوم طبیعی مشغول مطالعه و انجام آزمایش شده و بعداً نتیجه تحقیقات و مطالعات خود را بر نقای هم کلاس خوبیش تذکر میدهند خاصه با وسائل موجود دیبرستان توانسته است حداً کثیر استفاده را از آزمایش کاهها نماید و نظر بر اینکه آزمایشگاه‌های این دیبرستان در فرهنگ تپریز منحصر بفرد بوده و سایر دیبرستانها با اصلاح آزمایشگاه ندارند و در غیر اینصورت وسائل حائزی راجح بعضی از مباحث را دارا می‌باشند لذا از آزمایشگاه‌های این دیبرستان دیبر-مانهای دولتی برون، شاهدخت، نظامی، دانشراهی و دختران نیز همه ماهه برای برنامه که قبلاً تعیین نمی‌شود استفاده مینمایند در سال جاری بوجب دتور اداره فرهنگ داشکده بزرگی آذربایجان از آزمایشگاه فیزیک استفاده مینماید البته باید اذعان نمود برای اینکه حد اکثر ۱-فداده از آزمایشگاه‌های این دیبرستان برده شود باید اولاً بودجه‌کافی جهت ترمیم اسبابهای شکسته و تهیه داروها و سایر لوازم ضروری آزمایشگاهها داده شود و ضمناً در صورت امکان یک‌سیفر متخصص جهت هر یک از آزمایشگاهها و یا لابل مخصوصی برای هر یک از قسمت‌های مزبور تعیین گردد البته در صوت آماده شدن این وسائل بیش از بیش از آزمایشگاهها استفاده خواهد شد و سایر بیکه‌های فرهنگی نیز خواهند توأم نست از آزمایشگاه‌های این دیبر-ستان استفاده نمایند

قلم آفای ابوالقاسم طباطبائی کیلی در تاریخ و حمایت

جغرافیای ناریخی شهر تبریز

از عشق توای تبریز بز دل و همچنان
بنهاده قلب خصم آن خسیر خون افشار
«تبریزی»

تبریز مرگ آذربایجان و یگانی ادشوهای بزرگ و قدیمی ایران مخصوصی شود.
سوابق تاریخی آن سیار درخشان و غلبان پراز
حوادث مشحون از جریانات مهمی است .

با مطلعه ادرار مختلف تاریخی آن بید این شهر را
سپر بلای ایران و مقتل دشمن آن و تعلی گاه
عشق میهن پرستی نامید هیچ وانعه تاریخی در
ایران رخ نهاده که تبریز در آن سهیم به شدودشمنی
بران کشور نتاخته که ارشیون در آن انتقام مردان
دلیرش صدمات و لعانتی نہمند
هنگام ضعف کشور دشمنان خارجی ضد ربات
مهملک خود را ابتدا برخطه آذربایجان مخصوصا
بقلب و مرکز آن تبریز وارد آورده و سپس
بنقطاط دیگر ایران شتافته اند .

این شهر ارلحاظ خفرافیای سیاسی و اقتصادی آفای ابوالقاسم - طباطبائی و کیلی +
و نظامی اهمیت و موقعیت خاصی دارد و همین موقعت است که آنرا در عرض
تجاوی همسایگان و فاتحین خارجی قرار میدهد که هر اه ماضی عوامل طبیعی مانند
ترقوی و آبادی آن میگردند . با اینهمه تبریز در مقابل اینگونه حوادث قدح نکرده
تسلیم نشد . چنان‌هه در میان شهرهای ایران کمتر میتوان بفت که با اه تویی

دچار اینه و انقلابات و حوادث گردد و باز بتواند در فاصله زمانهای انقطاع عظامت خودرا تجدید و بسرعت شهرت یابد .

کو اینکه طبیعت بز شرود و جنب و جوش اقتصادی و آبادی آن رشک می-برد و ذوال آنرا میخواهد زیرا مکرر بر اثر زمین لرزه و سیل خراب شده زلزله های شدیدی در سالهای ۲۳۵ - ۴۱۱ - ۷۰۶ - ۱۱۵۹ - ۱۲۲۳ - ۱۲۲۵ شمی قسمتی از آن را خراب کرده‌اند سبب اصلی زلزله تبریز را بواسطه نزدیکی آتش فشان سهند میدانند ولی خانیکوف (۱) دانشمند معروف روسی عقیده دارد که بواسطه جابجا شدن طبقات زمین حاصل میشود .

تبریز مرکز منطقه ایست بمساحت ۱۱۰۰۰ کیلو متر مربع که بیک بازدهم کلیه کشور را تشکیل می‌دهد . عرض شمالی این شهر ۳۸ درجه و ۴ دقیقه و طول شرقی آن از گرینویج ۴۶ درجه و ۱۸ دقیقه در گوشه شرقی جلکه آبرفتی بوسیت قرب ۳۰ کیلو متر مربع واقع شده اینجلکه بتوسط رودخانه آحی «تلخروود» مشروب میشود و یکی از شعب آن باسم میدان رود (مهران رود) از وسط شهر میگذرد . در شمال این شهر تپه‌های عینلزیل «عون بن علی و زید بن علی» بارتفاع ۱۸۰۰ متر فرار گرفته اند . ارتفاع متوسط شهر ۱۴۰۰ متر فاصله اش تا تهران ۶۲۷ کیلو متر ذمستانهایش اغلب سرد و برف و تابستانها ملائم و معتدل . این شهر ۴۰۰ مترین مرکز تجارتی آذربایجان و بن سر راههای ایران بقفه قاز و ترکیه و دریای سیاه واقع شده است .

قبل از اسلام پایتخت ساترا ای از راههای ایران را کنجک نوشتند که در تخت سلمان کنونی واقع بود اعراب نام این شهر را کزنا و بونانیها کاذردا ضبط کرده اند کاظما در زبان عبری به معنی محکم و در زبان ارمنی به معنی گنج است . سلاطین قدیم ایران ذخایر و خزانی سلطنتی خود را در پایتخت آذربایجان نگه میداشتند و کلمه کنجک نیز شاید

بدینه عنی آمده باشد . اساسا آذربایجان بواسطه وجود آتشگاه آذر گمشد ب محل مقدس و امنی محسوب میگردید و شاهان ایران برای زیارت از باختت عزیمت ایت ناحیه را میکردند . بعضی شهر کاضای نامبرده را در محل تبریز کنونی میدانند درینصورت باید بنای آن شهر را به قبل از اسلام مربوط دانست .

چنانکه عدهای از محققین باوابل سلمه ساسانی و برخی بعد از آن و بعضی فروتن آمده بعد از اسلام و منسوب بزیده ذوچه هرون الرشید عباسی میدانند و میگویند این زن بواسطه تمایل تشیع از دربار خلافت اعراض کرد و در آذربایجان ساکن شد و چون علویان نیزدر این موقع بواسطه آزار عباسیان دور از مرگ خلافت سکونت و اغلب با ایرانیان آمیزش داشتند زبده نیز بالتابع با ایرانیان مانوس و در محل فعلی تبریز اقامت کرید و چون تبی که بروجود او عارض شده بود بر طرف گردید این جارا تب ریز خواند . بعضی گویند اساس این شهر بدناسابت دور از حقیقت بنظر میسد گرچه در اقامت او در تبریز تردیدی نیست ولی معتقدند که این شهر قبل از زبده وجود داشته منتهی زبده پتجدید و تعمیر آت پرداخته زیرا تبریز بکرات برانسر زاره خراب و بتعمیر کلی محتاج شده است .

آنکه بنای شهر را قبل از اسلام منسوب میدارند مینویسند که اردون چهارم آخرین یادشاه اشگانی با خسرو شاه ارمنستان فرابت خانوادگی و کمال دوستی و اتحاد را داشتند بقراریکه معروف است اردشیر بابکان از فارس نیرویی گرد آورد و پسر اردون خروج کرد بالاخره اورا در هرمzedگان بشکست و بقتلش رسانید بعد از اردون پسرش آرتواستس بشاهی نشست . خسرو بعد از استماع این خبر نظر بودتی که با اردون داشت همراهی آرتواستس برای کشیدت انتقام بمقابله اردشیر رفت ده سال ۳۰ش هنگ روشن بود اگرچه خسرو و پسر اردون بالآخره کاری از پسر نپردازی در بگی از هنگها بر اردشیر غلبه یالله اورا تسا خاک هند تعاقب گرداند . خسرو در هرآجودت با آذربایجان شهر « داوریز » را پنا کرد گمه بربان ارمنی معنی انتقام را

دارد . چنانکه ارامنه حالا نیز این شهر را داورز میخواهند . منابع ارمنی این مطلب را تأیید مینماید چنانکه فوست دو بیزانس (۱) مورخ و کشش ارمنی که در قرن چهارم میلادی میزبسته نام این شهر را Thavrez و Thavresh نوشته و اوزویلک مورخ ارمنی در قرن ۱۱ میلادی Davrez و Thavrez که ذکر کرده است .

بنظر میآید که اینکلمه تغییر حالت داده و توریز «Tauris» گردیده است اعراب تبریز را باکسر اول نوشته‌اند و آنرا کلمه عربی میدانند و نیز ممکنست تاو و تاب را بهمنی حرارت گرفت و آن از فعالیت آتش‌شانی سهند حاصل میشود و عده‌ای از مورخین بجهت اینکه آتشگاه‌ای در اینجا وجود داشت تاب ریز یعنی افشارانده آتش و روش‌های زرده شت میخوانند .

از حلات این شهر در ازمنه قبل از ظهور اسلام و چگونگی فتح آن بدست اعراب اطاعت صحیحی در دست نیست با اینکه بعضی مینویسند در سال ۱۶ و یا ۱۷ هجری این شهر بدست مسلمانان افتاد ولی چون آذربایجان عموماً در سال ۲۴ هجرت فتح شده لذا باید سال زور را سال تصرف این شهر بدست اعراب دانست .

اولین جغرافیائیک، بعداز حمله عرب زبان مارسی کنوئی تالیف و مطبخی چند در مورد شهر تبریز مینویسد . کتاب «حدود افغانستان هنالءشراق الی المغرب» (۲) است که مولف آن نامعلوم ولی محققها در سال ۳۷۲ هجری تالیف یافته و در آن می‌نویسد (تبریز شهر کی است خرد و آباذان واز گرد وی باره‌ای و آن علاوه‌بن احمد کرده است)

۱ - Faustus de Byzance در سال ۳۲۰ میلادی در قسطنطینیه متولد و در اواخر قرن چهارم فرت گرده است .
۲ - این مجده‌وعه بعداز ترجمه تاریخ طبری و تفسیر طبری قدیمی‌ترین کتاب و معرفه‌ی بادگار اثر دوره سامانی می‌سوب پیشورد کس آنرا منتشرق شویں باز ته‌لند روایی اوسبله عکس‌برداری در بک مجده‌وعه آرین و پهنه کرده است .

در زمان متوکل خلیفه عباسی تبریز مقر الرواد الازدی امیر باغی و اولاد او شده و در این موقع صورت شهر محکمی را بخود گرفت . ابوسعید از مورخین قدیم که در سال ۶۱۶ هجری تبریز را دیسه می نویسد « شهر تبریز فله محکمی دارد که با گچ و آجر ساخته شده و نهری از وسط آن میگذرد باغت زیاد در اطراف شهر و میوجات ارزان و فراوان دارد پران رواد الازدی خود او در این شهر عمارتی ساختند و کم مردم با ایشان بدانجا آمدند و منزل گرفتند و شهر روآبادی گذاشت و چند قسم دارچه های ارشمند در آنجا می بافتند »

یا قوت حموی جغرافی دان قرن هفتم از ابن شهر مثل یک مرکز صنعتی ساخت
میراند و از پارچه‌های بافت تبریز تعریف می‌کند « تبریز بکسر اول مشهور ترین شهر-
های آذربایجان و مدینه آباد و زیبائی است دارای دیوارهای محکم آجر و گچی است از
وسط آن رودهایی میکندرد و اطراف آنرا باغ‌ها فرا کرفته و میوه در آنجا فراوان است ...
حمدالله مستوفی مؤلف کتاب نزهه القدوب در این مورد چنین می‌نویسد (تبریز
از المیم چهارم و موسوم به لام از بناهای زیبده خاتون زوجه هرون الرشید است
که آنرا در سال ۱۷۵ هجری ساخت بعدها ۲۹ سال یعنی در سال ۲۴۴ در عهد متوكل
خلیفه زلزله شدی - آنرا خراب کرد خیله دو ماه آنرا آباد نمود بع در چهاردهم صفر
سال ۴۳۴ بوسیله رزلزله دستگیری کلی خوب شد » .

زلزله سال ۱۳۴۴ بیمار شدید و در زمان حیات او مصوّر قطران شاعر معروف تبریزی رخ داده او پچشم خود خرازی خانه های مردم و سرگردانی آنان را دیده و احساسات تاثیر انگلیز خود را در ضمانت قصیده معروفی مجسم ساخته است اینکه برای اطلاع از کیفیت و شدت زلزله بذکر قسمی از آن قصیده می بردارد .

<p>بهمی که نباشد همکر زیر یک حال باهمی و بمال و به نیکوای و جمال زخلق و مال هم شهر بود مالا مال</p>	<p>از دید محال فرا داشتند این سه مجال نپود شهر در آفاق خوشن از آبرویل زنار و نوش همه خلق بود چرشاب درش</p>
---	--

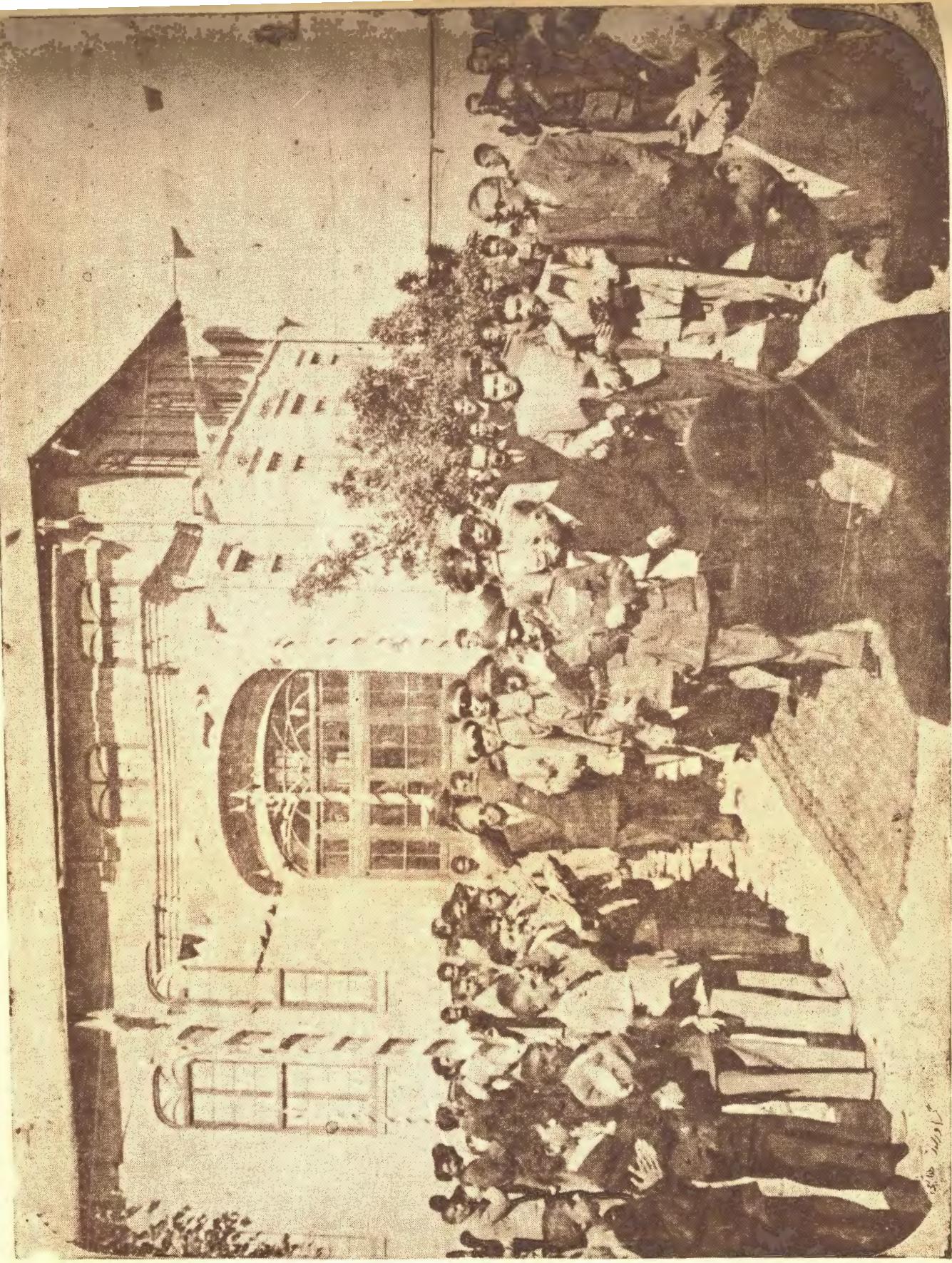
امیر و بنده و سالار و فاضل و مفضل
فلک به نعمت آن شهر بر گماشت زوال
رمال گشت رماد و جبال گشت جبال
دمته گشت بخار و رونده گشت جبال
بس درخت که شاخش همی بسود هلال
کز آن درخت نمانده کنون مکر آثار
یکی نبود که گوید بدیگری که موی
حمدالله مستوفی در نزهه القلوب از قول فاسی رکن الدین می نویسد که ابو طاهر
منجم شیرازی در این شهر قع در تبریز بود مردم شهر را از حدوت زارله آگاهی داد و مردم
بنا بحکم او و بدستور حکام شهر را ترک گفتند اتفاقاً حکم آن منجم راست آمد و
آن شهر خرابشد با اینکه اهالی از شهر بیرون رفته بودند ۴۰۰۰۰ نفر در آنواقه هلاک
شدند .

مقارن حمله مغول تبریز را باسم پایتخت سلسله محلات اتابکان ذکرمی کنند وقتی
لشکر مغول به این شهر رسیدند اهالی بواسطه تقدیم تعرف و هدایاتی سه بار آن را از حمله بشهر
منصرف کردند خلاصه در این واقعه باندازه شهرهای دیگر ایران آسیب ندید این امر
بهترین دلیل است بر اینکه درینهنجام شهر از لحاظ اقتصادیات اعتباری کسب کرده و
ثروت هنگفتی در آنجا تمکن یافته بود .

در دوره حکومت مغول این شهر بمقام پایتختی انتخاب و بیش از بیش صاحب
اهمیت شد علت اهمیت پیدا کردن آن این بود که چون ولایات اطراف آذربایجان
و حوالی بجز خزر بواسطه حملات اویله مغول ویرانشده و در تقسیم ممالک چنگیزی
این قسمت‌ها نصیب جو جی گردید هلاکو که بجزواست حکومت مغولی مستقلی در ایران
اشکنیان دهد لازم داشت که آذربایجان را نصرف و حق اولاد جو جی را انکار کند
اولاد جو جی پنده بار خواستند حق خود را مطالبه کنند ولی توفيق نباشند و هلاکو
خان آذربایجان را برای اقامت خود برگزید و تبریز چنانکه گفته شد در هجدهم

اعلیحضرت همایون در مقابل صف دانش آموزان در محوطه دبیرستان

سید ابراهیم
حاجی

مکتبہ ایڈیشنز میڈیا فاؤنڈیشن

مغول (سال ۶۲۹) از صدمات وحشیانه محفوظ مانده و شیر مهم و معتبری گردیده بود پیش از اندازه اهمیت یافت و در زمان غازان خان پایتختی تمام ممالک ایران انتخاب شد (۱) سپس خانهای مغول با جنگ ساختمانها (اینه عظیمه) در تبریز پرداخته و اغلب ادارات دولتی را در نزدیکی اقامگاه خود قرار دادند .
ایجاد ساختمان در این شهر از زمان ارغون شروع شد . ارغون

(۶۸۳ - ۶۹۰) بت برست بود و بنای ای در قریه شب (شام) سمت غربی تبریز
بنا نهاد و با اسم ارغونیه خوانده شد و در واقع ارغونیه از معابد بت برستی و صورت
خود ارغون در دیوارهای آن نقش گردیده بود ولی این بنای توسط غازان پسر
ارгон از بین رفت . غازان خان که اسلام آورد و محمود نایده شد (۶۹۴ - ۷۰۳) از ایامخان بزرگ و مردمی با کفایت و متماسب بود تبریز را بسط داد چنانچه
نوشته اند محیط دایره باروی شهر را که فقط ۶۰۰۰ کام بود بر ۲۵۰۰۰ گتام
رسانید . (حمدالله مستوفی) . این ایامخان نیز قریه شب را برای ایجاد ساختمانها
انتخاب کرد . ابتداء مقبره جهته خود بنا نمود که از قرار معلوم ۱۲۰ گز ارتفاع
داشت و اطراف این مقبره بنای دیگری از قبیل مسجد جامع - مدرسه - حمامها
دارالسیاده - خانقاہ - دیوانخانه . کتابخانه درست نمود و کتب کرانهها را در این
کتابخانه جمع آورد . در تمام این بنای غازان خان « قوانین » را روی الواح
سنگی کنده بودند که همه کس میتوانست برای اطلاع با آن الواح مراجعه نماید .
اما بفرای خور استطاعت خود معلمه ای را در تبریز آباد کردند . از جمله
خواجه رشید الدین فضل الله برای جلب رضایت غازان محله ای رادر شمال شرقی تبریز
بساخت که ربع رشیدی نامیدند و قدری کمتر از شب غازان اهمیت یافت . در
این محله نیز مثل شب غازان چند بنای مهم با مر خواجه ایجاد شد . مدرسه - دارالشفا

۱ - بعضی از مورخین تبریز را در زمان هلاکوخان پایتخت ایران نوشته اند

دارالسیاده — مسجد — کتابخانه — و گنبدی نیز برای مدفن خود بنا کرد . کتابخانه ربع رشیدی نیز معمتوی مقدار زیادی از کتب نفیسه بود که جزو آنها میتوان آثار خود خواجه را بشمار آورد .

خواجه رشید الدین مؤلف جامع التواریخ از وزرای معروف و از نویسنده‌گان بزرگ عصر خود بود مدت بیست سال در زمان غازان و برادرش الجاتیو و ابوسعید وزارت و در حقیقت حکومت میکرد . این وزیر دانشمند را بتحریک دشمنان در جمادی الاول سال ۷۱۸ بقتل رساندند و ربع رشیدی باقتل او ویران شد . نفایی که در آنجا جمع شده بود بباد غارت رفت وربع رشیدی رو بخرانی نهاد . کرچه در زمان شاه عباس کبیر صفوی باقیمانده آثار تعمیر شد ولی دیری نپائید . امروز از ابنیه شب غازان و ربع رشیدی هیچگونه ازی باقی نیست و کاملاً از بین رفته غیر از تکه‌های کاشی رنگی و آجر و سفال شکسته و سنگها چیزی بجای نمانده است . تاج الدین علیشاه را میتوان یکانه دشمن فتح‌جوی خواجه رشید الدین شمرد . با اینکه بدستیاری او بمقام وزارت رسیده بود از رقبا و دشمنان او گردید . بالاخره چنانکه گفته شد موجبات قتل آن وزیر و انهدام آثار او را بنفع خود فراهم آورد .

علیشاه در خارج محله نارمیان « مقصود محله مهاد مهین که عوام میارمیار گویند » مسجد جامع بزرگی ساخته که صحنه‌شش ۲۰۰ در ۲۵۰ گز و صفا آن نیز از ایوان گسری بزرگتر بوده است .

ابن بطاطه طنجی صاحب کتاب تحفة النظار که معاصر ابوسعید گورگانی و بهرام بیکی از امراهی این پادشاه به تبریز سفری کرده است در کتاب نامبرده بعد از ذکر بازار این شهر می‌نویسد « از این بازار گذشتیم و بمسجد جامع بزرگی که وزیر علیشاه معروف به چیلان ساخته است رسیدم در خارج مسجد طرف دست راست رو قبله مدرسه‌ای بود در طرف چپ زاویه‌ایکه صحن آن مفروش بسنک مرمر و دیوارهای آن آراسته بسنک

کاشی صاف و لفزنده واژ میان مسجد نهر آبی میگذشت ». حمدالله مستوفی در باره این بنا می نویسد « چون در عمارت ش تمجیل کردند استحکامی نیافت و خراب شد و در این مسجد انواع تکلفات بخراج داده و سنک مرمر بی قیاس بکار برده شده است » .

شاردن مسافر فرانسوی از جمله مساجد معظم تبریز که شماره آنها را دویست و پنجاه دانسته مسجد علیشاه را نیز اسم میرد و میگوید « این مسجد الحال خراب و چند سال قبل مرتبه تحتانی آنرا تعییر کردن مناره این مسجد بلند ترین مناره های مساجد تبریز است و علت خرابی آنرا بوسیله زلزله میدانند ». مسیو لیکلاما آنژ که در سال ۱۲۸۳ قمری این مسجد را دیده آنرا از بنای های غازان خان نوشت:

مسیو بار تولد مستشرق شهیر روسی مینویسد این بنا تا قرن هفدهم میلادی باقی بود در قرن نوزدهم میلادی باقیمانده عمارت را بقورخانه و برج قراولی تبدیل کردند آنچه از نوشه های مورخین و مسافرین استنباط میشود همه حاکمی از عظمت بنا است ولی حال فاقد مرمرها و کاشیهای الوان و خالی از تزیینات زنگی میباشد ، با وجود این باقیمانده بنا هیولای عظیم و مهیبی است از آجر که در وسط شهر قرار گرفته است در زمان ولی‌مهدی عباس میرزا نایب‌السلطنه قاجار بنا بنظر عموم جبا خانه دولتی شد کارخانه توب ریزی و باروت سازی در آنجا احداث کردید و فعلا بنام ارک علیشاه خوانده میشود .

بعداز مرگ ابوسعید و انقضاض ایلخانات در ایران (۷۳۵) تبریز پایتخت امرای جلایری گردید توضیح اینکه بواسطه نبودن جانشین برای ابوسعید امرای مغول بجان یکدیگر افتادند و اغتشاشات عظیمی در این منطقه رخ داد .

سلطان اویس در سال (۷۵۹) از بغداد وارد تبریز شد و مدت هفده سال در آنجا چکومت کرد مینویسند این امیر عمارتی بنام دولت خانه در تبریز بنا کرد .

گلا و یجو مسافر اسپا نیولی این بنارا خیلی عظیم ذکر کرده و مینگارد که شامل آشکو بهای زیاد و قریب ۲۰ هزار اطاق میباشد سپس در زمان قدرت احمد ایلکانی مقر یکی از امرای او بنام امیر ولی استرآبادی گردید در این موقع تفاهش خان با پنجاه هزار سوار مغول برسر تبریز تاخت امیرولی شکست خورد و تبریز بدست مغولها افتاد این طبقه برخلاف سابق خسارات زیادی باین شهر وارد آورده بود با وجود این اهمیتی که از لحاظ بازرگانی و سیاسی در زمان غازان خان تبریز را نصیب شده بود در این دوره با وجود عظمت خود رسید و بگواهی مسافرین خارجی، شهر مردمترین مرکز تمدن کشور محسوب میشد مینویسنده و بای سختی در زمان سلطان اویس در تبریز رخ داد و (۳۰۰۰۰) نفر از مردم تلف شدند ولی شهر باندازه‌ای عموم و آباد بود که بعداز آنمه الاف معلوم نبود که از جمعیت شهر چیزی کم شده است .

در دوران پادشاهی امیر تیمور این ناحیه بنام تخت هلاکو خوانده شد با وجود خرابیهای بسیار تیمور میرانشاه باز اهمیت سابق خود را حفظ کرده بود چنانکه این دوره را نیز مستشرقین دوره ترقی اقتصادیات تبریز می‌دانند .

چون دوران پادشاهی تیمور واولاد او بسرآمد این شهر بواسطه تاخت و تازهای مکررآسیب وزیان فراوان دید و از آن میان خاندان - قراقوقینلو و سپساق قوینلو سلسله‌هایی بوجود آورده و این شهر را پایتختی خود برگزیدند .

اولیت امیر قراقوقینلو قرایوسف نام داشت و از سلاطین معروف این خاندان چهانشاه بن قرار یوسف را می‌توان اسم برد که از مشویت دانشمندان و شعراء بود از بنها و آثاری که در تبریز از خود بیانگار باقی گذاشت مسجدی است که بنام او مسجد چهانشاه نامیده شد و امروز بنام مسجد کبود « گوی مسجد » معروف و از آثار ۴۴۴ تاریخی و تاریخ دست ماهر ترین صنعتگران ایرانی بشمار می‌آید ، ولی در اثر حوادث زمان و عدم اعتماد زمامداران سابق بحفظ و حراست آن این بنای رفیع مغروبه و متلاشی گردیده در دوره سلطنت اعلیحضرت فقید رضاشاه پهلوی که آثار تاریخی کشور

تحت مراقبت و حفاظت مستقیم دولت درآمد خدمت بزرگی که بین بنا کردند این بود که ازحالت مزبله‌گی خارج و باقیمانده بنا تعمیر شد واز آن بعد در حفظ آن دقت میشود پاره‌ای رخنه‌ها و شکافه‌ای که در سر درب آن نمایان است در اثر زمین لرزه ایجاد شده بود خوب شغناه تعمیر گردید .

کسانیکه مرمرها و کاشیها و خرابه‌های گنبد این مسجد و طرز ساختمان آن و نقش و نگاره‌ای که بوسیله کاشیهای الوان در آن بکار رفته مشاهده کرده اند اذعان دارند که این مسجد از ابینه بسیار باشکوه و مجلل محسوب و مرمرهای آن که یک قسمتش در نتیجه مراقبت محروم تحریم شده دارای اسبق از زیر بنای مخروبه بیروت آمده از بهترین مرمرهای عالم و کاشیهایی که در آن بکار رفته از چینی‌های گران‌بها پر قیمت تر است مخصوصا خطوط و نقش حیرت آور آنها با کمال استادی و مهارت بیکدیگر ربط داده شده است و تاریخی که در بالای سر درب آن باخط ثلث خیلی عالی نوشته اند باین عبارت می باشد **فی رابع ربیع الاول سنة سبعین وثمان مائة اقل العباد نعمت الله بن محمد البواب** .

دکتر گریستی ویلسن^(۱) بانی این بنارا هالجه دختر جهانشاه دانسته و می‌نویسد « چون از داخل و خارج باکاشیهای عالی مزین شده آنرا فیروزه اسلام نامیدند و کاشیکاری آن دارای موزاییک مفصل بوده است » اما مضمون سر درب مسجد میرساند که این بنا از جهانشاه ابن قرایوسف است باین معنی که کاشی اسم سلطان ریخته و بقیه که ابن قرایوسف شاه خلدالله ملکه است باقیمانده چنانکه نادر میرزا در تاریخ تبریز مینگارد تادوسال قبل از نگارش تاریخ مزبور کلمه جهانشاه مزین باکاشی زرد باقی بود

تاورنیه سیاح فرانسوی در ضمن گفتگو از مسجد کبود از دو مناره طرفین مدخل

مسجد نیز یاد میکنند بنا با ظهار مرحوم ضیع الدوّله در سال ۱۱۹۰ هجری این مناره بر اثر زلزله سختی خراب شده‌اند

چنان‌ها ابن قرایوسف در سال ۸۷۲ بدست او زون حسن آق قوینلو کشته شدو آذربایجان بدست ترکان مذکور افتاده امرای این سلسله نیز در آبادی تبریز کوشیدند مینویسند او زون حسن مسجدی بنام نصریه در این شهر بنا کرد و باغی نیز در اطراف آن آباد ساخته بود این باغ را پسرش یعقوب بیک نیز قصری در محل صاحب آباد بنانمود که آنرا هشت بهشت گفتند

اگرچه از اینه و آثار زمان آق قوینلو در تبریز اتری نیست و غالب در انر زلزله از بین رفت از دو دوره سلطنت این سلسله بویژه زمان یعقوب بیک را از لحظه آرامش عمومی در این شهر مهم می‌شمارند تبریز در این دوره مرکز سیاسی ایران گردید و کاخها و قصور عالی آن در تمام خاورمیانه نظیر نداشته‌اند

در سال ۹۰۷ شاه اسماعیل صفوی بعداز شکست دادن الوند میرزا آق قوینلو آخرین امیر این سلسله وارد تبریز شد و در این شهر تاجگذاری و خطبه و سکه را بنام خود کرد و سپس مذهب شیعه را آئین رسمی ایران و ملت ایرانی را بوسیله رسالت دادن این مذهب مستحکم گردانید

ظهور دولت صفوی و تقویت آنها موجب ایجاد موقعیت مهم خطرناکی برای این شهر شد زیرا سلاطین عثمانی بقلیل از دولت تزاری روس که در تفقاض پیشرفت می‌کرد خیال دست‌اندازی باین ناحیه زرخیز را داشتند در نتیجه آذربایجان و قلب آن تبریز مرکز تصادم نیروهای صفوی و عثمانی گردید چنانکه میدانیم بکرات این شهر بدست عثمانیها افتاده ولی پیشرفت آنها بجهات نرسید و فسادکاری آذربایجانیان غیور خیال آنها را نقش برآب کرد

شاه اسماعیل صفوی وقتی در چالداران شکست خورد تبریز بدست عثمانیان افتاد (۹۲۰) ولی شاه سلیمان فاتح چالداران نتوانست پیش از ۶ روز در تبریز استاد کی

کند زیرا مردم دلیر تبریز بشای سیزگی و دشمنی را با عثمانیات گذاشتند سلطان مجبور بیازگشت شد . و در حیث مراجعت عدهای از صنعتگرانست تبریز (سه هزار خانوار) را با خود بخاک عثمانی بردا تادر آنجا فنون بافنده‌گری و ذرگری و نقاشی و تذهیب و معماری ایرانی را بر کهای بیآموزه زیرا عثمانیها هیچگرایه ذوق صنعتی نداشتند و بنایهای که از آن پس بعد در کشور عثمانی ساخته شد تبعه فکر و عمل استادان تبریزی بوده است چنانکه در کتبیه سر درب مسجد عالی یشل جامع در بروسه « عمل استادان تبریزی » نوشته شده است در زمان شاه طهماسب اول صفوی سه بار عثمانیها به تبریز حمله کردند (۹۴۰ - ۹۶۵ - ۹۶۱) در سال ۹۶۱ سلطان سلیمان خان قانونی یکی از سرداران بزرگ خود بنام ابراهیم پاشا را با ۸۰۰ نفر بتبریز فرستاد و سپس خود نیز شخصاً بکمال او شتابت قزلباش تاب مقاومت نیاوردند و هزینت نمودند سلطان عثمانی برای اتمام کار پادشاه صفوی عازم سلطانیه شد ولی در آنجا سرمای سخت خصومت خود را بادشمان آشکار کرد سه هزار نفر از عثمانیها تلف شدند سلطان مجبور بمراجعةت شد و شاه طهماسب وارد تبریز گردید شاعری در این مورد گوید -

رفتم سوی سلطانیه آن طرفه چمن
دیدم سه هزار مرده بی غسل و کفن
گفتم که بگشت این همه عثمانی
باد سحر از میانه برخاست که من
در عهد سلطنت محمد خدابنده بواسطه بی مبالغی حمزه میرزا عثمان پاشا به تبریز
دست یافت (۹۹۳) مدت بیست سال شهر در دست عثمانیها بود ولی اهالی
بنهای عثمانیها را بقتل میرسانیدند سردار عثمانی متوجه شد و فرمان قتل عام داد ترکها
سه روز در این شتر کشتن کردند و خسارات زیادی وارد آورده تا اینکه در سال ۱۰۱۲
شاه عباس کبیر تبریز را از دست آنها نجات داد و از آن پس در جنگهای ایران و عثمانی
پایگاه نظامی صفویه محسوب شد .

تاشاه عباس زنده بود ترکان جرات تجاوز با ذربایجان را نداشتند و ققی پادشاه
وفات یافت سلطان مراد چهارم بعزم تسخیر آذربایجان حرکت کرد و یک دسته از

سپاهیان خودرا به تبریز فرستاد و آنان شهر را در ۱۰۴۵ متصرف و عمارت حکومتی و محله شب‌غازان را ویران و بقرار یکه مینویسند مردم شهر را ترک کردند و سلطنت عثمانی آنرا آتش زد و نیمی از شهر سوخت در دوره صفویه مردم تبریز با وجود از دست دادن تمام هستی و دارایی خود از علاوه با بوخاک وطن و حفظ آن از ترکان شروع و متعصب‌سی دست نگشیدند و بعدی در این راه جانشانی نمودند که دشمنان نیز نتوانستند از تحسین آنها خودداری کنند درنتیجه همان کوشش و فداکاری بود که در آن موقع خطرناک آذربایجان این خاک مقدس در مقابل دستهای نباک و نیرومند اجنبی حفظ شد با مطالعه سفرنامه سیاحانیکه در دوره صفویه به تبریز آمدند معلوم می‌شود که هنگام آرامش و صلح تبریز بسرعت عجیبی در راه ترقی اقتصادی و آبادی پیش میرفت واهیت میافت ولی انقلابات و تجاوزات خارجی و جنگها یکانه مانع بزرگ این پیشرفت می‌بود تاورزیه - در سال ۱۰۴۶ و شماردن در سال ۱۰۸۴ تبریز را دیدند و در سفر نامه‌های خود از عمارت عالیه و چکونگی بازار و امته تبریز توصیف کردند شاردن جمعیت تبریز را ۶۰۰۰ ریالی نویسنده این مقدار جمعیت در این هنگام بهترین معرف عظمت و ابهت تبریز است . ناگفته نمایند که یکی از علیل بسیار فتاری و خرابکاریهای عثمانیان در تبریز اختلاف مذهبی بود که شاهان صفوی یا محمد آنرا تشیدید می‌کردند .
مقارن و قوع حاده مغول تبریز در دست عثمانیها بود در این نوبت نیز از آزار مردم فروکذاری نگردند تا اینکه جهانگشای افشار (نادرشاه) عثمانیها را اخراج و در سال ۱۱۴۳ شهر را تسخیر نمود .
در اواخر مسلسله صفوی در مشرق اروپا دولت مقتدری بنام امپراتوری روسیه روی کار آمد که خیال تصرف قفقاز و آذربایجان را در سرداشت ولی باظهور نادر شاه و اقتدار او روسها نتوانستند نظریات شوم خود را عملی سازند تا اینکه نوبت سلطنت بقاجاریه رسید و آغا محمد خان موسس قاجاریه که مرد بی باک و جسوری بود خیال داشت که بقفقاز لشکرکشی مفصلی کند و آن ناحیه را از وجود دشمنان چصفیه و در ضمن قدرت خود را بروسها بزمایا زد اما با قتل ناگهانی این پادشاه اصلاح

اوپاع آنجا بعده تعلیق افتاد چون نوبت سلطنت فتحعلی شاه رسید روسهای تزاری
موقررا برای اجرای نظریه پطر کبیر و پیشوی بطرف آذربایجان مناسب میدیدند در
نتیجه بقراریکه باید در تاریخ دید جنگهای ایران و روس شروع گردید .

در این جنگها مردم این ناحیه درخشانترین خدمات خود را در مورد دفاع
میهن انجام دادند چنانکه بهترین افراد سپاه عباس میرزا از دستیجات آذربایجانی تشکیل
میافتد و در این دوره تبریز مرکز عملیات نظامی شاهزاده قاجار شد .

Abbas Mیرزا چون باهمیت نظامی این شهر پی برد دستور داد که در سال
۱۲۴۱ دور شهر را خندقی کندند و چند کارخانه و یک چاپخانه ایجاد کرد که از
آنجمله کارخانهای توب ریزی و اسلحه سازی و ماهوت بافی و باروت کوبی رامیتوان
اسم برد لیاقت عباس میرزا و فداکاری سربازان دلیر او در نتیجه عدم سیاست و
اغتشاش دربار ایران نتوانست جلو جملات دولت تزاری را بگیرد چنانکه میدانیم در
این جنگها وهنی عظیم باین کشور وارد آمد . پاسکوییچ سردار روسی در سال
(۱۲۴۳) تبریز را متعارف شد چون انقاد معاهده ترکمن چای (پنجم شبتاب
۱۲۴۳) این جنگها را خاتمه داد یک دوره آرامش دیگری را برای تبریز پیش
آورد فتحعلی شاه که باهمیت و موقعیت این شهر پی برده بود آنجا را برای اقامت
ولیهه خود انتخاب کرد و تا بایان سلسله قاداریه و یهود نشین و عنوان پایتخت دوم
ایران را داشت .

ولی از کتب و سفرنامه های سیاهان و مورخین فرمیده میشود که تبریز همان
رونق و اهمیت زمان شاردن را نداشته و برای جنگهای خارجی از اهمیت آن نسبت
بسابق کم شده بود .

ژوپر نماینده نایائرن کبیر در دربار ایران در سال ۱۲۰ از تبریز عبور
کرده مینویسد « تبریز مدت‌ها بود خراب شده و سکنه آن جلای وطن کرده و بخارج
رنقه یودند در این تلیل مدت که شاهزاده عباس میرزا در تبریز حکومت میکند شهر

تبریز و آذربایجان رو بمعموریت میرود اگر اینطور پیش رود با وجود انقلابات و اغتشاشات که در خاک عثمانی مجاور آذربایجان هست عنقریب شهر تبریز از بهلاع معمور ایران خواهد شد».

مسیو تانکوان که واسطه سفارت ژنرال گاردادت فرانسوی بود در سال ۱۲۲۰ هجری از تبریز گذشته جمعیت شهر را ۶۰۰،۰۰۰ نفر میداند.

مسیو فلاندن از اعضاء سفارت فرانسه در سال ۱۲۵۷ از تبریز عبور کرده و جمعیت شهر را در سفرنامه خود ۱۵۰،۰۰۰ نفر نوشته است.

مسیولیکالاما آنژ در سال ۱۸۶۶ مسیحی مطابق ۱۲۸۲ هجری قمری با بران آمده شرحی در باره تبریز مینگارد که ذیلا بعضی از مطالب آنرا که معرف کیفیت آن روزی شهر است درج میشود.

«سابقاً این شهر بسیار وسیع و از بلاد معظمه بوده جمعیت این شهر در قدیم یک کرور بوده شاردن مینویسد که در این شهر کمتر از ۱۵ هزار خانوار و ۱۵ هزار دکان بوده ولی بالفعل از قرار تقویر جمیعتش بیش از ۱۵۰،۰۰۰ نفر نیست در محوطه شهر و حوالی آن همه جا آثار خرابی نمایان است و همه دلیل بروجود قلع و عمارت میباشد برای رسیدن منزل از کوچه‌های صعب العبور گذشتم دکاکین محقر زیادی در آنجا بود خانه‌های تبریز ساده و از گل و خشت خام ساخته شده است و روی آنرا با کاه و گل اندوده‌اند و بواسطه زلزله ساختمنها بی استحکام است تبریز دو شهر است یکی داخل شهر و دیگری خارج شهر. داخل شهر بواسطه حصنی که دارد مستحکم بنظر میرسد و حصان شهر داخل را دروازه های متعدد است که سه دروازه از آنها عده و مهم است.

دروازه‌ها را، بسنک ساخته‌اند و غالباً کاشیکاری کرده‌اند بعضی از بازارهای تبریز را با آجر طاق زده‌اند برخی را با چوب ساخته‌اند. در زمان شاردن از قرار نگارش او ۲۵۰ مسجد در تبریز وجود داشته که خالی از اغراق نیست ولی باتفاق

جمعیع مورخین ایرانی و سیاحان این شهر در هر حالت مساجد آبادی داشته، دومیدان در تبریز وجود دارد که تاورنیه و شاردن هر دو آنها را دیده اند و از حیث وسعت بی نظیراند ۰۰۰ »

موریس دوکوتز بو به راهی سفیر کبیر روسیه در سال ۱۸۱۷ میلادی در ایران مسافرت نموده و از تبریز هم گذشته شرحی از مشاهدات خود مینگارد « معابر این شهر عبارت است از کوهچه های تنک و پیچ در پیچ که جز دیوار چیزی در آن دیده نمی شود و یعنیایت کثیف است بازار که از بهترین جاها بشمار می رود عبارت از دالانهای تنک و طوبای است که با حصیر پوشیده شده و طرفین آن دکان ساخته اند این بازارها با پیچ و خمهای زیبادی تمام شهر را گرفته اند » کثیرت جمیعت بقدری است که یکدیگر را بهم می دوزند اجناس بی ترتیب داخل هم شده مثلا دسته سیروکلام را در مجاورت مغازه ابریشم فروشی می گذارند (۱) »

موریس دوکوتز بو از زندگانی اجتماعی مردم شهر نیز بحث می کند که همه آنها قابل قبول نیست .

دوره ناجاریه برای تبریز اهمیت دیگری داشت و آن اینکه مردم این شهر از طرفی مستقیما با اروپائیان ارتباط داشته و افکار آزادی طلبی و اصلاح خواهی در مفزا آنان راه یافت و از طرف دیگر در این موقع در تمام نقاط ایران یک تحول و انقلاب اجتماعی و معنی دار پدیدار شد که مردم تبریز از آن بهره کافی داشتند بدین جهت آنان بیش آهنه آزادی خواهی شدند و یکمده از قوه مجریه آن در این شهر تمرکز یافت و مامن مشروطه خواهان گردید مردم این شهر چون بطبیعت و افکار مخدعلی میرزا در موقع ولیعهدی در

۱ - برای اطلاع بیشتری از نوشه سیاحت به کتاب مرآت البلدان تالیف مرحوم صنیع الدوّله که جمله در آنجا کپد آورده شده است مراجعه باید کرد

تبریز آشنای داشتند در مقابل دسیسه‌ها و حیله‌های او از جادرن رفتند و ایستادگی بخراج دادند بعد از بتوب بستن مجلس بفرماندهی دو سردار با ایمان و دلیر بنام ستارخان و باقرخان دست بالسجه برده بدون اینکه از هیچ خارجی کمکی بگیرند در مقابل قوای دولتی ایستادند و در نتیجه خساراتی که از طرف نیروهای محمدعلی شاه واپسات مطیع او به تبریز وارد آمد بی اندازه زیاد و کشتارهایی که از مردم بچاره این سامان بعمل آمد بسیار فجیعانه بود . مردم تبریز در حالیکه برقراری شاهزادی ایران ناله‌وزاری میکردند مقاومت در برابر محمدعلیشاه را نیز لازم شمردند و مخصوصاً سارسختی عجیبی که در این مورد بخراج دادند بسیار شجاعانه و مایه دوام مشروطیت در ایران شد نیروهایی که از طرف حکومت مستبد مرکزی برای قلع آزادیخواهان تبریز گشیل میشدند مکرراً از فرزندان رشید این شهر شکست خوردند در نتیجه این جنگها قسمتی از محلات تبریز ویران گردید و خسارات جبران نا پذیری چه از لحاظ مادی و چه از لحاظ معنوی باین شهر وارد آمد

در جنگهای بین المللی اول نیز این شهر بتوسط نیروهای خارجی اشغال شد و از این راه نیز زیانهای فراوان دید .

در دوره سلطنت اعلیٰحضرت فقید پهلوی که تمام شهونات کشور مورد توجه خاص دولت قرار گرفت و تغییرات مهمی در حالت شهرهای ایران بعمل آمد تبریز نیز وضع قدیمی و کهن خود را عوض کرد داخل در راه تجدد و مطابق اصول تازه احداث خیابانها و ایجاد ساختمانهای بزرگ و باشکوه شروع شد در این قسمت مخصوصاً دولت راهنمای و مشوق اهالی بود بر اثر این تشویقات در اندک زمانی بنایی متعدد و عمارت‌های عالی توسط دولت و ملت در این شهر بنا گردید .

از اقدامات با موردیکه در عصر شاهنشاه فقید در تبریز بعمل آمد احداث سه معتبری بود برودخانه میدان « مهران ». که در ذاصله سالهای ۱۳۱۵ و ۱۳۱۶ ساخته شد طبقانهایی که در سرچشمه‌های این رودخانه حاصل میشود در موسم پائیز

تولید سیلہای عظیم و خطرناکی را مینماید که یکی از عوامل نمهم خرابی این شهر بشمار می‌آید چنانکه بدفهات فست مهمنی از شهر بسیار سیل ویران شده و زیان‌های کلی وارد آورده است.

بزرگترین این سیلها در مدت اخر در مردادماه سال ۱۳۱۴ اتفاق افتاده که بسیاری از خانه‌ها خراب شدند و دوسوم شهر زیر آب رفت ولیکن با ایجاد سد مزبور از طفیان روودخانه و خراشکاری جلوگیری بعمل آمده وار آن بعد بواسطه وسعت و استحکام آن شهر آسیبی ندیده است.

در این دوره تبریز چهار احاظ آبادی و توسعه و زیبائی وجه ارتعاظ اقتصادیان و ثروت در حال پیشرفت و ترقی بوده تا جنگ دوم جهانی شروع شد و چنانکه میدانیم ایران نیز از این بلیه خنمان‌سوز برکنار نماند و مورد تجاوز همسایگان واقع گردید در سوم شهریورماه ۱۳۲۰ تبریز بواسطه نیروی هوایی شوروی دومرتبه بمباران شد و روز بعد تحت اشغال نظامی آنان درآمد در این هنگام عده‌ای از ساکنین موترو متمول شهر بواسطه توهمند از استیلای خارجی مسکن خود را ترک گفته و در نهضت دور دست مخصوصا در تهران اقامت گزیدند این موضوع از طرفی در تهران تولید مشکلاتی کرد و از طرف دیگر سبب نقصان جمعیت و بحران وضعیت اقتصادی و رکود آن گردید چنانکه میتوان گفت استیلای خارجی و بحران اقتصادی و مهاجرت ساکنین موضوعات احتباط و خرابی این شهر را فراهم آورد دلیل بر این مطلب اینکه تا برتفاع شدن علفرودی کوچکترین اقدامی از طرف دولت و ملت برای ایجاد ساختمانها و آبادی و عمران شهر بعمل نیامد و چون در ۲۱ آذرماه ۱۳۲۵ آرتش دلیر و پیروزمند دولت وارد تبریز شد و باقلابات و اغتشاشات این شهر خاتمه داد تبریز دوباره قدم در راه پیشرفت و آبادی گذاشت.

وسعت تبریز در دوره‌های مختلف تاریخی در حال تپیر بوده چنانکه در زمان مفولها که شهر بمنطقه شهرت خود را پیدا کرد زیرا خرابی‌ها

و آثار باقیمانده از آن دوره فعلا درخارج شهر نمایان است مینویسد با مر شاه عباس کبیر حصاری دور این شهر کشیده شد ولی کاملترین حصاری که تمام مساکن و خانه ها داخل آن بود در سال ۱۱۹۴ با مر نجفقلی خان دنبلي بیکلر بیگی از امرای زمامت کریمخان و کیل الرعایا ساخته شد که هشت دروازه داشت و عبارت بودند از خیابان - شریبان - استانبول - گجل - مهادمین - نوبر - سرخاب - باغمیشه در طرفین دو دروازه درومناره مرتفع از کاشی ساخته بود فعلا بعضی از آنها باقی و بر جی در موقع احداث خیابانها اخیرا از بین رفته اند در سر درب دروازه ها اسم بانی آن که نجفقلی خان دنبلي باشد نوشته شده است در زمان نجفقلی خان گویا اقدام بحفر خندق شهر نیز شده ولی چون ناتمام مانده در دوران اقامت عباس میرزا نایب السلطنه با تمام رسید .

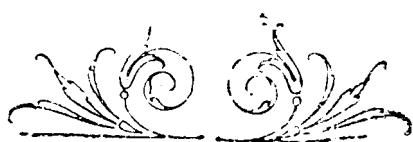
در زمان ناصرالدین شاه داخل قلعه دارای محلات زیر بود ، نوبر - خیابان - سرخاب - شریبان - امیز خیز - مهادمین - باغمیشه - مقصودیه بعدها شهر توسعه و محلات دیگر یعنی : اهراب - لیل آباد - چرناب - مارالان - سیلاپ - آخونی - قره آغاج - چوسدوزات - راسته کوچه - سنجلات - چهار منار - پل سنگی - ششگلان - آباد و جزء شهر گردید .

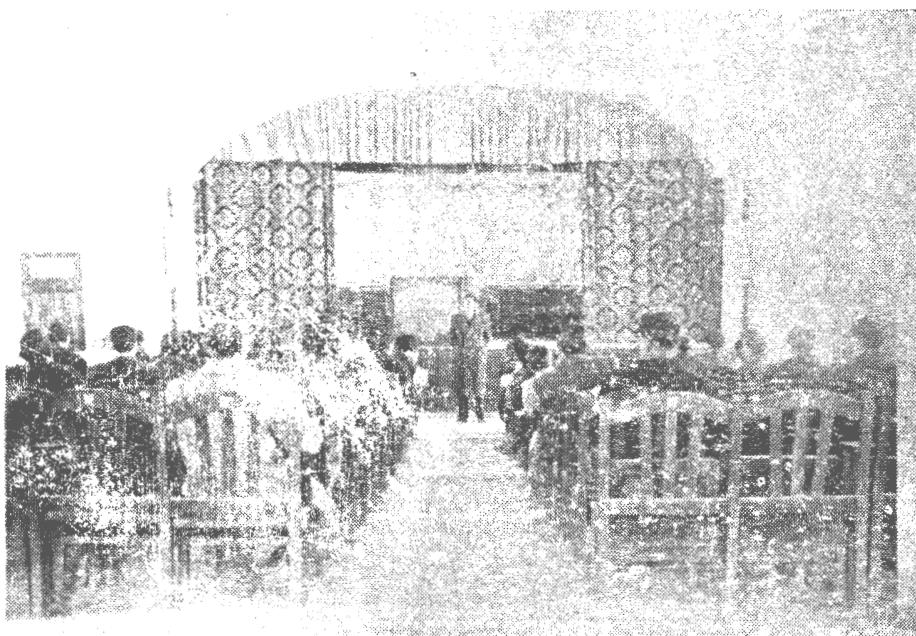
آبادیهای شهر اکنون محدود است از طرف شمال بکوه سرخاب و جمشید آباد و از جانب شرق بزمینهای که تابعه رود را بخیابان پهلوی مربوط می‌سازد و از طرف جنوب بعد جدید الاحادیث و آسیابهای شاهزاده و گورستان ارامنه از سمت مغرب با متداد خیابان پهلوی بکارخانه سیلو که اطراف آنرا با غایی غیر مسکونی احاطه کرده اند تبریز دارای مساجد و بقاع معتبر که زیاد است که بعضی از آنها سابقاً تماریخی نیز دارد مثل مسجد جامع - مسجد استاد شاگرد - مسجد حسن بادشاه - مسجد شاهزاده مسجد دال ذال - وغیره . که از ذکر تفصیل آنها خود داری می‌شود .

مسجد استاد شاگرد گویا با مر امیر شیخ حسن چوبانی ساخته شده بود ولی چون زلزله خرابش کرد در محل آن مسجد فعلی را ساختند

با دقت در سوابق تاریخی این شهر باید گفت که اوضاع طبیعی و اقلیمی و موقیت‌چه را افیائی مردم این ناحیه را با حادث گوناگون دوبرو کرده و آنان را جسور و بویاک بار آورده است از این رو سلحشوری و مردانگی را صفت بارز و ممتاز مردم تبریز باید دانست . واقعیت سیاسی و بلاهای طبیعی قادر به انتمام این شهر نشدن و بالاخره تبریز بر آنها فتح آمد و پایندگی خود را مسلم داشت مردمش وطن خود ایران را بسرحد پرستش دوست دارند و نام آن از خون شهداًی که در راه استقلال و عظمت ایران جان نداشته‌اند در صفحه روزگار جاوید خواهد هاند مردم این شهر دلی آگینه از عشق میهن دارند عشقی که زانمی و پاینده‌است اینجا سخن را خاتمه میدهم و میگویم

خدا ایا تو این شهر پاینده دار روان و تن هر داشت زنده دار

اغلب آقایان دیگران قسمتی از مواد مهم برنامه درسی و یا ایراد
مطلوب سودمندی که تذکار آنها را برای دانش آموزان مفید تشخیص
میدهند در تالار دیگرستان بصورت کمفرانس جهت آنان تدریس هیمهایند.
عکس فوق آقای هادی منصور آذر دیگر شیوه‌ی دیگرستان را بوقوع
تدریس در یکی از جلسات عده‌ی هزبور نشان میدهد *

چکاهه از اثر طبع آفای دکتر رعی آذرخشی

آفای دکتر غلامعلی آذرخشی متخصص بر عدی پسر مرحوم محمدعلی افخارالشگر در سال ۱۲۸۸ شمسی (۱۳۲۷ قمری) در تبریز متولد شده و بس از طی مقدمات در خرداد سال ۱۳۰۶ دیارستان فردوسی تبریز را تمام و بهتران سفر کردند در دانشگاه حقوق باخن لیسانس نایل آمدند قریب دو سال ریاست اداره انتطباعات وزارت معارف و ریاست دیپرخانه فرهنگ را داشتند در آبان ۱۳۱۵ برای تکمیل تحصیلات پاریس رفتند و بعداً بدرجه دکترا در حقوق نایل شدند .

آفای دکتر رعی یکی از شعراء و نویسندهای بسیار معروف دوره اخیر و از مفاخر آذربایجان است شعر را بسیار خوب می‌سازد و نثر را در اهایت ملاحت مینویسد قصیده زیر که در کمال استادی و فصاحت ساخته شده و در نوع خود بی‌بدیل است نمونه‌ایست از ذوق و استعداد و قریحه سرشار و احاطه و تسلط کامل ایشان بر شعر و ادبیات فارسی که از نظر خراشیدگان ارجمند می‌گذرد .

پاد پرادر بی فیاض

که مرا راز توان دیدن و گفتن آنوان	من ندانم بنگاه توجه را بست نهان
یا که دیده است بدبیدی که نیاید بزبان	که شنیده است نهانی که در آید در چشم
در در چشم تو فرو خفته مکر راز جهان	یکجهان راز در آمیخته داری بنگاه
که جهانی است بر از راز بسویم نگران	چو سویم نگری سوزم و ناخود گویم
شوم از دیدن هر راز جهان سرگردان	بسکه در راز جهان خیره فرو ماندستم

از بدنیک جهان هر چه بجواند نشان	چه جهانی است جهان نکه آنجا که بود
که از او درد همی خیزد و گاهی درمان	گه از او داد بدبید آید و گاهی بیداد

نگه دشمن پر کینه نشانی از آت
که فرستاده فر و هنر و تاب و توان
کان بود بره بیچاره و آن شیرذیان
نگه شیر ترا گوید بگرزا و ممان
پرتسوی تافته از روزه کاخ روان
ور ز کین زاید در دل بغلچون؛ کان
نرود از دل من تا نرود از تن چان
برلب آوردن آن شیفتگی بود گران
جست از گوشه چشم من و آمد بیان
کرد دشوار ترین کار بزودی آسان
گفتگی گفته شد و بسته شد آنگه پیمان

نگه مادر پر مهـر نودی از ایـت
که نماینده سـتـی و جـبـونـی است نـگـاه
زـود روـشـنـ شـودـتـ اـزـ نـگـهـ بـرـهـ وـ شـیرـ
نـگـهـ بـرـهـ تـراـ گـوـیدـ بـشـتابـ وـ بـنـدـ
،ـ شـکـفتـ اـرـ نـگـهـ اـیـنـگـوـهـ بـوـ زـانـگـهـ وـ دـ
گـرـ ذـمـهـ آـیـدـ چـونـ مـهـرـ بـتـایـدـ بـرـدـلـ
بـادـ پـرـ مـهـرـ توـ درـ آـنـ رـوزـ نـخـستـ
چـونـ شـدـمـ شـیـقـتـهـ روـیـ توـ اـزـ شـرـمـرـاـ
مـنـ فـروـمـانـدـ درـ اـنـدـیـشـهـ کـهـ نـاـگـاهـ نـگـاهـ
درـ دـمـیـ باـ توـ بـگـفتـ آـچـهـ مـرـاـ بـوـدـ بـدـلـ
توـ پـاـسـخـ نـگـهـیـ کـرـدـیـ وـ درـچـشمـ زـدنـ

من بر آنم که یکی روز رسد در گیتی
بنگاهی همه گویند بهم راز دروت
بنگه نامه نویسد و بخوانند سرود
بنگارند نشانه‌ای نگه در دفتر
خواهم آنروز شوم زنده و باچند نگاه
بیگمان مهر در آینده بگیرید گیتی
آید آنروز و جهان رافت آن فره بجنك
آفرینشده بر آساید و با خود گوید

آرزوئی که همی داردم اکنون بزمان
دیده را برشده بینم بسر تخت زبان

در چنان روز مرا آرزوئی خواهد بود
خواهم آندم که نگه جای سخن دیر دومن

دست بیمار برادر که زبان بسته بود
بنگه باز نما هرچه در اندیشه است
ایکه از گوش و زبان ناشنوایی و گنک
بانگه بشنو و بخوان و بسنج و بشناس
نام مادر بنگاهی برو شادم کن از آنک
گوهر خود بنما تا گیری همچو ترا

گیرم و گویم هان داددل خود بستان
چو زبات نگهت هست بزبر فرمان
زندگی تو کن و بستان ز گذشته توان
سخن و نامه و داد و ستم و سودوزیان
مرد بانده خام و شیت آن شادوران
بد گهر مادر گیتی نفوشد ارزات

نقلم آقای مرتضی استی دیبر علوم ریاضی دیبرستان فردوسی

تجربه فوگو

» طبیعت برای آشکار ساختن اسرار خوبیش
مانند جوانان بی تجربه و خام خیلی اصرار میکند
و شاید خواص و اسرار طبیعت نیز مانند انسان
از ازادی و اشتهرارا بر قید گمنامی و نهفته‌گی ترجیح
میدهد «

نمیدانم این عبارت را در کجا خوانده‌ام
و در صحت کامل معانی آن هم چنان دقیق نشده‌ام
ولی همینقدر میدانم که طبیعت برای شناساندن
اسرار خود افکار را راهنمایی مینماید چنان‌که یک
روز افتادن سیب‌ذهن نیوتون را بخود چلب کرد
و او را بکشف نیروی جاذبه مدد کاری کرد.
یکروز هم بیاری دانشمندی چون « فوگو »
شناخت و او را برای روشن ساختن یکی از اسرار آقای استی دیبر ریاضیات

خوبیش موفق و کامیاب گردانید . اینکه شرح قضیه را مطالعه فرمائید .

فوگو دانشمند معروف در یک شب طوفانی مشغول مطالعه بود روش‌نامه قندیل
زیبا و پر نورش تمام محظوظ اطاق را روشن و تصویر ثابت و بیحرکتی از سر و موهای
ژولیده دانشمند بروی میز تحریرش افتاده واو مشغول مطالعه و تفکر بود ، کسی نمی‌
دانست که او چه فکر میکند اما یک حادثه ناچشمگام مسیر تفکر آن معرفت جو را
تفییر داد :

دانش آموزان دبیرستان فردوسی در گردهشای علمی بزرگسازی آقای الستی دبیر ریاضیات

« باد سختی و زید پنجه اطاق را بشدت باز نمود قندیل سنگین وزیبا و بر نور اطاق را بحرکت درآورد . حرکات و نوسانات منظم قندیل که در نتیجه وزش باد ایجاد شده بود سایه اشیاء را در آن اطاق برقص در آورده و حرکات موزون آن سایه ها صفحات کتاب دانشمند را که مشغول مطالعه آن بود . گاهی تاریخ و زمانی روشن مینمود و سایه و روشن آن کار مطالعه را تا اندازه ای مشکل میکرد . فوکو در یک حال مبهجی فرورفته بود که آنرا نه حال مطالعه میتوان گفت و نه حال پریشانی حواس » در این حال تردید وابهام مثل آن بود که هاتف غیبی ندامیداد : که هان خود را با تماشای صفحات کتاب مشغول مدار حقایق را نمیتوان در کتاب های تدوینی پیدا کرد بکتب تکوینی و بطیعت پهناور دقت کن که در هر گوش و کنار آن اسرار و رموزی نهفته است .

در انتظار سکون قندیل دقت فوکو چند لحظه بدان متوجه شد نسیم ملايم دیگری

دانش آموزان دیارستان فردوسی هنگام تجربه فوگو

نوسانات قندیل را ادامه و تغیر میداد حرکت و نوسان قبدل در واقع رازی از اسرار بیکران طبیعت را فش مینمود و حرکتی بود که بکی از مجهولات انسان بسوی روشنی معلوم طی میکرد . در دل فوگو فوری از حقیقت تاییدن گرفت یکمرتبه در حرکات قندیل دقیق تر شده با خود گفت « مثل آنست که قندیل در حرکات خود تغییر جهت میدهد ؟ ! نه اشتباه میکنم حرکات آن دریک امتداد است . بهر حال فردا این موضوع را معلوم خواهم کرد . »

لحظاتی گذشت سایه اشیاء از حرکت ورقص باز مانده سکون و آرامش اولی خویش را از نو بدست آوردند ولی نوبت بی آرامی و تفکر واضطراب فکری فوگو رسیده بود . او دائمًا فکر میکرد که آیا راستی حرکات قندیل دریک جهت بود یا تغییر میکرد از نهایت ابهام و تردید تا صبح نخوابید فردا همینکه سیاهی شب های خود را بنور سفید آذتاب داد فکر تاریک و مبهم فوگو در نتیجه تجربه ای که نمود مبدل بروشنی ووضوح گردید و بساکنین کره ارض بطور محسوسی ثابت کرد که زمینی

یك هنرمند از گردشگران علمی دانش آموزان

که مسکن آنهاست در هر ۲۴ ساعت یک مرتبه بدور خود میگردد . و اینکه تجربه فو گو میز مدوری که بتواند بدور محوری بگردد انتخاب نمود . و روی آنرا از خاکستر نرمی پوشاند و سه پایه ای روی آن نصب کرد . و از این سه پایه سیم ناز کی آویزان کرده بازهای سیم وزنه ای بست و بطرف پائین وزنه سوزنی نصب کرد بلندی سه پایه طوری بود که وقتی وزنه را بحرکت در میآورد و سوزن وزنه روی خاکستر روی میز خطی رسم میگرد . - این همچو عدها بامض پاندول فو گو مشهور شد .

فو گو پاندول خود را بحرکت در آورد و با کمال تعجب ملاحظه کرد که سوزن روی خاکستر یک خط ثابتی رسم میکند . بعد در خاکی که پاندول حرکت میگرد میزرا هم بدوران در آورد اینه فمه سوزن پاندول عوض یک خط خطوطی رسم میکند و بنظر میآید که این خطوط درجهت عکس دوران میز دوران مینماید .
فو گو پیش خود میگفت که این پاندول را از جای بلندی آویزان کرده به حرکت درخواهم آورد اگر خطها یکی که در روی زمین رسم میشود تغیر کنند هر عالمی

قبول خواهد کرد . که میز پاندول که در این نوبت خودزمین است حرکت دورانی دارد .

فوگو بالاخره پاندول خودرا از گنبد معبد پانتئون پاریس آویزان کرد در حالیکه طول سیم محکم و نازک پاندولش ۶۷ مترو وزنه انتهای آن ۲۸ کیلو بود با نهایت دقیق پاندول را بحرکت درآورد درحالی که عده بیشماری از اهالی پاریس با بی‌صبری تمام انتظار مشاهده نتیجه تجربه را داشتند . و تمام چشمها بخطوطی که روی شن نرم زیر پاندول رسم میشد دوخته شده بود انتظار آنها خیلی طول نکشید کم کم تغییر زاویه خطوط محسوس و محسوس نشود . فوگو مردم وقتی دوران خطها را بهشمش خود دیدند از شادی در هست نمی‌کنیدند . بدینوسیله فوگو توانست محسوس نشوند دلیل حرکت وضعی زمین را بعالیان بیان و توضیح دهد

تجربه فوگو در سیلوی تبریز .

در ضمن تدریس این قسمت از هیئت علاقه دانشآموزان را بعمل کردن در تبریز حس کردم . پس از مطالعات اولیه برای آنکه حتی المقدور بهترین شرایط تجربه انتخاب شود ارتفاع قابل ملاحظه سیلو جلب توجه کرد . با بودن وسائل کافی پس از یکماه زحمت پاندول را که بوزن ۵۰ کیلو بود از ارتفاع پنجاه متري آویزان و تجربه را عمل کردم . تعداد زیادی از دانشآموزان دیبرستان فردوسی و دیبرستان بروین دانشسرای دختران طرز عمل و نتیجه مثبت آنرا دیدند . در ضمن انجام تجربه قسمتهای مختلفه سیلو و طرز کار واستفاده از این دستگاه عظیم و مفید نیز بدانشآموزان نشان داده شده و در ضمن از موقع استفاده کرده بوسیله زاویه باب ساده‌ایکه در دسترس بود بطریق مثلثاتی به راهی دانشآموزان ارتفاع سیلو را هم حساب کردیم

جشن مهر گان (۱۶ مهر ماه ۱۳۲۹)

هتن سیختر از آقای محمد خانلو در دیرستان فردوسی

مهر گان آمد هات در بگشاییدش
 اندر آربد و تواضع بنماییدش
 از میان راه اندر برباییدش
 خوب داربد و فراوات بستاییدش

مهر گان

جشن مهر گان یادگار دوره عظمت و اقتدار ایام گذشته مانته ما فرزندان
 ایرانیان گذشته امروز یکی از بزرگترین اعیاد اجداد خویش را تجدید نموده بدین
 پیشنه علاوه خود را بعلیت و مولکت خویش نشان میدهیم، چه خاطره های شیرین و

چه ایام خوشی از بر بنا داشتن ابن جشن در صحنه روانان بجهالت میافتد ، چه حادث عظیم و انقلابی گوناگون در نهانخانه دلمان هویدا میگردد : از یکطرف عظمت ایران گذشته و صداقت و پشتکار ایرانیان قدیم را می نگرایم از طرف دیگر فداکاری و جانبازی اجدادخوش را برای حفظ شمنات ملی خود تماشا میکنیم . کاهی داریوش کبیر را می بینیم که با آن جلال و جبروت به تخت شاهنشاهی جلوس کرده و در روز جشن مهرگان خوان کرم گستردۀ است آرتش جاویدان و سپاه نیرومند هخامنشی گردا گرد تخت جمشید صف کشیده اند همانست

آقای محمد خان او

در دل شهر آتن مأوى گزید .

سپاهی که تا قلب یونان آن روزی بیش رفت و

گاهی اسکندر مقدونی آن مهاجم یونانی را می نگرایم که ذن ناکاری را به آغوش گرفته و با دست پلید اوهمان قصر باعزمت هخامنشی را آتش میزند از مهرگان و جشن و سور وی خبری وائزی بیدانیست !

قدمی دیگر در روز گار گذشته فراتر می نهیم کاخ مداری و طاق کسری و فرش بهارستان تماشائی است انوشیروان و شاهپور و هرام در آن کاخ شاهی نشته به رعیت پروردی و دادگری مشغولند ؟ از چند روز با بنظر جنب و جوش عظیم در محوطه ایوان مداری ملاحظه میگردد زیرا که جشن مهرگان فرا میرسد شهرهارا زینت میدهدند مردم لباسهای تازه آماده میگند امروز شانزدهم مهر است امپراتور ساسانی در حالیکه زتاب رین بسر دارد بیار عالم نشته و لباس حریر و ارغوانی رنگ او بر اقتدار

محبو بیت ش افزوده است .

یکقدم دیگر در تاریخ ایران بردارید حمله عرب و میدانهای پرخون را تماشا کنید به بینید سربازان فداکار ایران در نهادن و قادسیه چگونه برای حفظ دین و آئین خود جان و سر میدهند چنان برای نگاهداری کشور شاه باخاک و خون بکسان میشوند مگر غربو و غرغای آنها را بکوش چان نمی شنودند مگر هلهله و نمره لادران بی باک بگوشتان نمیرسد: بزنید، بکشید، جانبازی کنید ، برای شما سربازان ایران عار و بسی ننگ است که قوم بیابان گرد و غارتگری چون عرب دین و ملکت و آئین تان را نابود کند شما برای ایران زنده هستید اگر ایران نباشد شما نیستید میهن جان و روح و قلب شما است .

چو ایران نباشد تن من مباد
بدین بوم بر زنده یك تن مباد
از آن به که کشور بدشمن دهیم
همه سرسر تن بگشتن دهیم
اینست آنک سربازانی که تا آخرین نفس از کشور و آئین خود دفاع کردند .
ماجه می کنیم !!

منظور اینست که جشن مهرگان از پیج و خم اینهمه گردابهای هولناک و نیروهای خونین در گذشته و امروز بدمت ما رسیده است خاطره بدین درازی عمر چند هزار ساله این عید ملی مارا به عمق معنویت ایرانیان متوجه ساخته و علاوه شدید افراد این سرزمین را نسبت بر سوم اجتماعی و آداب ملی خرد نشان میدهد .

اینجا است که تمام بزرگی روح ایرانی آشکار میشود افواه دیگری که در معرض هجوم بیگنه واقع شده اند بیکبار نابود گشته از بین رفتارهای ولی ایران عزیز این قطمه خاک و رموز هنوز باقی مانده همیشه هم جاودان خواهد ماند ایران بر تجربه کنسال از ستم اسکندر و هجوم عرب و خونریزی مغول و قتل و غارت افغانها رها شده از چنگ غارتگران عثمانی و سالدانهای تزاری نجات ہائمه است معاهده شوم تجزیه ایران در این سرزمین اسرار آمیز عالمی نشده افکار و آرزو های

پست تجزیه طلبان در این کشور باخک بگسان گردیده است :
ای مدعی چه فکر میکنی ! اینجا خانه خاست، اینجا منزلگاه آهور نمی داشت
اینجا آرامگاه مهر توانا است .

قدم منه بخربات جز بشرط ادب
چه گوتاه فکرند کسانیکه از اینهمه سعادت پرآشوب درسی عبرت یاد نمیگیرند
و باز بفسر خیانت میافتدند ، چه نادان هستند آنها که از صبر و برد باری و نجابت
ایرانی سوء استفاده کرده خیالات خامی در مغز خود پرورش میدهند اما غافلند که
ایرانی هیچ وقت بیهودگی و شتاب بخرج نمیدهد با آنکه در ظاهر ناتوان عاجز بردار
است ولی در باطن مصر و بایدار است دست از اندیشه خود بر نمیدارد و توانایی
بزرگی در حوصله خود اندوخته است اگر امروز نتوانست فردا و اگر فردا
نشد عاقبت روزی بر خصم دلیر هیشود و گینه دلیرین میستاند .
جنك و جمال و قتل و غارت میتواند شهرهای مارا ویران ساخته و ملت ایران
را باخک و خون بنشاند ولی روح ایرانیت و علاقه میهن پرستی و شاه دوستی ما از
این خطرها مصون است هیچ قدرت و تهدیدی نمیتواند مهر میهن را از قلوب ما بیرون
افکنند از بین بیرد : این صفت مقدس با رک و پوستمان اندر آمیخته و از هزاران
سال پیش بذرات وجودمان نفوذ کرده باشیراندرون شده و باجان بدرورد :

در گوشه هر دیاری اسیر و غریب باشیم ، در گنج هر زندانی بی
یار و یاور بمانیم زیر خنجر هر جlad ستمگری جان یدهیم ، در هر کجا بیزیریم ،
همیشه بادیده خونبار و دل پرهیجان بسوی ایران نگران بوده و بازبان برالتهاب خواهم گفت
جان بقربان وطن باد در مکتب عشق بجز از عشق وطن پاد نداد استادم
جهش سهرگان بادگار این کشور کنه سال و نشانه اجداد با شرافت ماست .
تاریخ این جشن از همان از منه قدیم شروع شده تا امروز ادامه میباشد تنها در نتیجه
علیل چنگی و سیاسی بارها دوچار تحولات و فراموشی گردیده سپس از تو هویدا و آشکار

شده است .

این جشن متنسب به فرشته مهر یا میترا است و این فرشته از پروردگاران خاصه قدیم آریائی است آهو را مزدا خسروند قادر و بزرگ آریائی دارای هفت چاکر مخصوص و باصطلاح دین زرتشت دارای هفت امشابند و یا ایزد میباشد اینها از خادمین خاص در گاه آهورا مزدا بوده بدستور و فرمان او جهانرا اداره میکنند از هفت تن ایزد مذبور که بگذریم ههر از ایزدان بسیار مهم محظوظ میشود و در بارگاه آهو را مزدا مقام شامخی دارد .

از صفات ممیزه هر و یا میترا راستی و دلیری است او ایزد فروغ و روشنایی و معو گشته دروغ و کثیری و مروج راستی و درستی است .

مهر برای حسن انجام این وظایف عالی که پایداری جهان و آسایش مردم دنیا بدان پیوسته است دارای بکهزار گوش شناور و ده هزار چشم بینا است در همه جا حاضر و ناظر ، پیوسته بسیار ، همیشه نخت سلاح است تا در هر گوش ای عهدی نقض شود و یا قولی خلاف گردد ، سخنی بدروع بیان شود هر بسیار توانا بی مهابا بشتابد و مختلف را بکیفر اعمالش برساند همچنانکه در استعانت راسنگویان آنی غفات و اهمال روا ندارد .

اجرای این وظایف مقدس بقدرت مهم است که میترای قادر و متعال بکمل و مددگار نیازمند است لذا چهار چنان اورا ایزدان : پیروزی - دادگری - درستی - نیکبختی - فراگرفته اند و از طرف هر مامور نظرارت و رحمت گفتار و کردار مردم هستند .

ایرانیان قدیم معتقد بودند که ههر حامی مملکت آنها است با پیغامت در دعاها و نیا بشهای خود از هر توصیف و تعریف کرده واژ او امداد و سعادت می طلبیدند اینک یک ثمونه از آن دعاها که عرض میشود :

« ما مهری را که دارنده دستهای فراخ و صاحب ده هزار چشم نیترومند و

هزارگوش شنوا است می ستایم » -

« مهری را که در پیرامون و بالا و باین و پیش و پشت مملکت است ستایش
می کنیم » - « آن مهر بسیار توانا بمالک ایران رامش و سازش بخشیده و با ایرانیان
خان و مان عطا فرموده است »

« ما مهری را که دارند دشنهای فراغ است می ستایم تا او بیاری ما و
گشايش کارهای ما آبد و به ها کی و آرامشی سوق دهد و به بیروزی وزندگانی خوش
رهنمایی کند »

« آن مهر بسیار نیرومند ، در همه جا پیروزگر ، برارند ستایش ، فریته
نشدنی در سراسر جهان مادی ، آن مهر بستار توانا را ستایش میکنیم - من
خواستارم که با عشق و درود بسوی او گرایم واورا باستایش بلند بستایم »
این یک نمونه از دعاهای ایرانیان درباره مهر است اجداد ما بفساد و ضرر
دروغ بی برده و از خطرات خانمان برآنداز این صفت پست کاملاً آگاه بودند لذا با
ابنگوئه معتقدات دینی و اخلاقی میخواستند همیشه مردم را برای راست دعوت کنند و از
ضرر و زیان کثی و خلافکاری این باشند - حقیقتاً دروغ سرچشم تمام بد بختها و مایه
هر گوئه نکبت و فسادات مگر اینهمه تشویق وی اعتمادی و بی ابه نی که دامنگیر ماشده از دروغ
و خلافکاری نیست ایکش که همه راستگو و درستگار باشیم خدا نکند که مهر بسیار توانا
خشمگین شده و مارا نیز جزء دروغگویان بشمار آرد آنوقت آنچه البته بجهانی نرسد
فریاد است

چه بهتر است که بعض امتحان یک فردانی همه راستگو باشیم و گرد دروغ
و ظاهر سازی نگیریم میدانید در این صورت چه تغییراتی در زندگانی ما روی میدهد ؟
دیگر آن بقال بی الصاف سر کوچه ماست بی بو و بی طعم بدمره را بنام ماست گوسفند
بخورد مان نمیدهد ، آن براز از خدا بی خبر پارچه کم دوام را بنام پارچه اعلاء
نمی فروشد - کارمند بی رحم اداره ہرونده مردم را سالها در گوش فراموشی نمیگذارد

دست و آشنا و توم و خوبش رئیس رمرؤس هم و همه از دروغ و غلط اندازی دست کشیده صاف و ساده با ما رو برو میشوند اچ، تغییرات بزرگی در حرکات مردم و قیاده زنها و مردها روی میدهد اینهمه رنگ روغن چهره خانمهای مدیست و آنهمه اژست و ادای آفایان مدرن از بین میروند صورت‌های صاف حقیقت قیاده‌های جذاب و بی ماسک هم‌های از پرده بیرون خواهد افتاد آنوقت خواهید دید که، دنیا چه دنیای خوب و آرامی است چه زیبا و دلکش است خدا نکند که در صورت اتفاق این تصویم مفهموم این شعر پرمهنی حقیقت پیدا کند:

کر حکم شود که مست گیرند در شهر هر آنچه هست گیرند
در اینصورت خراهم که چه اشخاصی عوض شده چگونه مردم تغیر یافته اند
یک همین فردای راستگار باشیم باور کنید که همین زندگی ملامت بار و
جهنمی مبدل بیک زندگانی باشاط و بهشتی خواهد شد کارها سهل و ساده حرفاها صحیح
و درست خواهد گردید چه در درسر بدhem شما خود نیز نتایج نیکوی این تصمیم را همین
الان تصویر کنید آنوقت اگر صلاح بدانید بتمام دنیا برسانیم که ای مردم واله وباله
فردا ما هرجه بگوییم راست اکر شاهم حرفي دارید یا ناید صاف و پوست کنده بگوئید
تا بدانیم بالاخره از جان ما چه میخواهید ؟

خلاصه آنکه آهورا مزدا از برای مهر در بالای کوه بلند در خشان آرامگاهی قرار داد که در آنجا نه گرما نه سرما نه تاریکی و پلیدی هیچکدام وجود ندازد این آرامگاه را ایزدان دیگر بیاری خورشید بطیب خاطر بر فراز کوه هرا (hera) بو پای گردند تا هر آنجا قبل از خورشید فنا ناپذیر تیز اسب برآید و بر اسر جهان مادی بشگرد و او را از عقل طبیعی چندان بهره است که کسی را در جهان پایه وی نتوان یافت و گوش او در شنوایی نظیر ندارد .

جشن مهرگان مناسب بدین فرشته با عظمت است. جشنی که باین ایزد توانا
منسوب باشد بدون شک دارای مقام شایانی خواهد بود.

اما علت برگزار کردن این جشن را نباید تنها از این لحاظ دانست زیرا سایر علل تاریخی و افسانه‌ای نیز بدان پیوسته واهیت‌ش را بالاتر برده است . مثلاً میگویند در همین روز که شانزدهم مهر است کاوه آهنگر برعلیه ضحاک مستمکار قیام کرد مردم را با طاقت فریدون دعوت نمود مردم نیز دور فریدون جم-مع شده وضحاک ظالم را اسیر و در کوه دماوند زندانی ساختند درابن روز فرشتگان بیاری فریدون شناختند زیرا او برعلیه ظلم فساد قیام کرده بود باینجهت رسم بود که درابن جشن مردی دلاور هنگام طلوع آفتاب در صحن خانه شاهانه میاستاد و با آواز بلند میگفت « ای فرشتگان بایین آنید واشرار و شیاطین را ملع و قمع کنید و آنارها از دنیا برانید . »

در همین روز بود که خاوند زمین را گسترانید و کالبدها را برای آنکه محل ارواح باشد آفرید ماه را که کره‌ای سیاه و بینور بود جلد و روشنی بخشید باینجهت گفته‌اند هاه شباهی مهر ماه از آفتاب روزش برتر است .

جلال و شکره جشن هرگان قبل از اسلام خیلی مفصل و زیاد است زیرا منذهب زرتشت اهمیت خاصی باینگونه اعیاد ملی سفارش کرده باینجهت در دوران سلاطین پیش از اسلام مخصوصاً هنگام اقدار ساسانیان شوه و عظمت جشن هرگان باعلاف درجه رسیده بود .

مراسم عمومی که در این عید ملی معمول بوده رو بهم یکسان است شاه در این روز لباس ارغوانی مبیوشید و بارعام میداد نمایندگان ممالک امپراطوری ایران و حکام ایلات و ولایات هر کدام بترتیب و مخصوصاً پیشگاه شاهنشاه معرفی شده‌تهنجه‌های گرانبهای عرضه بارگان سلطان میداشتند زنان درباری نیز هدیه پر قیمت از قبل دری تقیس و یا گوهری زیبا تقدیم حضرت پادشاه مینمود البتہ پادشاه هم با آنها انعام و خلعت میبخشد مردم بهمدیگر شادباش و تهنیت گفته عود و عطر و عنبر بیکند . پسگر تنه، میدادند در این روز دهم جشن در نوروز پادشاهان لباس مزین و حریر پوشیده

در چایگاه مخصوص خود جلوس میکند آنگاه مردی مبارک اسم و نیکو یعنی خوش
سیرت و زیبا صورت و شیرین بیان وارد شده میگفت :

شاهنشاه آیا اجازه شرفیابی عطا میفرمایید ؟

شاه از او میپرسید تو که هستی و از کجا آمدی ای ، چه کار داری ، که
ترا راهنمایی کرد ، با که آمدی ای ، و با خود چه آوردی ؟
آنمرد مبارک فال جواب میداد :

من از جانب نیکبختی و اینی آمده و سعادت و خوشی همراه آورده ام نام
نیکو و خجسته تمام فتح و ظفر با من است ، خوشبختی و سلامت را هدیه آورده ام
آنوقت پادشاه اجازه ورود میداد او نیز در حالیکه طبقی از نقره و طلا در
دست داشت وارد شده بقای سلطنت و عمر و دوام ملک و سعادت شاهنشاهی از خدارند
مسئلت مینمود و سپس سایر مراسم جشن شروع میگردید .

بس از انراض دولت ساسانی و حمله عرب آئین و رسوم ایران مورد لمن
و تحقیر خلفای اویه اسلامی واقع شد ایرانیان صاحب ذوق و با استعداد در نظر
عرب متخصص و با ایمان بنادرانی و لال و عجم معرفی شدند اما این تحقیر و سرزنش
غیر قابل دوام بود زیرا ایرانیان بهارت و هوشیاری سیاست و فراست خوبش را چشم
عربها کشیدند سپس از راه فکر و شمشیر رخنه و شکافی در عالم اسلام ایجاد نمودند
برای زبان عرب قانون و صرف و نحو و لغت نوشتند بهتر از تازیان شعر عربی
سرودند خلاصه آنکه لیاقت و کاردانی خوبش را بدربار خلیفه نفوذ دادند و آداب و
مقررات ایرانی را در عالم اسلامی رواج دادند و همینکه سلاطین محلی مانند یعقوب صفاری
و اسماعیل سامانی از اطاعت دربار بغداد سر باز زدند ایرانیان رسوم و اعیاد ملی
خود بهتر توجه نمودند شاهان سامانی و غزنوی و شعرای آن زمان بترویج و توصیف
جشن مهرگان برداختند .

خلاصه آنکه جشن مهرگان تا زمان هجوم وحشیانه مغول همچنان پایدار و

چاوهید و مرسوم بود اما چون دوره ادبی و تیره بدینه ای ایرانیان فرا رسید و چنگیز خوارزیز پای در رکاب خون آشامی نهاد ابرهای سیاه و تیره انسدوه آسمان عیش و شادی ایرانیات را فرا کرفت و اعیاد موروث ما مثل مهرگان و سده رهپار دیار عدم شدند .

از آن‌زمان تا کنون کشور ایران بارها دوچار بحرانهای شدیده و حوصله آن پیدا نکرده است که باحیاء مراسم باستانی خویش پردازد تنها زرتشنیان بزد و اصفهان و مخصوصاً هندوستان چشم‌گران را تا امروز نگاهداشته‌اند.

از سه سال بـاینطرف وزارت فرهنگ جشن سالیانه خویشرا در همین روز برگزار کرده و بدینوسیله مهرگان فراموش شده را از تو در خاطرها زنده میکنند تجدید حیات مهرگان ثابت میکنند که ایران همان ایرانی صاحب ذوق و بـا سلیقه‌ای که بشـئونات و ملی رسوم اجتماعی خویش وفادار و علاقمند است .

این مهر کان سومین چشنبی است که بوسیله فرهنگیان تبریز برگزار میگردد اما مهر کان سال گذشته ما بسیار غم انگیز و حزن آور بود با وحشت و ترس و پنهانی آمد و با نومیدی و بریشانی و افسوس برگشت بهمین چهت امروز مهرگان روشتر و درخشانتر از پار آمده دلایل خسته و بزمده سال یهین را صفا و نشاط بخشیده است ما امسال جشن مهرگان را با رونقتر از هر سال برگزار کردہ ایم تا حضرت گذشته خوش را چران نماییم و بکوری چشم بدخواهان خوش و خرم باشیم چنانکه با دل بالک و با چهره بشاش جشن مهرگان را تجدید کرده ایم از خداوند متعال و مهر قادر توانا درخواست میکنیم که روح صداقت و پشتکار و وفا داری را در کابید ما تجدید و تقویت نماید و فکر و اندیشه ما را بسوی اتحاد و یگانگی سوق دهد ما را از دروغ گفتن و پیمان شکستن و خیانت و تزویر بازار دارد دشمنان و خیانتکاران را نابود و عهد شکنان ورشو خواران را ذلیل و بیسامان سازد چه قدر نیکو و بجا است که پس از اتمام این مجلس همه باهم دست مجهبت

و یکانگی بدھیم غرض و کینه و نفاق را از دلان دور انداده و همه با قلبی بـاک بهمدیگر تهنیت بگوئیم : عید قهرمان مبارک شاشد انشاعالله کـه همیشه راستگو و درستکار باشیم ، بیمان نشکنیم و خلاف و خیانت نورزیم ، بطعم بـول و مال حق مردم را ناحق ننماییم زیرا که خداروند بزرگ و میرای بسیار توانا دروغگو را خانه خراب و بیمان شکن و خائن را بیچاره و نابود میسازد .
من بتویه خود ابن عید ملی را بتمام خانهها و آفایان عربیز تبریک گفته از خدای متعال و مهر پر اقتدار بقای سعادت و استقلال ابرات عزیز و دوام عمر و سلطنت شاهنشاه محبوب و ترقی فرهنگ را مسئلت مینمایم .

دانش آموزان کلاس پنجم با عده از آقایان دبیران

اشعار زیر از دیوان آفای نقی برزگر دیر
ادبیات دیبرستانه‌ای رضائیه انتخاب و ارایی زیست
صفحات سالنامه درج میگردد.

آفای برزگر از شعراء و ادبای خوش قریب
آذر بایجان بوده و او لین کسی هستند که در ۱۳۰۰
از دیبرستان فردوسی باحد ناپلوم نایبل شده اند
اشعار زیر در توصیف دواوح سیمین وزربن میباشد
در سال ۱۳۱۲ خورشیدی از تخت جمشید
مشکرف شده.

آفای نقی برزگر

تا چند ہرمان و غمین از گشت چرخ نیلگون
برخیز و ہر کن ساتکین زان آب آتش اندرون
خود چرخ را آذرم نی بازار مهرش گرم نی
در چهارش آب شرم نی بسیار کردم آزمون
که خویشت آراید و چون لعنتی بیرایدا
با صد کرشمه آیدا از راه نیرنک و فسون
آندم بجوید همسری بر چرخ ساید افسری
بیروز سازد لشگری خصم ان کند خوار و زبون
گاهی چهد از فرط کین عفریت آسا از کمین
چون شیر غر و خشمگین سازد روان سیلاخ خون

آنم جهان بیجان کند گیتی چو آتشدان کند
بس نصرها ویران کند بس کاخ واپان واژگون
این قصرها ویرانها ایت کاخها کاشانه ها
دارد هزار افسانه ها گویم یکایک من گنون :
یکروز بود ایران زمین رشک نگارستان چین
ما نند فردوس برین فیه و ما هم بیسته و نه
خوبان جادو و ش در او شاهان لشگر کش دراو
گردان چون آتش در او بیلان واسبان هیون
همچون عروس آراسته قدر جنات را کاسته
بر از متع و خواسته دارای جنات و عیون
بر نقش رسقم کن نظر شوش و مدائن را نگر
از تخت جمشیدش بیر تھـ بند بیسته و نه
آن تخت جم کش پاسبان بودی سلطان چهان
نادید چون او آسمان تر کیب شد تا کاف و نون
ناهید بر بط ساز او بر جیس چرخ انباز او
کیوان یکی همراز او تالار او را صد ستون
سلطان روم و هند و چین برخاک او سودی چین
تنها نه من گویم چنین گوید هردوت گز نفون
آن کاخ کیوان کنگره کو چرخ کردی مسخره
بر باد آمد یکسره چون خاک شد پست و زبون
ایدون بر آن حصن حصین گویند چهان ابا زین
خوانند بومان با خنین خواند کبوتر ها شبجون
این ناله های لا تعد سیروس گر خود بشنود
سی باز آرد از لحد بخربو شد از فرط جنون

زین بار گاه و خانمان امروز نی نام و نشان
غیر از دو دخت تر امان و امانده زاعصار و قرون
دو ماه روئی دلستان دو لبعتی شیرین زبان
زلفان آن یک زرفشان رخسار این یک سیمگون
در گوشای از تخت جم بفنوده در آغوش هم
غمگین و بیمان و دزم از گردش گردون دون
از جور چ-زخ چنبری از گشید ماه مشتری
وزکینه اسکندری نالان و گران از دروت
این ناله ها از دور ره آمد مگر بر گوش شه
آن شاه کیوان بار گه آن شاه دختر رهنمون
کز راه دور آوردشان بسترد از رخ گردشان
باخون دل پرور دشان همچون پرستاری حنون
پرسید شاه پر هنر زات دخترات بی پدر
کین ناله های بی ثمر آخر زچ تاچند و چون؟
آنگاه ابها باز شد آن هر دو هم آواز شد
افسانه ها آغاز شد فریاد ها آمد بروت
کز من چه برسی کیستم جز دخت دارا نیستم
کاندر جهان میزیستم با حشمت و جاه فزون
شه گفت با نیروی خود با آهنیت بازوی خود
با تبیخ آتش خود سازم عدو را سرنگون
این گفت شاه تهرمان خیل ملا یک ناگهان
فریاد کرد از آسمان کانا الیک مرسلوت
خورشید بادا یاورت اقبال بادا چاگرت
دارد یگاه داورت از شر اهریمن مصون

دانش آموزان کلاس ۶ طبیعت در جلسه امتحان

بِقَلْمَ آفَایِ مُهَدِّی روشِنْ ضَمِیر دِبِیر زَبَان خَارِجَه

مرکِ يكِ بانوی داشتند

آن آرزوهای دورود را زنگنه و نشدنی کاهی
چنان در تفکنای سیه گره میخورد که تصور میکنیم
هرچه حسرت و ناکاری است بدش ناتوان ما بارگرداند
و تنها دل بر توفع مشکل پسند ماست که اینهمه در تب
و تاب ات و اندوه عالمی دارد . دیگران بچابکی
پروانه های خوش خط و خال بینند و بار از این گل بان
گل در پروازند و بهرچه خواستنی و دوست داشتنی است
بیک خواستی مرستند و میگذرند

در این هنگام که از نادانی بخود گرفتاریم و
اندوه دیگرانرا بهیچ میشماریم غفلتا خبر مرک عزیزی

از صدھا فرسخ بگوش میرسد و ان خواب پریشان را به-

آفای روشن ضمیر

پایان میرساند و میگوید : هر کجا باشی هر جا بروی آخرین منزل هستی این است !
وہ که آرزو چقدر بلند و زندگی چقدر کوتاه است !

خبر مرک خانم سیاح همچون صاعنه ای بر سرم فرود آمد و از دنیا و مافیها بی-

زادم کرد

خانم سیاح مرد و آنمه دانش و ادب را با خود بخاک برد ! ندیده اند گلهای چه
زود پژمرده میشوند ؟

آن بوته یامن که بابوی بهشتی رویای جوانیرا بیاد میآورد ؟ آن گل سرخ

که ہاوناک بروی زیبای خود واله و شیدا ام ان میکنند مگر چندروز دوام دارد ؟

ای روح بلند ! بآشیان خود باز کرد و این خاکدان بست را بخاکیان بازگذار که اشخاص فوق العاده حساس غیر معمولی اگر هم بدرد خود نمیزند کشته میشوند . ذیرا مردم معمولی تاب دیدن داناتر و زیباتر از خود را ندارند .
ای بانوی دانشمند ! نیازی نیست باینکه عکس ترا که یادگار دوران تحصیل است تعاشا کنم و یا نوشته اترا در دفتر یادبود بخوانم و یا آن غزل شیوای پوشگینی را که بشعر فرانسه ترجمه کرده بودی در میان اوراق خود بجوبم و یا مجله ها و روزنامه ها و جزو ها را ورق نزنم . تو از یاد نرفته بودی که یاد بیاورم : آن دیدگان تیز بین مو شکاف که از مطالعه و بیخوابی دائم ورم کرده بود ، آن ذهن سرشار ، آن حسابت شدید ، آن دریای بیکران دانش و معرفت چگونه ممکن است از یاد برود ؟! هیهات که مادر روزگار در همچو محیطی چو تو فرزند بزاید ! در عظمت مقام ادبی تو همین بس که بارها در انجمن جهانی زنات اسباب رو سفیدی ایرانیان را فراهم ساختی تاجاییکه در همین سفر اخیر خود پاریس کنگره زنان بوجود تو مبهات میکرد .

در علو روح و شهامت اخلاقی تو همین بس که با اینکه خود از اغلب مرد ها داناتر بودی و چیزی از نبوغ کم نداشتی ، با دلایل متقن و با کمال مناعت و بیطرافی بائبات رساندی که در هیچیک از انواع هنر های زیبا از میان زنان نابغه ای برخاسته است . (ابران امروز سال ۱۳۱۹)

حیف از آن خلق و خوی بهشتی ! اگر دیگری بجای تو بوده چه نیشه ای غرور که بدل این وان فرو نمیکرد ! ولی از خرد پستدی و فضل فروشی کوچکتر بن اثربی در رفتار و گفتار تو مشهود نبود . وقتی منزل تو میآمدم باچه مهربانی و ادب از شاگر خود پذیرایی میکردی و باچه صمیمیت صحبت میداشتی ! آری ! کسیکه از لذت های نفسانی بچند عدد سیگار و از مال دنیا بچند جلد کتاب قناعت بکنید نیازی بخود نمایی نخواهد داشت .

ای ستاره فروزان ادب ! نه تنها ماهما که خوش چینان خرمن معرفت تو بودیم
بارها بخود گفتایم : او نه استاد بود و ماشا کرد ۰۰۰ بلکه ادب و اساتیدی هم
که از کشورهای بیگانه باین آب و خاک زوی میآورند ، بسان قدره باران که به
پنهانی دریا رسیده باشد ، در برابر وسعت و عمق معلومات تو سر تعظیم فرود می-
آوردند و دم درمیکشیدند .

ایدربخ ! بعد از این که خواهد تو انت مثل تو تدریس بکنده ؟ کچهار پنج زبان را بهشت آب
روان حرف خواهد زد ؟ که آنهمه اطلاعات ادبی و فلسفی و اجتماعی را یکجا گرد خواهد آورده که آنهمه
کتاب خواهد خواند و خواهد فهمید ؟ کدام زنی مارادرانظار بیگانگان سرافراز خواهد کرد ؟
بداز همه آن مادر پرست را که تسلیت تواند داد ؟ وقتی این فلکزده باطاق تو
برود و آنهمه گردو غبار را بر روی کتابهای ظریف و نفیس تو بییند چه حالی خواهد
داشت ؟ . . .

ایکاش کسی دیگر میتوانست جای ترا بگیرد ؟ ایکاش مردان ما در کوشش و
کسب دانش از تو سرمشق میگرفتند ؟ ایکاش . . .
ما یک زن شاعر داشتیم و آن پرورین اعتمادی بود ؛ یک زن دانشمند داشتیم
و آن دکتر فاطمه سباح نام داشت . وقتی آن زن شاعر وابن زن دانشمند از دست
ما رفت چه میماند ؟ هیچ ! آیا این از تک چشمی طبیعت و یا نقص سازمان ماست
که وقتی شخص قابلی از بین رفت جایش برای مدت مدیدهچنان خالی میماند ؟ بنظرم
تفصیر از خود ماست . زیرا در همین دوره بـ ، در گوش و کذار ، زنان و مردان با
استعداد درستکار زیاد هستند گه اگر تشویق و تربیت شوند گلها ولله ها بارآورند .
و عملت اینکه عجالتا نامی از آن نمیریم اینست که منتظریم بمیرند تا برایشان شعر بگوییم
و مقاله بنویسیم و آرایگاه بسازیم ! خوش احالت خوب صاحب مخفی که مرگش باز
رزگانی بود ! ولی آیا حیف نیست که هنرمندان و بیگان بمیرند و تهی مفرزان واژخدا
بینهایان جای آنان بگیرند ؟ یک دو حرفی در دم مردم فلاطوت گفت و رفت
چیز داننا مردم و افسوس نداد نیستنی !

بِقَلْمَنْ آقَای هاشم فرَهَدَك

«تقدیم بدانشآموزان دختر و پسر آذربایجانی»

میهـن

۱ = شب تار

آقای هاشم فرَهَدَك

دیبر علوم ریاضی

هیچکس نمیگرد و اعتقد ندارد ۰۰۰ پیش میرفت

در آن شب تار، برهبری ندای وجدان، تحت تسانیب نیروی مرموزی جلو

بـاد سرد پائیزی میوزید ، و
صدای برخورد آن باشـهـهـی لخت
درختان که از ستم خزان اینگونه
پـزـمرـدهـ و زـیـبـاـیـهـایـ خـودـرـاـ اـزـ دـستـ
داده بـودـنـدـ حـالـتـیـ دـگـرـگـونـ وـ غـیرـ.
قابل وصف دروی پـدـیدـ مـیـاـورـدـ .
او ۰۰۰۰ پـیـشـ مـیـرـفـتـ ۰۰۰۰ مـسـرـشـ
بـجلـوـ خـمـیدـهـ بـودـ ۰۰۰ قـیـافـهـ مـحـزـونـ
وـدرـهـمـشـ حـکـایـتـ اـزـ درـدـ درـونـ مـیـ
کـردـ ، رـنـکـ پـرـیـدـهـ وـچـهـرـهـ مـسـتـورـازـ
گـرـدـ مـعـنـ وـالـ اوـ حـاـکـیـ اـزـ يـكـ
دـنـیـاـ شـکـنـجـهـ وـ هـذـابـ بـودـ ۰۰۰ بـاـ
خـودـ زـمـزـمـهـ دـیـنـمـودـ ، آـهـسـتـهـ حـرـفـ
مـیـزـدـ ، درـ اوـلـینـ برـخـورـدـ باـوـیـ هـرـ
رـهـگـنـدـرـیـ مـتـوجـهـ مـیـشـدـ کـهـ اوـ کـامـلاـ
ازـ هـمـ جـاـ کـسـتـهـ وـ درـ خـوبـشـتـ

خـوـیـشـ فـرـوـ رـفـتـهـ استـ بـهـیـجـ چـیـزـ وـ

هـیـچـکـسـ نـمـیـگـردـ وـاعـتـدـناـ نـدارـدـ ۰۰۰

درـ آـنـ شبـ تـارـ، بـرـهـبـرـیـ نـدـایـ وـجـدـانـ، تـحـتـ تـسـانـیـبـ نـیـرـوـیـ مـرـمـوـزـیـ جـلوـ

می‌رفت ، میرفت تاعقه از دل برگیرد ، با جان خود بانمره زندگی خود ، با یگانه امید از دست رفته خود را درون فاش کند ، بگوید آنچه را که پیش این و آن اشک خوبین چشم مانع از بیان است ، باز گوید و بار غم سبک نماید ۰۰۰۰ هر چند نمیتواند از غم و ماتم برهد ولی پنداشته است که بدینوسیله و با نزدیک شدن بمحبوب و بازگردی اندوه درون تسلی خواهد یافت ۰۰۰ بکجا میرفت ؟ ۰۰۰۰ بگورستان گورستان ۰۰۰۰ اوه چه کلمه شوم و چه لغت نحسی که آرزوهای بر باد رفته مرگهای زور رس ، نوعروسان ماتم زده ، جوانان ناکام و محرومیتهای زندگی و آمال بخاک سپرده را یاد آور می‌شود .

اینجاست که پیرمردهای پیش ممی ، نوجوانان رعنای خود را بدست خون برای ابد بخاک سپرده‌اند ، اینجاست که یکدینها عشق واید ، هر وصفاً مدفنون است ، نزدیک می‌شود ۰۰۰۰ کثار قبری زانو عیزند ، ساکتو بحرکت بسنک سرگور مات و بهوت است ، نگاههای تند و تیز خود را از آن توده خاک یک لحظه بر نمی‌گیرد ، مثل اینست که می‌خواهد آنچه ، در زیر انبوه خاک تیره چیزی را به بیند ، چشم مصادف با دو دیده برخون و چهاره درهم و امیدوار جان و دلش می‌شود ۰۰۰۰ آن بیرون سالخورده غمین آنچه را که در آن نیمه شب پائیز می‌جست پیدا کرد ، لحظه‌ای دقیق شد ، مدتی نگریست ، نمیدانم چه دید و چه سان دید که بیحال شد ، افتاد ، سرش بسنک سر قبر تصادف کرد ، خون مثل فراره بیرون زد ، از سوز سر شکسته بخود آمد ۰۰۰۰ بخود قوتی داد و با آهنگی حزین چون نله محبوسی که از کچ زندان بگوش رسد وزاری دردمندی که دست امیدش از همه‌جا بریده است نوحه سرداد ۰۰۰ من که ناظر این صحنه رفت بار غم فزا بودم با شکل می‌شنیدم که می‌کفت :

«خواب‌سرم ، راحت بخواب ۰۰۰ بخواب جانم ۰۰۰ بیشتر از این دل درمندم را میازار ۰۰۰ تمام گفته‌هایت را شنیدم عزیزم ۰۰۰ آرام بگیر ۰۰۰ گوش کن بهین

تکرار میکنم همه آنچه را که گفتی به همسالان و دوستانت خواهم گفت ... بخواب
جان پدر ... بخواب نور دیده ام ... بگذار آخرین بوسه را از پیشانی تا بناست که از
نور تقوی و درستکاری و وظیفه شناسی از نور نوع دوستی و فدائکاری در راه میهفت
قدس درخششده است برگیرم ، بخواب ... امید زندگیم ... اطاعت میکنم ، بدوستانت
خراب گفت :

پسرم ... تازه گل نوشگفته ام ، نهال آرزوی حیاتم در راه ایفای وظیفه
جان داده ... بیش از آنکه شاهد وصال در برگیرد بخاک مدفون شد ... یک نه دلبندم
تنها میوه عمرم برای حفظ ناموس میهفت خرد ، در راه صیانت استقلال و عظمت کشور
باستانی خود بضرب گلوله جانگذار دشمن از با درآمد ...

فرزندم ... می بینم انتظار می کشی ، چهره ات با غبار اندوه گرفته است ،
کاشکی من مرده بودم و تو انتقام می گرفتی ، انسوس میخورم فیک تاب و تدان از کفم
ربود قدرت حرکت و بارای جنک ندارم ولی ... ولی جانم ... روح ... آسوده بخواب
دوستانت بعداز تو ، برسر نعش خونینه یکدل و یکزبان بملیت خرد ، بناموس مادر
میهن خود ، بشرات نیاکان شرافتمند خود قسم یاد کرده اند که تا انتقام ترا از دشمنان
بیرحم تو نگیرند راحت نه نشینند ، بخواب پسرم ... راحت بخواب ...

ای روح بفادی روان پاک و بی الایشت ای جوان
رشید و ذیر و مند ایرانی که سرو جان بر کف تا آخرین
قطاره خونیکه در بدنت بود جمنگیدی و جان فشانی
کردی ، با حیثیت و شرافت زیستی و با عفت و ناهوس
جان دادی جانم بفادی تو سر باز ایرانی !

۲ = فاهرسان

تو ... ای نامه رسان ... نمیدانم چه رازی در وجود تو ، در نوع هم تو ،

در کار و شغل تو ، در قدم و قیافه تو وجود دارد که همه از دیدن مشعوف میشوند و با قیافه بشاش پیشوایت میکنند ، حین رفت سلام و دعا بدرقه راهت مینمایند و هر آن انتظار بازگشت ترا دارند ، گیرم که حامل خبر مدهش و موحشی باشی .
هادر جان ، نامه رسان آمده ، نامه های رسیده را بیفت مردم دهکده پخش می کند ، من میروم شید بنام من مجازوت هم نامه ای رسیده باشد .

« دختر زیبا ، تو نیز حق داری ، باید هم حالت اینطور باشند ، شایسته است که از دیدن نامه رسان دل در نفس سینهات بپند و اشک شف در دیدگاهت حلقه زند ، از داستان تو باخبرم ، از گریهای نهم شبی و آههای سحری تو مطمئنم میدانم که مدتی است چشم برآهی ، یکانه امید عشق و جوانیت را چندبست از خود دور کردهای .. میدانم که با چشمی خونبار و دلی پر درد نامزد با وفا خودترابجهه جنگ فرستادهای .. ناله گرفتهات روز وداع و جدائی آتش بر جان دوست و دشمن زد ، آهند صدای هنوز در گوشم طین اذای است که میگفتی :

فریدون ، گریه مکن ، دل فوبدار ، خونسرد باش ، من در فراق تو غمین نخواهم بود ، من باید باز دید ، بآرزوی موفقیت تو شاد و خندان خواهم بود ، برو عزیزم دست خدا به مرافت ، مردانه باش و با رشادت در راه حفظ نوامیس ملی باقوت قلب بجنگ اگر کشته شدی برای من زهی سعادت .. چه .. در یک چشم ملی و جهاد حقیقی جان دادهای و اگر بکامیابی و پیروزمندی برگشتی پیش اقرار سر بلند و ملتی خواهم زیست برو عزیزم چشم برآ بساز کشت خواهم بود .. »

هادر حزین دل شکسته ، آن پیرزن غمزده ، بخواندن سطور اول نامه سر تا با لرزیده ، نیروی خود داری و استقامت از دست داد ، آهی کشید ناله ای کرد و زمین خورد ..

میمین هلهکزده آنچه را که بیباایست بهم فهمیده بود ، در یک چشم بـ

زدن منظره میدان چنک جلو چشمش مجسم شد ، فریدون را دید که در خاک و خون میغلطد صدای او را شنید که میگفت :

« مهین ، مهین عزیز ، چنک ستمکار باشک و آه من و تو بدبده تحقیر نگریست عشق مرا سرسی گرفت ، شبپور مدهش او بنوای حزن انگیز وداع ابدی مبدل شد مهر و وفای تو تا این لحظه یارای من بود ، همه جا با تو بودم ، با هر دشمنی که رو برو میشدم ، مبینداشتم که دست در حلقه گیسوی تو کرده و کشان کشان میخواهد ترا از من دور کند سزای عمل خاندانه اشرا آنا کف دستش میگذاشتم بخاک میافتد و من با خنده مظفرانه از او دور میشدم ولی دست چفا کار اجل مهلتم نداد فرصت پیدا نکردم که از تو بار دیگر بدیدار خدا حافظی کنم ، مجبوبم ، آفت چنک نه تنها بجرانی من رحم نکرد بلکه در این صحرا تا چشم کار میکند لاله‌های سرخ فم از خون هزاران جوان نکام و امیدوار بهشتی روئیده است .. اگر بدانی چه غوغائی است .. من میروم ، در آخرین نفس تو و مادرم را بخدای ایران میپارم ایران ایران .. بب .. چه نام زیبائی »

چنین پنداشت که بر سر نعش عشوق شسته و سر خونین او را روی زانو گذاشته است نوحه کری آغاز نمود ، نله سرداد و زمین و زمانرا سوخت چنان کریه کرد که خون دل از دیده فرو ریخت .. اینقدر گربست تایحال و بیهوش شد .. نمیدانم چقدر طول کشید و سکوت مرگبار آن ماتم سرا را گرفته بود که بخود آمد ، نامه مچاله شده فریدون هنوز دردستش بود خواست که آنرا باز کرده و بخراورد دست لرزان مادر فریدون مانع شد ..

بیده زن رنجور که در عالم بیهوشی و اغماء بندای وجدان والهام خدائی کمی تسلی یافته بود بعنای آنکه بحال آمد .. حال عروس ناکام خودرا دریافت ، درست ہی بردہ بود که مهین آن رب النوع وفا و باکدامنی آن معصوم چشم انتظار بدیده بصیرت چه ها دیده ، فهمیده بود که اگر به کمک مهین نشتابد ممکن است بسادگار فرزند دل ..

بندش از بی جانان خود ، از بی گوهر گمشده خود برود ، برود راهی را که امید
برگشت ندارد

- دخترم آرام باش وجدانم بن نوید میدهد که از پس این تیره شب روز
روشنی است ، من هنوز نامید نیستم ، خون فرزند من از خون هزاران جوان نورسیده
که در این جنک وجدال قربانی راه وظیفه شده‌اند رنگین نبود .

من در راه رسیدن به‌قصد غائی ، چهت نیل به‌قصد ، برای دست‌بابی به‌کامیابی
و نیک‌بخشی ایرانیان بگانه امید زندگیم را فدا کرده‌ام ، ذهنی خوشبختی ، آرام باش
عزیزم ، قوت قلب داشته باش ، بآینده امیدوار باش ، سر برقای ایران همین لاله‌های
دمیده از خون جوانان جانباز و باشرافت و دلیل ایرانی است بلی

سر برقای ایران همین لاله‌های دمیده از خون جوانان جانباز و با
شرافت و دلیل ایرانی است و بس

- مادر ... مادر ساكت نمیتوانم نشست ، بخون بالک فریدونم قسم ، بناء و س
سر بازان فدکار ایرانی سوکنند بروح بالک و عزم راسخ و قلب قویتر از فولاد مادرانی
چون تو سوکنند که تا انتقام فریدون را نگیرم آرام نخواهم گرفت میروم ، مادر
میروم یا چون فریدون جان در راه وصال جانان دهم تا انتقام گرفته باپیشانی باز و قلبي
حالی از کینه و درد برگردم مادر دعای خیری بدرقه راهنمای ... فریدون بهشت
قسم که در قاموس زندگی من مقدس‌تر از آن لعنتی نیست تا انتقام ترا از خائنین و
بدخواهان ایران نگیرم راحت نخواهم نشست تاروحت شادباشد و آرام گیرد ...
برو دختر رشید و تغییف ایرانی برو خدا یار و نگهدار تو باد

۳ = آخرین گارواں

دلها در سینه می‌طبید ، هر آن انتظار رسیدن خبر مدهش و جانگزا میرفت ،
دیگر تمام امیدوار بیا بیاس مبدل شده بود همه اهل دهگده از زن و مرد از ماتم-

گدههای خود بیرون ریخته در میدان بزرگ دورهم جمع شده چشم برآ رسمین قاصد و آوردن خبر تازه‌ای بودند.

در همین میدان، همین فضای باز و سبیع چندی پیش دوشیزگان و جوانان بنار سوم و عادات محل دست در دست هم بصدای دهل و تپور و سرنا آهنگهای محلی میخواندند و میرقصیدند هر گوش، این میدان گواه صادقی از بک دنیا نشاط و سورور است همینجا، در همین دهگده مدتی بلکه مدت‌ها فرشته صلح وصفاً مسکن داشت، پس چطور شد؟ کجا رفت آن فرشته؟ مگر اهریمن باین‌جا سایه افکند که او رخت بر بست، مئل اینکه اصلاً این دهگده از قدیم ماتمرا بود چرا مردم ده نمی‌خندند، چرا همه افسرده و ملواند ۰۰۰۰۰ لعنت بر تو ای اهریمن جنک که آتش بهشتی ما زدی ۰۰۰۰۰

بزای آخرین بار بفرمان ستاد لشکر و صلاح‌بد ریش سفیدان قوم جوانانی که هنوز بسن سربازی نرسیده بودند جهت عزیمت بجهه جنک آماده میشدند — مادرانی که در قلب خود آرزوی روزی را می‌بروراندند که بتن فرزندانشان لباس دامادی پوشانند و بعجله عروس فرستند بدست خود کفن مرک بر سرو روی جوانان خود می‌پوشانندند، شنیدم جوانکی با صدایی که از غرور جوانی می‌لرزید بادرش می‌گفت: « مادر جان، چرا عزاگرفتی مگر می‌مردام، بین این لباس سربازی چه قدر بقیم برآزنده است کاشکی که من همیشه سرباز بودم و برای حفظ ناموس تو برای اینکه دست بیگانه بدان تو نرسد جنک می‌کردم، مادر جان، بخند، من دلم طاقت نمی‌آورد که ترا محزون و غمین بیشم »

ناگهان از گوش میدان از پس طوفان گرد و خاک جوانانی ملبس بلباس سربازی پدیدار شدند صفوں متسلک آنها و قدمهای آهنین‌شان همه را بوجد آورد پیشان پیش آنها که خدای پیر سپیدم باحالتی که حکایت از امید مینمود چون درخنی که باد بهاری باو رسیده و روح جدیدی در کالبدش دمیده خندان پیش می‌آمد دوشیزگان و جوانان که هر کدام اسلحه‌ای در دست داشتند پشت سر رئیس قوم

بصدای بلند مارش (ای وطن جانم بقربان تو ای ایران من) زا میخواندند گوئی
قیامت برپاشیده از صحنه میدان صداهای انتقام انتقام برفضای دهگده بلند میشد و در
کوههای اطراف طنین میانداخت

بنها میله چند دقیقه ، پیر مرد آن دهدای با ایمان و فداکار بالای منکر قرار
گرفت ، سینه صاف نمود و خطاطف بسر بازان کوچک سال خود چنین آغاز سخن نمود :
— ای فرزندانم ای جوانان نیرومند و مشهور ایرانی ، ای چشم و چراغ
مادران و پدران ناتوان ، ای تواندهای کوروش و جم و کی شما آخرین کاروان آین
راه میباشید پیش آهنگان شما جز عده معدودی همه در راه حفظ میهن جان سپردند و در
صفحه خاک مقدس ایران بخون خود بوشتند — چو ایرن نباشد تن ما هماد
اطراف و جوانب خود زا خوب بشکرید ؟ این خواهان و مادران و این پدران
مالخورده که شمارا سالیان دراز در دامن مهره عظوفت خود بروزدهاند امروز آمال
و آرزوهاشان دستجوش مطابع نا بالک یکده بیکار خدا نشناس . گردیده است خانه‌نین
این آب و خاک نفع خود میخواهند و نیستی ما ، بد خواهان ایران حاضرند همه را
بخاک و خون بکشند میخواهند با دست عفریتی خود لقمه آزادی و خوشی و رفاه از
حلقوم ما بیرون آورند ... شما که در دامن مادر درس صفا و وفاداری خوانده در مکتب اجتماع پتعصیل
فن اسبواری و نیزه بازی و دفاع از میهن مشغول بودید ، شما که مفتر و قلب و تن تذلل
مملو از مهر ایران است شما که در سر هوسنی بجز از استقلال ایران ندارید ، پیش
بروید ، مردانه بجنگید ، متوجه شوید دست یکانکی بهم دهید ؟ چون خون شما بالک
است و هنوز آلوده نشده بایت و عزم راسته جلو بروید شما آخرین امید و آرزوی ما
هستید ، پیش بروید و سر نیزه در قلب دشمن خلید ، اهرین را از این آب و خاک
برانید سایه خدا همواره بالای سر شماست دعای خیر پیشینیان و رادمردان سلف بذرقه
راه شما است برای ایران بکشید و کشته شوید پایندۀ ایران

گفته‌های پیر سهمان بدیه چنان شوری یا نمود که گونی آین جوانان سر از با
نی شناسند هر کدام برای زود رضیدن بعیدان چنک از دیگری سبقت می‌جویند ، در لب
نام ایران دارند و در سر شور میهن برستی و شاهدویی

ج = فرید پیروزی

چون مرغی سبک پیش است اسب نشته و مثل ایشکه در هوا پرواز می‌کند بتاخت
جلو می‌راند .

« دختر زیبا ، ای سوارکار خوب ، ای دوشیزه دلیر حامل چه پیامی هستی که
از خود بیخبری »

مادو موده مادر مژدگانی بده دشمن بکوه و صمرا فراری شد ، مغلوب و شکنه
متواری گردید ، مادر دیدی که توانستم بیاری خدای ایران بکمل سربازان نورس
رشید ایران انتقام خود را از خاتین بگیرم ، مادر زدیم و کشتم و پیش رفتیم تا آن
چالیشکه آخرین نفر دشمن از خاک میهن مقدس بیرون رفت

آن دهکده که تایکساعت پیش عرق درمانم و عزا بود براز خنده و سرور شد
فرشته شادی و طرب دوباره در فضای آن بر قس آمد همه اندوه و محن را ازیاد برداشت
چه در مقابل جوانان و فرزندان از دست رفته استقلال میهن بکف آورده بودند ایران
از دست بره بیگانه وهابی یافت . . .

میهن باقدمهای سریع چلورفت عکس فربدونرا از روی میز برداشت ، بوصید
و بقلیش اشرد ، دوباره جلو دوی خود گرفت

« فریدون ، فریدون عزیز راحت و آسوده بخواب ، می‌بینم بن لبغند می-
ذنی ، عزیزم انتقام ترا گرفتم یقون دارم از من راضی شدی ، میدانم حالا روحت آرام
گرفته فریدون بهرت سوگند تاجان در بدن دارم در راه تعالی و ترقی میهن خواهم
کوشید بمشقت قسم تمام عمر خود را صرف خدمت بنوع خواهم نمود مرک توسرمشت

خوبی برایم شد بروح پاکت سوگنه هواره در راه عظام و استقلال میهم از جان
درینغ نعواهم داشت راحت و آسوده بخواب ه
مهر شاه و میهنت در خوف ایرانی باشیم اندرون شده باجان بذر دود
جان بقربان وطن باد که در مکتب عشق بجز از مهر وطن باد نداد اشادم

هیئت رئیسه انجمن ادبی با آقای محسنی ناظم دیرستان و سر پرست
انجمن ادبی

از جمن ادبی

همدان

شکی نیست که از لحاظ ترقیات کنوبی فرهنگ جهان کشور ما فرسنگها عقب افتداده؛ و هنوز چنانکه لازم است در مدارس ما از ذوق و استعداد فطری دانشآموزات استفاده نمیشود ولذا محصلاین ایرانی خواهی نخواهی روشنی را در جریان تحصیلات خویش دنبال نمایند بدون آنکه توجهی به نتیجه فعالیت و عاقبت زحمات خود داشته باشند

در اثر عدم وجود وسائل کامل فرهنگی ، تعلیم و تربیت فرزندان میهن ما فقط جنبه آموزشی تئوری داشته و مراحل عملی ندارد : لذا برای رفع این قبیل نقاibus و برای آماده و مجهز نودن دانش آموزان بقnon و آداب زندگانی اجتماعی در اکثر مدارس انجمنهایی که رموز تعلیم و تربیت عملی و راه پرورش افکار را بدانش آموزان میآموزد ایجاد مینمایند : همین انجمنها هستند که بدانش آموزان طرز کار و خدمت در اجتماعات را یاد میدهند و آنانرا برای مبارزه اجتماعی آماده تر میسازند و همین انجمنها هستند که دانش آموزانرا وادار میکنند بر اینکه در اداره امور دیبرستان دخالت ورزیده و همکار مناسبی باولیاء امور گردند . انجمنهایی که برای اجرای موارد فوق برنامه تشکیل میباشد و سیله بهتری چهت برقرار بودن رابطه نزدیک بین محصلین کلاسهای مختلف هر دیبرستان میباشد و بنا بر این میتواند موجود یک اتحاد صمیمی و افقاً معنوی بوده وروح همکاری را که در پیشرفت و اصلاح امور اجتماعی بی تائیر نیست درین محصلین تقویت مینمایند ، بطور کلی میتوان گفت فقط انجمنهای مختلف هر دیبرستان است که قادر بر بالا بردن سطح معلومات اجتماعی محصلین بوده و میتواند کامپیوی ایشانرا در جریانات زندگی که دیر یا زود وارد آن خواهد شد تضمین نماید .

انجمنهای دیبرستان فردوسی :

در دیبرستان فردوسی از سالهای متعدد انجمن های مختلفی وجود داشته که دانش آموزانرا در کارهای فوق برنامه رهبری مینمودند میتوان در جزء آنها : انجمن ادب و سخنرانی ، انجمن آزمایشگاه ، انجمن ورزش ، انجمن کوه نوردی ، انجمن نفاشی و کارهای دستی انجمن نمایش و موسیقی و انجمن خیریه را نام برد . در سال جاری نیز کافی سابق این قبل انجمنها نظر محصلین را جلب نمود . بطور یکه تو استند انجمنهای : کوه نوردی سالنامه ، ورزش ، زبانهای خارجی و کارهای دستی را تشکیل دهند وعلاوه بر اینها انجمن ادبی که سوابق درخشان و بر افتخاری از سالیان دراز در این دیبرستان دارد امسال نیز تشکیل گردیده و بر اثر وظایف منگوبن

و مهمی که بعده گرفته و انجام داده است میشود آنرا پیشرو و راهنمایی سایر انجمنهای دیبرستان محظوظ داشت، انجمن ادبی از آغاز سال تحصیلی جاری افتتاح گردیده و تا کنون با پشتکاری بی نظیری انجام وظیفه نموده و خدمات شایانی را انجام داده است.

تشکیل انجمن ادبی :

در اویل آبان‌ماه سال جـ‌اری (۱۳۲۶) حسب‌الامر ریاست محترم دیبرستان آفایان : احمد به نیا - محمد حسین مبین - سعید فرهت - بلوهر بوزاصفی و چند نفر دیگر بسم هیئت مدیره وقت انجمن ادبی انتخاب شدند و ماموریت یافتند که هرچه زودتر و سابل انتخاب رسمی انجمن را فراهم نموده و برای ایجاد روح همکاری و تشکیل شباهت مختلف انجمن‌ها انجام وظیفه نمایند و ضمناً هیئت مدیره وقت موظف بود که با تشکیل دادن نشستهای عمومی و جلسات سخنرانی، نمایش و موسیقی لزوم شرکت در اجتماعات و کارهای فوق برنامه و منافع آنرا بدانش‌آموزات تبلیغ کنند. این هیئت در تحت سرپرستی ثابت آفای محسنی دیبر تاریخ و جغرافی و نظام دیبرستان از اول سال چه قبل از انتخابات رسمی و چه بعداز آن بفعالیت خویش ادامه می‌داد. باید گفت که آفای محسنی همه اوقات بمانه رهبری مهربان هیئت مدیره را در امور مربوط با انجمن و کارهای فوق برنامه هدایت و رشد میفرمودند، هیئت مدیره از این قبیل مساعدت‌های اولیاء دیبرستان بویژه از آفای محسنی سرپرست محظوظ انجمن کمال تشکر و امتنان را دارد.

روز دو شنبه ۱۱ مرداد ۱۳۲۶ جلسه افتتاحیه یا اولین جلسه هفتگی انجمن ادبی توسط هیئت مدیره درساوان دیبرستان تشکیل و نخستین بار آفای میر فخرائی ریاست محترم دیبرستان و سپس آفای محسنی دیبر تاریخ رجیسراپی و بعد آفای احمد به نیا عضو هیئت مدیره سخنرانیهای با حضور کلیه محصلین دیبرستان ایراد فرمودند و بدینوسیله مژده افتتاح انجمن ادبی را دادند و در ضمن عموم دانش‌آموزان برای نام نویسی در انجمن مذکور دعوت شدند.

از روز سهشنبه ۱۲ مرداد ۱۳۸۶ نام نویسی در دفتر مخصوص انجمن شروع گردید و باز آن به بعد هیئت مدیره وقت مرتبها جلسات هفتگی خودرا تشکیل داد و البته در ضمن اینکه هیئت مدیره نشستهای عمومی را با ایراد سخنرانیها و نمایشات و موسیقی برای استفاده محصلیین ترتیب میداد هر هفته لااقل دو جلسه خصوصی نیز برپا نموده و در اطراف پاره ای از امور مربوط با انجمن بحث و مطالعه میکرد و تصمیمات لازم را اتخاذ مینمود.

انتخابات رسمی انجمن ادبی:

هیئت مدیره وقت انجمن ادبی در نظر داشت بساز خاتمه نام نویسی بلاذرده وسائل انتخابات رسمی انجمن را فراهم نماید ولی از آنچاییکه بواسطه تجدید امتحانات شهریور ماه عده کثیری از محصلین سرگرم امتحانات بودند و در اثر ضيق وقت موفق بشرکت در انتخابات انجمن نمیشدند لذا هیئت مدیره با موافقت اولیاء امور دیبرستان تاریخ و قوع آنرا مدتی بتاخیر انداخت تا اینکه کلیه دانشآموزات از امتحانات فراغت حاصل نموده و توانستند با فراغ خاطر در انتخابات هیئت مدیره

انجمن شرکت نمایند بالاخره طبق آگهی و اطلاع فبلی ساعت ۴ تا ۷ روز چهارشنبه ۲۱ بهمن ماه انتخابات رسمی هیئت رئیسه انجمن ادبی دیبرستان فردوسی در سالون دیبرستان باحضور آقای میر فخرائی ریاست و آقای محمدحسنی ناظم دیبرستان و سربرست ثابت انجمن و باشتران ۱۷۶ نفر از ۱۸۶ نفر اعضاء انجمن انجام پذیرفت و هیئت رئیسه با اکثریت آراء بترتیب زیر انتخاب شدند.

رئیس آقای احمد به زیا با ۷۲ رای

معارن « سعید فرهت » ۶۱ «

منشی « محمدحسین مین » ۴۳ «

آقای بهنیا رئیس انجمن ادبی
دانش آموز کلاس ۶ طبیعت

منشی ۲ آقای جواد مجلسی با ۲۸ رای
خاکزد « داود امیری » ۵۳ «

بار دیگر عموم دانش آموزان مراتب انتخاب و حق شناسی خود را در مقابل خدمات شایان هیئت مدیره وقت سابق نشان داده و آنانرا به هیئت مدیره دائمی انتخاب کردند.

بخش نهایش :

واضحت که بخش نهایش برای پیش برد مقاصد اجتماعی انجمن و تهذیب اخلاق تماشاجیان عامل بسی موثر و مفید است زیرا نهایشات است که میتواند انتقادات صحیح را با تصریح نوام ساخته و سطح معلومات اجتماعی دانش آموزان را بالا ببرد. صر برستی این بخش از بد افتتاح انجمن باختیار آقای احمد به نیا واگذار گردید؛ آقای به نیا یکی از جوانان فعال و فهم و کاردان دیبرستان هستند، آقایی به نیا روی اصل صمیمیت و صداقتی که دارند در بین توده محصلین دیبرستان فردوسی دوستان فراوان داشته و محبوبیت خاصی دارند، بهمین دلیل بود که توانستند در بین ۶۰۰ نفر محصلین دیبرستان ریاست انجمن ادبی را حائز گردند، آقای به نیا علاوه بر این خصوصیات اخلاقی هنر پیشه قابل درعالم نمایش شناخته شده اند. بهمین مناسبت هیئت مدیره نیز تصدی بخش نهایش را بهمده ایشان محو نمود. بخش نهایش در هر جلسه با پیشنهای جانب توجه و بی نظر بر خرد جلسات هفتگی انجمن را غرف سرورو شادمانی میساخت و ضمناً وظیفه مهم خود را که عبارت از انتقاد و تهذیب اخلاق باشد انجام میداد.

در سال جاری هیئت تآزال انجمن ادبی که هیئت تآزال دیبرستان را تشکیل میداد نهایشات شور انگلیزی داده که زبده آنها را برای مزید اطلاع خوانند کان ذکر مینماییم:
۱ - نهایشنامه تاجر کدو ۲ - استاد قبر ۳ - نو کر گچ ۴ - خیانت به میهنت ۵ - بهلوان پنبه ۶ - کلاس هنر پیشگی ۷ - قربانی جهالت ۸ - توپیف

آقای رشدی سرپرست انجمن نمایش

آقای گارونی معاون انجمن نمایش

آقای اسماعیل زاده عضو انجمن نمایش

۹ - کلام شعبده ۱۰ - سویدومعلی ۱۱ - مصاحب ناجنس .
 اینک دانش آموزانیکه با هنر نمایی خود رلهای محواه را بوجه احسن ایفا
 نموده اند بدینوسیله معرفی مینماییم :
 آقایان : احمد بهنیا . بلوهر یوزاصفی . کارون گارونی . سعید فرهت
 داود امیری . علی عمید . احمد اسماعیل زاده . جلال الدین میزانی . غلامعلی
 خطائی . فاضل محسنی .
 آقای احمد کمالی که از دانش آموزان علاقمند و فداکار انجمن ادبی هستند
 در کلیه نمایشات سخن رسانی را بعهده داشتند .
 موضوع قابل توجه ایشکه در ضمن برنامه اجتماعات هفتگی علاوه بر نمایشات
 پیش پرده‌های دلچسب و شیرینی که وابسته این بخش بود توسط آقایان : سعید فرهت
 جلال الدین میزانی . غلامعلی خطائی و پژند نفر دیگر خوانده میشد .

بخش سخنرانی :

تصدری بخش سخنرانی انجمن از زمانیکه هیئت مدیره موقت مامور کشاش
 انجمن ادبی گردید تا انتخابات رسمی بعده آقای محمد حسین مبین بود . آقای محمد
 حسین مبین دانش آموز شش طبیعی که از محصلین صاحب قلم و سخنور دبیرستان
 محسوب میشوند با کمال پشتکاری و استقامت وظیفه مهمی را که بر عهده داشتند انجام
 دادند و بدینوسیله مواد فوق برنامه را با مواد دروس تحصیلی خویش تواما پیشافت
 دادند . بخش سخنرانی بمنظور ایشکه دانش آموزان در جلسات هفتگی انجمن ادبی استفاده کاملی
 از نشستهای خود بنمایند با موافقت هیئت مدیره انجمن و اولیاء دبیرستان از دیران
 دانشمند و علاقه مند بدیرستان دعوت نمود که در هر جلسه عمومی باشخان حکیمانه خویش
 دانش آموزان را مستفیض فرمایند : خوشبختانه این پیشنهاد از طرف دبیرستان و آقایان
 دیران حسن استقبال گردید و اینک ما بنام کلیه اعضاء انجمن از دبیران معتبر میشکه
 اجتماعات هفتگی ما را با ایجاد سخنرانیهای خود مزین واعضمای انجمن را سرافراز

نموده اند با خلوص نیت تشکر مینماییم . خوانندگان محترم باید در خاطر داشته باشند که با وجود موانعی که انجمن در اثر تجدید امتحانات شهریور ماه و غیره در پیش داشت و نمیتوانست هر هفته جلسات عمومی خود را تشکیل دهد مذکول بیش از بازده جلسه سخنرانی توام با نمایش و موسیقی ترتیب داده است حتی در ماه محرم و صفر که با اتراء حافظ شماور مذهبی بخش نمایش و موسیقی متوقف بود مجالس سخنرانیهای مذهبی در سالن دیبرستان باحضور کلیه دانشآموزان دیبرستان تشکیل مییافت اینک ترتیب آقابات دیبران و محققینی که در نشستهای عمومی سخنرانی کرده اند با ذکر موضوع گفتارشان نام میریم :

- ۱ - آقای محسنی دیبر تاریخ و جغرافی و نظام دیبرستان درباره « ارکات مهتم ملیت »
- ۲ - آقای سلیم دیبر فقه و علوم دینی درباره شجاعت و شهامت حضرت حسین بنت علیه السلام (در ایام محرم)
- ۳ - آقای نور قالیچی دیبر ریاضیات و نیزیک درباره نیروی آتمی
- ۴ - آقای حسین زاده دیبر ادبیات فارسی و زبان خارجه درباره « آداب معاشرت و طرز خوری »
- ۵ - آقای زاهد دیبر علوم طبیعی درباره « مزبت انسان بر سایر موجودات زنده »

رباست محترم دیبرستان آقای میرفخرانی در اغلب جلسات با سخنان شیوه ای خود دانش آموزان را مستفید مینمودند از محققین آقایان : حیدر رجوی، جلال الدین میزانی، داود امیری، حمید پناهی، حسین احمدی بور، و قیصر مقاله یا چکانه هائی فرائت کرده اند همچنین آقای احمد بهنیا رئیس انجمن ادبی و آقای محمد حسین مبین غض و هیئت رئیسه در هر جلسه با ابراد سخنان اجتماعی و ادبی و اخلاقی سطح افکار دانش

آموزانرا بالا میبردند و در شدن آن هر هفته گزارش انجمن از طرف رئیس انجمن باستماع حضار میرسید . در اینجا دو قطعه از اشعار یکه در جلسات هفتگی قرائت گردیده برای نشاندادن ذوق و استعداد ادبی محصلین عضو انجمن از نظر خوانندگان محترم می گذرانیم .

گوینده : داؤد امیری

آنچه من آد بی

اما از جمال گل فکرند پرده غبار
تابید و کرد شاخ ادب را شکوفه دار []
بر بوستان حکمت و ابن طرفه مرغزار
مند این یگانه غنچه نورسته شاخسار
اردیجهشت گشت دوباره زمامدار
 بشکفت گل بگلشن فرهنگ روزگار
خاموش ماند اهرمنت چهل شرمسار
لایق بود که نام نهم من گل بهار
تابز ماند و نشود خشک و شورمزار
از حروف اول ایيات فوق نام « انجمن ادبی » بدست میآید .

در وصف انجمن

گوینده : قیصر

آنچه من آد بی

کاندر آنجایاد میگیرد ره ورسم سخن
لیک خوش آوا شود چون جا گزینند در چمن
باعث داناییش مکتب بود بر ظن من

ذین سبب گرده بخود بلبل گلستان اوطن
گرچه بلبل را نهانی درس خواندن داده اند
گرچه با تعلیم استادان شود کودک عالم

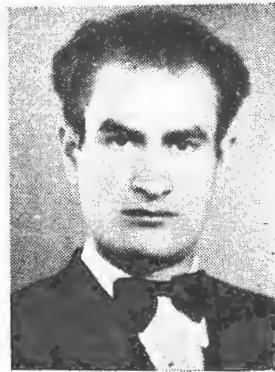
چون مسبحاً صحن مکتب میدمد جاز این
توی این باغ است خرمتر یکی دیگر چمن
عند لیبانیم ما ما را چمن این انجمن
خود مقدس نام او باشد ادبی انجمن

ساحت مکتب دم عیسی و ما چون مردگان
باغ فردوس است در ازهت دیبرستانها
در چمن گربلابان خوش احمد و خوش آواشوند
این چمن را نام دانی چیست بر گویم ترا

آجهن موسیقی :

این انجمن از همان زمانی که هیئت مدیره موقت شروع به کار نمود بسر پرستی

آقای سعید فرهت اداره میشد .

آقای مجلسی نوازنده تار ایرانی

آفای شعبانی سرپرست موسیقی دیبرستان

آقای فرهت از جوانان فداکار و هنرمند دیبرستان است و در هنگام تصدی امور بخش موسیقی همیشه با تهیه قطعات شور انگیز رونق خاصی بجلسات هفتگی انجمن ادبی میدادند و از ابتکارات بجا و شایان تقدیر ایشان اینکه دسته سرود خوانی از محصلین سیکل اول ترتیب داده بودند که در شروع و خاتمه جلسات بانوای مهیج خودشان روح وطن پرستی و شاهدostی را در دانش آموزان بیدار مینمودند و بالاتر از همه آقای فرهت هنرپیشه کمیک دیبرستان در صحنه نمایشات انجمن بوده‌اند .

آقای فرهت سر بر نست اور کسترد بیرستان نوازنده فلوت

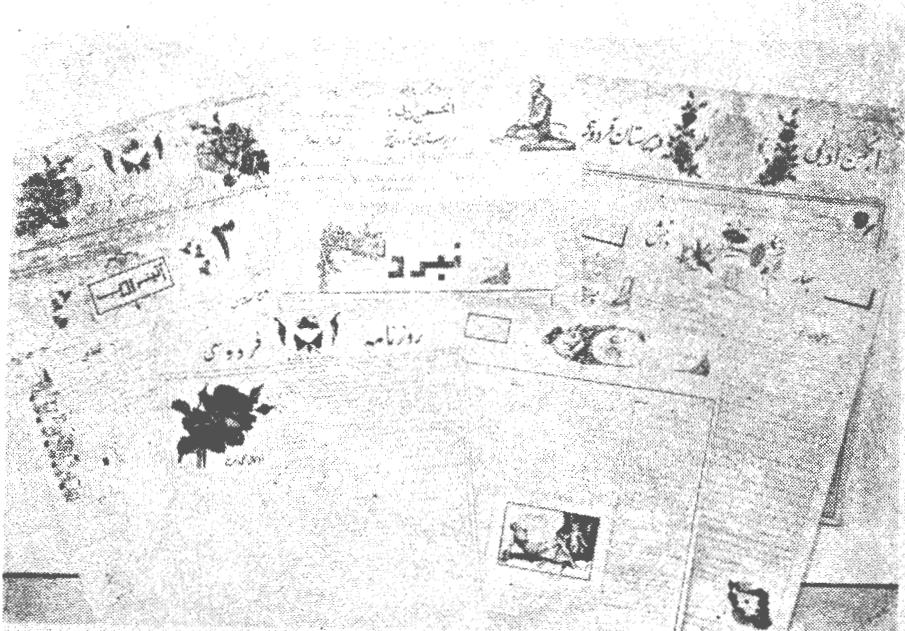
دونفر از هیئت نوازندگان دیرستان که باستنی نام بردا آة یان جراد مجلسی و ابوالحسن اردبیلی فرشی میباشند : آقای مجلسی تارزن چیره دست اینجـن دـی اـزـ حـوـانـانـ خـلـیـقـ دـیـرـسـتـانـ وـ نـواـزـنـدـهـ مـاهـرـیـ هـسـتـمـدـ کـهـ باـسـلـوـهـاـیـ خـودـ درـ اـغـلـبـ نـشـتـهـاـ وـ جـلـسـاتـ سـهـنـرـانـیـ وـ نـمـایـشـ اـنـجـنـ رـاـ نـشـطـاـنـگـیـزـ مـیـنـمـودـنـهـ .

در جشنواره فرهنگی و ملی که دانش آموزان نیز در رژه عمومی شرکت می نمایند نوای شورانگیر و روح بخش فرهنگ آقای ابوالحسن اردبیلی فرشی معرف و مشخص صدوف منظم داش آموزان دیرستان فردوسی میباشد ، آقای اردبیلی با سلوهای فلوت ماهرانه خویش معیوبیت خاصی در قلوب محصلین پیدا نموده است . علاوه بر آقایان نامبرده فوق آقایان : داود امیری . چلال الدین میزانی .

کارینک سر کیسیان ، اسماعیل آتشیان ، واچیک قراتیان ، ابراهیم اخلاقی ، خرسو صیادان
حن و کیلی طباطبائی و علی اصغر مجھق و چند نفر دیگر بنوی خود خدمات نابل توجهی
از لاماظ موسیقی بدیرستان و بالاخص با چمن ادبی نموده و هیئت نوازنده‌گان انجمن را
تشکیل میدادند .

بخش نگارش :

این بخش یکی از اساسی‌ترین تشکیلات انجمن ادبی است که رل مهی در

زونه از روزنامه‌های دیواری که توسط دانش آموزان دبیرستان
وقتی همیشه د

بیداری افکار عمومی دانشآموزان و در بالابردن سطح معلومات اجتماعی ایشان بازی کرده است .

بخش مطبوعات یانگریش که بهترین عامل موثر برای بکار آنداختن استعدادها و نبوغ ذاتی محصلین است نظر هیئت مدیره را جلب نموده و با ارادت سخنرانیها دانشآموزانرا تشویق و ترغیب نموده که بدادن نشریه‌ها همت گمارند .

نخستین نشریه‌ای که درسال جاری بین دانشآموزان دیبرستان انتشار یافت مجله « نو باوگان » بود که از طرف کلاس اول متوسطه باهمت سه نفر از دانشآموزان خردسال کلاس نامبرده آقایان : حیدر رجوی ، محمود صیرفیزاده و مجید کیمیائی نوشته شده و در دسترس محصلین قرار گرفت وازان پس فعالیت زائدالوصفي از جانب کلیه دانشآموزن خوشذرق دیبرستان آغاز گردید و بد نهضت مطبوعه‌تی در داخله دیبرستان بوجود آمد که در اثر آن نشریه‌های متعددی مانند مجله پرتو دانش . و نامه‌های دیواری : آئینه ادب . بهار دانش . کلید دانش . فردوسی . نیرد و نامه کلاس B را نام برد .

از بهترین انتشارات دیبرستان که درسال جاری داده میشد « نامه انجمن ادبی » بود که ناشر افکار و تراویث قلمی و نماینده ذوق راستعداد ۱۹۵ نفر اعضاء پیوسته انجمن بود ؛ این نامه در تحت نظر مستقیم هیئت رئیسه انجمن ادبی و بسردیری آقای بلوهر بوزاصفی اداره میشد . تن نیرومند و قوی آقای بوزاصفی حکایت از صلابت درح و درایت عقل وجدیت سنتی نایاب او مینماید . آقای بوزاصفی منتصدی بو کس از ورزشکاران بی نظیر و با اراده دیبرستان میباشد و در وزنه و هالت و دو برند مسابقات دیبرستان بوده‌اند . در عین حال آقای بوزاصفی کاریکانوریست و نقاش چیره است و هنرپیشه قابلی میباشد . که در کلیه نمایشات رلهای محوله خود را با کمال مهارت ایفا نموده‌اند و بهمین مناسبت است که آقای احمد بهنیا رئیس انجمن ادبی بواسطه مشغله زیادی که داشتند و فرصت کافی برای رسیدگی به بخش نمايش را نداشتند پس از انتخابات

رسمی اینست (اداره بخش نمايش) را بهده آقای بوذاي و اگذار نودند .
روابط انجمن با خارج ديرستان :

انجمن ادبی علاوه بر اينکه بين دانشآموزان کلاسهاي مختلف و بين آفایات ديران دانشآموزان روابط صميمانه اي برقرار كرده بود با محظوظ خارج نيز ارتباط داشت و با اينكه در نتيجه بتعويق افتادن انتخابات رسمي موفق شد كه اعضاء وابسته از دانشآموزان سابر ديرستانها قبول كنند ولی همواره آنها را بتشريح مسامي و همگاري دعوت مينمود و در نشتهای عمومی و جشنهاي خود از دانشآموزات ارشد دانشراها و ديرستانها دعوت ميكرد و همچين شعبات مختلف انجمن باديرستانها روابط مستقيمی داشت . بالاتر از اينها انجمن از استادان و دانشمندان و فرهنگيان بيروت استفاده كاملی مينمود و با آنان نيز کم و بيش ارتباط حاصل كرده بود و برای اين ادعای فرق نوئهای از آنرا برای مزيد اطلاع خوانندگان ارجمند ذيلا درج ميکنیم :

چاب آفای اميرخيزی رئيس فرهنگ اسبق آذربايجان كه مدتی رياست اين ديرستان را بهده داشتند خدمات شابان توجيه باين موسسه مبنول داشتهاند و هنوز هم در نتيجه علانه مفترطي كه باين ديرستان دارند هميشه ارتباط مکاتباتي خودرا با رياست و ديران قطع نکرده‌اند و ديرستان از مساعدتهای فکري و قلمي ايشان استفاده كاملی مينماید روی اين اصول آفای احمد بهنام رئيس انجمن ادبی در هشتمين جلسه هفشكى و نعمومی انجمن در ضمن گزارشات خوبش بشرح زير از ايشان يادآوری نوده واز علاقه ايشان به ديرستان شکرگزاری كردنده :

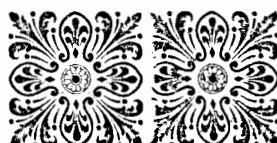
« جناب آقای اميرخيزی كه از رجال برجسته ايران بوده و خودشان آذربايجانی ميشايند و ۱۵ سال در همین ديرستان سابقه خدمت و رياست را دارند اخيرا نامهای بر رياست محترم ديرستان مرقوم فرموده و در آن خاطرات يك ومحبت‌های قلبي خود را بدierان ديرستان وبخصوص دانشآموزان ابلاغ نوده‌اند يندۀ خودم عين نامه را ديده و دستخط مبارك شان را زيارت كردم و بدینوسبله از طرف خود و از طرف انجمن ادبی اين

بیادآوری ایشانرا بدانش آموزان تبریک گمته و از جناب آفای امیر خیری تشکر مینمایم». آفای امیر خیزی در پاسخ ایشان مستقیماً نامای بتوسط رئیس بانجمن ادبی ارسال فرمودند که عین آن ذیلا برای خوانندگان درج گردد:

برادر عزیزم آقای احمد بهنینا دامت توفيقاته

در روزنامه تبریز در ضمن گزارش برنامه هفتگی انجمن ادبی دیارستان فردوسی تبریز لطفاً این بنده را نیز مورد توجه و تشویق قرار داده بودید با وجود مبالغه و اغراقی که داشت چون اذناب پاک و بی‌آلابشی نشأت یافته و حسن نیتی در کار بود موجب تشکر و امتنان قلبی گردید. امیدوارم که این انجمن منشاء خدمات علمی و ادبی بسیاری گردد. خواهشمند سلامهای ارادتمندتر و علاقمندی قلبی مرا خدمت عموم برادران عزیز آقایان اعضای انجمن و سایر آقایان دانش آموزان که هریک از آنان ستارگان فروزان آسمان سعادت آینده ایران میباشند برسانید از آنجاییکه بنده خود را یکی از کوچکترین اعضای آن انجمن میدانم ان است که آرزومندم فراموش نفرمایید و اگر در موقع لزوم نسبت بمن خدمتی ارجاع فرمایند که انجام آن از حیز اقتدارم خارج نباشد با کمال امتنانت حاضر بخدمتگزاری خواهم بود در خاتمه توفيق کامل آقایان محترم را در نیل بنویس عالیه خود از ته دل آرزومندم.

دوست و برادر صمیمی شما اسمعیل امیر خیزی

چشمی باشکوه انجمن ادبی بافته‌خوار ورزشکاران کشور

روز یکشنبه هشتم فروردین ماه ۱۳۲۷ از ساعت ۶ بعداز ظهر بافته‌خوار ورزشکاران کشور که برای انجام نهمین دوره مسابقات قهرمانی به تبریز وارد شده بودند جشن باشکوهی از طرف انجمن ادبی دبیرستان فردوسی ربا و برنامه آن برتریاب زیر اجرا شد

ابتدا سرود « ایران » توسط اعضاء پیوسته انجمن ادبی خبرانه شد و سپس برنامه جشن اعلام گردید در نوبت اول آقای میرزا پور دانش آموز ۶ ریاضی از طرف دانش آموزان دبیرستان فردوسی بورزشکاران دلیرکشور خیر مقدم خوانند و سپس نمایشنامه « خیانت بمیخت » در سه پرده باشترانک دانش آموزات بعرض نمایش گذاشتند . در بین پرده اول و دوم نمایش آقای محسنی ناظم دبیرستان تحت عنوان « تربیت کامل » قریب نیمساعت مخترانی کردند . سخنرانی آقای محسنی باکف زدنیای ممتد و طولانی و با احساسات پاک وی آلاشب قهرمانان و ورزشکاران کشور استقبال شد و پس از ایشان پیش پرده « شب عروسی » توسط آقای سعید فرهت دانش آموز کلاس ۶ طبیعی خوانده شد و در بین پرده دوم و سوم آقای ابوالحسن اردبیلی فاوت تنهای خود را در دستگاه سه گاه نواختند و پس از ایشان بازهم آقای فرهت تصنیف « وعده گلرخان » را خوانندند پس از خاتمه نمایش « خیانت بمیخت » یک پرده نمایش کمدی تاجر کدو بعرض نمایش گذارده شد که فوق العاده مورد توجه تماشاچیان قرار گرفت و مخصوصاً مهارت آقای بهنیا در ایقای دل « تاجر کدو » مورد تمجید و اعجاب شد و حضار و نهضمانان باکف زدنیای ممتد ایشان را مورد تشويق و تحسین قرار میدادند . مقارن ساعت ۵:۰۰ سلام شاهنشاهی توسط هیئت نوازنده‌گان دبیرستان پایان برنامه را اعلام کردند .

نمونه از کارهای دستی و نقاشی دانش آموزان دیبرستان فردوسی
اثر آقا جواد هجلی دانش آموز کلاس پنجم

مبازه دانش آموزان درستان

فردوسي با متاجاسرين

در سال تحصيلی ۲۴ منطقه آذربايجان وضع ديارکري بخود گرفته و شئون اجتماعي اين استان بزرگ بکلي از هم پاشيء بود . تنها موسسه ايکه از طريق مستقيم خود منجرب نشده و با نهايت شهامت در قبال همه گونه تغييرات سياسی مبارزه ميگردد ديرستان فردوسی تبريز بود .

اوپایه و دانش آموزان اين ديرستان جدا در مقابل نفوذ اجانب استادگي گري و نگذاشتند تبلیغات يگانگان در محیط مقدس ديرستان رخنه پيدا کند . انجمن سالنامه ديرستان فردوسی در نظر داشت جريان سياسي و مبارزه دانش آموزان ديرستان را در قبال اوضاع آنروزى مفصل در سالنامه درج نماید . ولی چون قرار است در اين باره شريه جداگانه اي انتشار يابد از تشریح اوضاع سال تحصيلی ۲۴ خودداری نموده و فقط برای زينت سالنامه عکس و نامه فرزند رشید و میهن برسست ايران عزيز تيمسار سرتيب زنگنه را که در جواب نامه انجمن سالنامه مرقوم فرموده اند طبع و پس از تهييه مدارك كامل نشريه جداگانه اي شامل جلسات محاكمه تيمسار سرتيب زنگنه در سالن ديرستان و رشادت و شهامت معظم له در قبال خائين و مبارزه دانش آموزان بطبع خواهد رسید .

ریاست دیرستان فردوسی تبریز

با سخن مرقومه شماره ۲۰۴۳ مورخه ۱۲۹۶ بطور يكه مستحضر ميشاهيد فعلا گردناريهاي اداري اينچنان بدري است که چهت انجام اينقبال امور و مخصوصا تنظيم

قیمه‌سوار سر قیوب ز فگنه فرماده هیئت‌نماینده آذربایجان

سرگذشت نظامی و سیاسی مفصل خود که مستلزم صرف وقت نسبتاً زیادی است کمترین
مجالی ندارم ولی برای آنکه اولین شماره سالامه آن دیرستان افلا اشاره مختصری
باشامت بی نظیر و احسامات بالک بی‌الایش و میهن پرستانه دانش آموزان مدارس تبریز
و بخصوص دانش آموزان غیرتمند و فداکار آن دیرستان نموده باشد بذکر نکه فوق-
العاده با اهمیت زیر مبادرت مینمایم :

تا شروع اولین محاکمه خود بعلت جریانات نا مساعدی که مشاهده می‌شد هیچ
گاه تصور نمیکردم که در جلسات محاکمه کمترین تظاهراتی از طرف مردم بتفع
اینجانب و سایر افسران زندانی بعمل آید ولی با نهایت تعجب و خوشحالی زاید الوصف
احسامات میهن پرستانه دانش آموزان از همان جلسه اول محکمه سهیب شد که از این

راه مشتی آهینه و بسیار محکم بر دعان متوجه‌ترین خائن کوفته شود و افسران زندانی با حقوق حق خود یقین حاصل کرده و مطمئن شوند که باداشتن چنین هموطنان غیور و فداکاری لکه دار شدن استقلال میهن عزیزان غیر ممکن و کسانیکه در راه میهست دوستی و حفظ ناموس و دیانت مردم کشور کوشش‌های نموده‌اند حتی در صفت آرین شرایط ممکنه مورد تشویق و تکریم هنوان خوبیش خراهند بود اینکه با تقدیم یک عکس خود متممی در صورت تمایل بدرج این مختصه مبارزت فرموده و مطمئن باشند که بعض یافتن فرصت در تهیه و تنظیم شرح احوالات خود اقدام و با کمال افتخار جهت درج در سال‌آمده آن دیبرستان (که تا ابتد غیرتمدی و شهامت داش آموزانش در آن ایام تیره و تار از خاطره‌هنجو نخواهد گشت) تقدیم خواهم داشت، موقع را جهت ابراز امتنان فوق العاده و ارادت قلبی خوبیش هفتم میشمارم و از خداوند قادر متعال سعادت و سرمندی میهن عزیزان را با دارا بودن افراد غیور و جوانمردی چون اولیاء محترم داش آموزان دیبرستان فردوسی تبریز پیوسته مسئیت دارم.

اراده‌هند - سرتیپ زنگنه

چکانه زیر اثر طبع آقای عبدالعلی صدر -
الاشراف دانشجوی دانشکرده ادبیات تبریز که در جشن
فرهنگی روز ۵ خرداد ماه ۱۳۶۷ در پیشگاه مبارک
اعلیحضرت شاهنشاهی بومیله خود مشارکیه قرأت
گردیده *

تابه بینم رخ پادشاه ظل خدا
زندگان چون دم عسی تن فرسوده ها
که زشش سوی بر او بود غم و نجوا بلا
کنتری تا پر با همه غم دید و چفا
پسرش آنچه نبایست بیاورد قضا
کردی از دام غم آزاد بصد مهرورفا
جز خدا کس نتواند دهدش اجرا و جزا
نهمه ساقی و بلبل وزش بساد صبا
سایه شاه عطا بخش بر ارصدق وصفا
شهر تبریز کجا دیده در این کنه سرا
آرزوئی که زد آتش بدال شاه و گدا
آب از جوشده جو آمدہ بیچون و چرا
شادمان باش که شاد است در آن دار بقا
دردهای همگان از قدمت یافت شفا
پر زن نام کند از دل خود جای دعا
خیمه گر در دل مردم نزدی شاه سبا

دیر گاهیست همه چشم براهیم شها
چند سلیست که در حسرت رو بست مردم
این همان کلبه بیت الحزن تبریز است
این همان شهر ستمدیده برشور و شرام است
این همان لشگر ماتمذده بارین است
پادشاه ز تو راضی شود ایزد مارا
شه عادل زربت چو سکه دیداری
ماه خرداد و گلن و منظره فصل هار
نعمت صحت و امنیت ولطف از ای
ابنهمه شادی و فرخندگی و عیش و سرور
اندرین روز مرا آرزوئی در دل مانند
که رضا شاه سر از خاک بر آرد بیند
او نمرده است که دارد چوت تو فرزند رشید
شادی شاد ده در عهد شاهنشاهی تو
تخت طانوس چکار آید اگر نیمه شب
تخت بلقوس چه نایست در این شردو در

ابن چنین تخت چه کس دید و چنین شاه کجاست
 که بیک حمله نمادر ز سر افتاد بیا
 که محبت گهری کرده خداوند نصرا
 خادمان محترم و خائیت ملت بسرا
 هم بر ابن باش و همیکوش بر ابن رسم شها
 چند ماهیست که ملت زستم گشته رها
 پس که شاهها بشاید بچین درد دوا
 شامل عفو ملوکانه شود خطوط و خط
 میهن و شاه و خدارا پرسد «برنا»

ای صبا گو بشان جای شهاندر دل ماست
 تاج بایست و لیکن نه زالم اس وزار
 تاج شاهی محمد رضا شاه است بدل
 تاجهان بود چنین بود ره و رسم شان
 رسم و راه شه مانیز همان راه نکوست
 لیکن ای شاه جوان بخت در ابن شهر عزیز
 قلم عفو اگر بر خط نادان نکشی
 دارم امید که از بر تو الطاف شی
 تاجهان باشد و جان نیز بود از تهدل

چگونه میتوان روح میهن پرستی را در افراد ملتی ایجاد کرد

طبعی است هر کس خاک خود را دوست میدارد و باطننا نسبت بدان آب و خاک محبتی درخود حس میکند منتهی کیفیت آن در اشخاص برسد و سمت فکرشنان فرق نمینماید. در ایام قدیم که اجتماع و شهرنشینی معنی امروزی موجود نبود و مردم با قتضای وقت مجبور بکوج نشینی و مسافت بودند فکرشنان نیز از حدود قبیله تجاوز نمیکرد و هر قبیله در ضمن کوج چون محل پرآب و حاصبغیزی میرسیدند آنجارا موطن خود اختیار میکردند و در آنجا بکشت و زرع پرداخته بک زندگی ساده و بیآلا بش ترتیب میدادند و همان محل را که آقای صدر حقیقی وسائل آسایش خود را از آنجا بدست آورده و از نعمتهاي آن برخوردار میشدند از دل و جان دوست میداشتند و هرگاه قبیله دیگری چشم طمع در زمین اشان میدوخت با کمال صداقت و از روی ایمان برای دفاع از آن حاضر میشدند این اوضاع دوام داشت تا وقتی که کم کم تشکیلات و سیعتری جای تشکیلات ساده و ابتدائی را فرا گرفت و شهرها و مملکتها بوجود آمد بنابراین اگر با همان دیده با وضعی مالک نظر اندازیم بدین ترتیب خواهیم رسید که سرمهلکتی از اتحاد یکمده قبایل بوجود آمده است که اصطکان هنافع مادی و اشتراك امور معنوی آزادا بهم ازدیک کرده و متعددان نموده است. بس ناجار همان احساسات خاک دوستی که در اولین مرحله بدان صورت در آنها تپلید شده بود نیز بقوت خود بلکه شدیدتر از آن بجا مانده است و بواسطه اینکه

بشر در طی قرون متعددی بدان مانوس بوده است صورت غریزه درآمده و در نهاد آن سرشته شده است . ولی این حس بر حسب محیط و بواسطه تفویز تعلیم و تربیت ممکن است در ملتی تفویت یابد و با ضعیف گردد و نیز ممکن است با نوع مختلف در موقع مقضی بروز نماید چنانکه هرگاه تحت تأثیر تعلیم مذهبی قرار گیرد به صورت تعصب مذهبی ظاهر میگردد و همه جامعه مذهبی را فرا میگیرد همچنان که کامی هم دایره آن وسیعتر گردیده شامل همه افراد یک نژاد میشود و سرحدات کوچک را که فراد آن نژاد را بواسطه اختلافات

جزئی از هم متمایز میباشد ، از میان برداشه سرحدی وسیعتر که محیط رهم افراد آن نژاد باشد بوجود گلاس پنجم

متآورد و بعضی هم در اشخاص معبدی دزه خود را خیلی وسع کرده در لباس انسان دوستی صورت بین المللی درمیآید و شامل همه افراد گیتو میگردد .

عده رشد حس ملیت را مخالف صاح و صفاتی بشریت و موحد کشمکش هئی که فولا دنیا بدان گرفتار است میدانند . اگر بشر موفق میشد ک این همه اختلافات را ازین برداشته و همان برادری و مساواتی را که پایه ادیان برروی آن گذاشته شده است درمیان افراد خرد معمول و مجری سازد شاید این شفیه ارزش بیشتر می داشت ولی در دنیای فعلی که اعتماد واطمینان کامل ازین رفتہ و همه یکدیگر بچشم بیگانگی و شک و تردید نگاه میگنند این عقیده مسلم طرفداری نخواهد داشت . در دنیا ای که اساس روابط آن برروی هیچگونه تضادات عقلی و منطقی منکری نیست و حقایق فقط بوسیله دهان توها اعلام میگردد اینگونه سخنان حائز اهمیت نهیباشند و شاید بعضی هم بعض فربیب و نغافل یکده مردم یهود را انتشار میدهند و

آنکه میهن برستی یک ملت هر گز ایجاب نمینماید که نسبت بدیگران روبه تهاجم بیش گیرد و با در حقوق دیگران چشم طمع داشته باشد بلکه میهن برستی حکم میکند که هر ملت باید از حقوق حقه خود دفاع نماید و در برابر مطامع دیگران مقاومت بخج دهد ، این همه کشمکش‌های سیاسی و زدوخوردها فقط نتیجه کوتاه‌فکری و جادطابی یک‌عدده از سیاستمداران نزرك عالم است که برای تسکین آتش شهوت خود باشتعال نایره چلک میله دازند . دو علمه عمدۀ همیشه باعث کشمکش‌ها می‌گردند : حرص و انتیج ، حرص شدیدملتی را بر میانگیزد آقای حمن اهیمن پوزر باجنک و زور و سیاست و دغکاری دست بتصرف عالم دراز دانش‌آموز کلاس‌ششم طبیعی بسکند و منطق زرخیز عالم را مطفه نفوذ خود سازد . انتیج ملت دیگری را که دچار ضيق اقتصادي میباشد وادر میکند که برای شکنن دیوار آهین که دیگران دور آن کشیده‌اند اقدام مردانه کند . از تصاصم این دو سیاست شعله آتش جنک بلند شده شراره آن در نواحی دیگر نیز آتش میزند و مردم را خاک و خون می‌کشانند . بنابراین هرگز نباید روح تهاجم را با روح میهن برستی اشتباه کرد . روح تهاجم ملتی را مامور میکند برای مسلط شدن بر دنیا تلاش بکند در قابل روح میهن برستی ملتی را که طرف تمدی واقع شده برای فاکاری در راه حفظ آب و خاک بر می‌انگیزد ، واگر ملتی برای حفظ مصالح خود اقدام بجنک کند مسئولیت جنک را بعده نارد بلکه مسئولیت بدبهجهای جنک بعده آنهائی است . که نسبت بدیگران طریق تعی بیش گرفه باشند و ملتی که دوزگاری مقهور ملت دیگر بوده و در تحت انتقاد آن بسربرد موظف است که در اوقات مناسب برای نجات خود قیام کرده بروی فرمانروایان غیر نژادی خرد ششیر بکشد .

یک نهونه دیگر از نقائی دانش آهوزان اُفر آقای قضائی دانش آهوز کلاس ۵

بس تازمانی که فسسه تنازع بقداردنها بقوت خود باقی است باید روح میهن برستی
تا آخرین درجه در افراد ملت ایجاد شود . متساقنه همین غریزه عالی نیزمانند صابر
عزایز انسانی که در صورت عدم انتعمال ضعیف میگردند بواسطه تعلیمات غلط و گمراه
کننده و یا عدم علاقه و اهمال و مستی در اغب ملت‌های عقب مانده ضعیفتر گردیده
و بسا که از میان رفته است . بنا بر آنچه مذکور شد این حس عالی که در ملت
های برمتمدن وزنده عالم بهترین وجی ظهور نموده و آنها زا از غرقاب گمنامی و
ذلالت نجات داده است ، درهم کس کم و بیش موجود میباشد منتهی بعضی عوامل که

اغلب ناشی از سوء تعلیم و تربیت اجتماعی است پرده شخصی روی آن کشیده و در دلها خفه نموده است همچون آتشی که همیشه خاصیت سوزنگی خود را دارا میباشد ولی در زیر طبقه ستری خاکستر بنهان مانده باشد . پس اولین اقدام برای احیای حس ملیت و وطنبرستی یک ملت از بین بدن پرده مزبور است پس از آن نوبت تفویت آن فرا میرسد .

پس برای اینکه روح میهن برستی در افراد یک جامعه ایجاد شود باید روح عالی و نکر باک و بدن سالم در افراد آن جامعه ایجاد گردد و برای حصول این سه مظوور باید سه موضوع تحت توجه قرار گیرد ۱ - تعلیم و تربیت صحیح ۲- پیش بردن امنیت عوامی و بهتر گردانیدن وضع زندگی افراد والا ردن سطح زندگی ۳ - پداشت عوامی و ما برتریاب این سه موضوع را مورد بحث قرار میدهیم .

۱ - اولین قدمی که برای احیای روح ملیت و حب وطن لازم است همانا توسعه فرهنگ و اجرای تعلیمات اجباری است . بایستی همه افراد یک ملت بهر نحوی که باشد در مدت کمی باسوار بشود و بتوان آن بدون استثناء دریافت مبتهای مدرسه ترار گیرند تا از حدود مملکت خود آگاه باشند و از سیر جیری تاریخ آگاه بشوند و وظیفه را که نسبت بآب و خاک خود دارند بفهمند .

چنان که مذکور شد تمايلات نفسانی مانند میهن بر-تی و خدا بر-تی و جمال برستی چونت اغلب فطری هستند در هر کس ذاتا وجود دارند ولی کیفیت ظهور و رشد آن ها برجسم محیط های مختلف فرق میکند . چه اگر تحت یک تربیت صحیح و دریک محیط بی آلا بش قرار گیرد بخوبی رشد خواهد کرد والا در وجد انسانی خفه شده از بین خواهند رفت . از طرف دیگر سه عامل مهم در تربیت انسان دخالت دارند خانه و مدرسه و جامعه . نخستین محیطی که انسان در زندگی خود با آن تماس حاصل میکند محیط خانوادگی است . همینجا است که اساس و پایه های اخلاق و عادات و آداب ما ریخته بشود . خانواده خوب هترین و پاکترین و مناسبترین محیط

نهونه دیگری از کارهای دستی دانش آهوزان اثر آقای راد دانش آهوز گلاس پنجم

برای پرورش اطفال است و تربیت خانوادگی نیز و ترتیب عالمی است که در روایه آنها تصریف میکند . بنابراین اگر شرایط تربیت مناسبی با مردمانی فرموده و بی لایش موجود باشد نمود تمايلات نیک نفسانی خیابی سربع و طبیعی بوده منظور اصلی از تربیت بدست خواهد آمد ولی مقاصده باید این حقیقت تلغیر اذعان کرد که چون اغلب پدر و مادر های ایرانی عاری از تعلیم و تربیت صحیح بوده و اغلب خودشان همقد احساسات نوعی و اجتماعی میباشند و تربیت خانوادگی نیز چون بروی

اصول صحیحی انجام نمیکرد لذا چنانکه شاید و باید قادر به پیدا کردن تمایلات مفیده نمیگردد .

هر یک از تمایلات مخصوص یکده تحریکات و انگیزه‌های خارجی است میوه پرستی نیز نتیجه عوامل گونی مانند : یگانگی زبان ، اشتراك آداب و رسم و سوابق تاریخی و وحدت اراده و آرزوها میباشد . ممکن است همه آنها در یک ملت جمع شود ولی از میان آنها اشتراك در سوابق تاریخی و آداب و رسم و بخصوص وحدت ایدآل و آرزو بیش از شرایط دیگر اهمیت دارد . بطور که از ایجاد شدن یکدسته از این عوامل است که میوه پرستی بوجود میآید و هرچه این عوامل قویتر باشند تمایل میوه پرستی نیز شدیدتر خواهد بود . و چون اغلب خانواده‌های ایرانی قادر نیستند این عوامل را در اطفال ایجاد نمایند لذا طبعاً تمایلات اطفال نیاز ضعیف خواهد بود و بسا که بجای تمایلات مفید یکده تمایلات مضر بوجود میآید . بنابراین اخلاق و عادات و تمایلاتی که از محبیت خانوادگی کسب میشود چندان قابل اعتماد نبوده و تسلیم آنها بدانصورت بجامعه خطرناک خواهد بود . اینجا است که لزوم توسعه خلیلی سریع فرهنگ برای تربیت نسل آینده و ایجاد بک جامعه فدایکار و میوه پرست احساس میشود . تعلیمات فرهنگی در ایران علاوه بر وظیفه مسلم خود جبران تربیت ناقص خانواده‌گی را نیز بهده خواهد داشت و تازمانی که یک نسل جدید تربیت شده بوجود نماید این وظیفه کماکان بردوش فرهنگ باقی خواهد بود .

در اینکه شکی نیست امروزه بیشتر بدینهای ما اغلب اتفاقات ناگواری که بیش میآید ناشی از عدم فرهنگ است . فلان زارع یافلان کارگر ، یافلان بازاری که در عمر خود . یک صفوه کتاب نخوانده ، نقشه چهارمیانه ندیده ، چهار منهای پنج رانیده و از تاریخ مملکت خود ذره آگاه نیست چطور میتواند احساساتی را که طبیعت در نهاد او بودیم گذاشته است به بیان بیاورد . او هنوز نمیداند که مملکت او کجا است ؟ فکر او از حدود یک شهر یاده‌ی که در آن بسر میپرداز تجاوز نمیکند و

چون سطح فکرشن کوچک است بـزودی راه زندگی شرافتمدانه را کم میکند و در مقابل سقطـه هـای مفرضـت باـسانـی تسلیم مشود ، چـطـور مـی توانـیم از مـلـتـی کـه الفـاز (بـ) نـیـشـنـاسـتـد و بـغـیر اـز کـلمـه اـبرـان و اـصـفـهـان نـصف جـهـان مـعـلـومـاتـی نـدارـد ، ولـنـدن رـا کـشـورـی مـیدـانـد کـه پـایـتـخت آـن انـگـلـسـتـان وـیـکـی اـز شـهـرـهـای آـن اوـقـیـانـوس اـطـلس اـسـت ، اـمـید مـیـمـنـد پـرـستـی دـاشـتـه باـشـمـه وـاز اوـ توـقـع کـنـیـم کـه درـمـوـاقـع باـرـیـک اـذـرـوـی اـیـمـان بـدـفـاع اـز وـطـن خـود آـمـادـه باـشـد . مـلـتـی کـه اـفـرـاد آـن درـغـرـقـاب جـهـالـت غـوطـ، مـیـخـورـنـد هـرـگـز قـادـر بـحـفـظ حـیـثـیـت وـهـرـافـت مـلـی خـود نـخـواـهـدـشـد . زـارـعـی کـه درـعـمر خـودـغـیرـاـز صـفـحـات طـبـیـعـت کـلمـه نـخـواـنـدـه اـسـت وـجزـ حدـودـ دـه خـودـ جـائـی رـا نـیـشـنـاسـد وـجزـ باـگـاوـآـهـنـ خـودـ باـ چـیـزـ دـیـکـرـی مـانـوسـ نـبـودـه اـسـت فـکـر اوـ نـیـزـ بـهـانـ نـداـزـه کـوـچـکـ بـودـه اـز حدـود آـنـهـاـیـکـه فـقـط درـ ذـنـدـگـی رـوزـاـهـ اـشـ بـداـنـهاـ بـرـخـورـدـه اـسـت تـجـاـزـ نـمـيـكـنـد . اوـ اـز تـشـرـیـک مـسـاعـی خـبـرـ نـداـزـ وـاـز اـصـطـلـکـاـکـ مـنـافـعـ چـیـزـ نـمـیـ فـهـمـدـ اوـ هـرـ گـزـ نـمـیـ فـهـمـدـ اـهـمـتـ طـلـایـ سـیـاهـدـرـدـنـیـاـیـ اـمـروـزـهـ چـیـستـ وـاـلـاـبـرـایـ دـادـن اـمـتـیـازـ بـدـیـگـرانـ آـنـ هـوـوـ جـنـجـالـ رـاهـ نـمـیـ اـنـدـاـخـتـ وـلوـ اـینـکـه يـکـشـالـ هـمـ باـشـد رـاضـی نـمـيـشـدـ درـیـاـیـ طـلـایـ سـیـاهـیـ کـه چـشـمـ دـنـیـا رـا خـیـرـهـ مـیـكـنـد وـبـرـایـ ما جـزـ دـودـ کـارـخـانـجـاتـ آـنـ بـهـرـهـ نـیـسـتـ ، مـنـافـعـ آـنـ بـجـبـبـ دـیـگـرانـ بـرـزـدـ ، وـمـالـخـتـ وـگـرـسـنـهـ روـیـ آـنـ جـانـ بـدـهـیـمـ . اوـ نـمـیدـانـد مـکـوـمـتـ جـوـسـتـ ؟ فـرـقـ مـشـرـوـطـهـ وـاـتـبـدـادـ چـهـ چـیـزـ استـ ؟ اـسـتـقـالـ دـاخـلـیـ وـخـودـ مـخـتـرـیـتـ هـنـیـ چـهـ ؟ اـنـقلـابـ چـیـزـتـ ؟ وـبـرـایـ کـیـسـتـ ؟ اوـ نـمـیـفـهـدـ کـه درـپـسـ پـرـدهـ چـهـ دـسـتـهـاـیـ کـارـمـیـکـنـدـ وـ نـمـیـتوـانـدـ تـشـخـیـصـ بـدـهـدـ کـهـ اـینـهـمـ هـیـاهـوـ فـقـطـ بـرـایـ دـاـسـوـزـیـ اـزـطـبـقـهـ بـینـواـ اـسـتـ بـاـآنـ کـه روـیـ اـغـرـاضـ دـیـگـرـانـ اـنـ بـسـاطـ کـسـتـرـدـهـ شـدـهـ اـسـتـ ؟ اوـ هـمـیـنـقـدرـ مـیـشـنـدـ وـ بـاـورـ هـمـ پـیـکـنـدـ کـهـ صـاحـبـ زـمـیـنـ خـواـهـدـ شـدـ صـاحـبـ جـاهـ وـمـالـ شـدـهـ وـبـالـاـخـرـهـ زـنـدـگـیـ آـبـرـوـمنـدـیـ نـواـهـدـ دـاشـتـ وـ روـزـیـ اـزـقـیدـ اـسـارتـ مـشـتـیـ دـنـیـ وـبـسـتـ نـجـاتـ خـواـهـدـ يـافتـ . درـنـامـوـسـ کـنـفـرـ زـارـعـ سـعـادـتـ وـخـوـشـبـختـیـ دـاشـتـنـ یـکـفـطـهـ زـمـیـنـ اـسـتـ کـهـ درـآـنـ بـآـسـوـدـگـیـ بـکـشتـ زـدـعـ مـشـغـلـ شـودـ وـازـ اـجـهـافـاتـ دـیـگـرانـ آـسـوـدـهـ خـاطـرـ گـرـدـ

البته رسیدن بسعادت هدف نهانی ومنظور غائی هر کس است اصلاحمنی زندگی همین است . زندگی یعنی کار و کوشش و اسباب چیزی برای وصول بسعادت ولی در ضمن آن هر کس موظف است که خود را مقید باصول اخلاقی بداند و در حیکه در پی سعادت خود میکوشد منافع جامعه را نیز مراجعت نماید و سبب زحمت جامعه را فراهم نسازد . قوه تشخیص یکنفر عامی بیسواند سطحی است لذا در مقابل هر استدلایل ولو هم غلط باشد تسلیم خواهد شد . زیرا شما میتوانید از دو نفر یکی که دیناری بستانید ولی مسلمان نمیتوانید از دو نفر یکی که دیناری بزور تصاحب نماید . برای ما که سالیان دراز در جزر و مد حوادث بسر برده ایم فهم این مطلب خیلی آسانست ما دو سال قبل دیدیم با وجود اینکه بشهادت تاریخ ملت ایران همیشه در دامنه های سپر و خرم سهند و سبلان میخرامد چگونه دیو جهالت و ظلم و فساد عده را وادار باقداماتی کرد که برای یک ملت میهن برسست و فداکار نیک شمرده میشود . بدیهی است ملیت ایرانی محکمتر از اینست که با بن دستاویزه است کرد و ولی چون سیاست دنیا طالب اینکو نه دو تیرگی ها است و سعی دارد هرگونه اختلافات جزئی را دستاویز قرار داده نظریات خود را عملی سازد شایان دقت است زیرا همه این ترددی های حزن انگیز از عدم فرهنگ است . جربان تاریخ و وفایع کنونی دنیا بما ثابت میگند که مملکتی که افراد آن فهم و دانشمند باشند اگرچه هم سبب تصادفاتی از اوج عزت به پسترن بن در جات بدینه سقوط نماید و اجزاء پیکر آن بکلی از هم متلاشی شود دیری نمیباشد که مقام خود را دوباره بدست آورده و سعادت خود را از سر میگیرد .

قسمت دوم بهبودی اوضاع اقتصادی مملکت است - شکم گرسنه مملکت نمیشناشد و جبیت و شرافت نمیفهمد . گرسنه فقط یک منظور دارد و آن هم عبارت از سیر کردن شکم خود میباشد . مردمی که در آغوش سختگیرین فشار اقتصادی جان میگند و برای لقمه نانی از صبح تا عصر پی کار میکردند و موفق نمیشوند و مجبورند مانند اشخاص دوره توحش لخت و عور از سرمای زمستان و از گرمای تابستان هلاک شوند و گوش هیچکس

نیز برای شنیدن ناله شان باز نباشد از میهن چه فهمند واز ملیت چه منظوری دارند .
هردانه در هر زمینی نمیروید . اگر کسی در زمینی خشک و بابر و خل از رطوبت
دانه بکارد و بدون آنکه آب و کودش بدهد و کاملا از هر جبت مواطن بش نماید انتظار
رشد نهالی داشته باشد ، آیا سزووار نکوهش نیست ؟ همینجاور است کاشتن تخم میهن
پرستی در سینه افراد گرسنه .

گرسنگی و فقر و هلاکت در هر محیطی که باشد آنجارا برای نمو تخم انقلاب
آماده میکند . انقلابات تاریخی روزی شروع شده‌اند که فقر و هلاکت مردم نهایت درجه
خود رسیده و فشار اقتصادی کمر مردم را خم نموده است . بقول ویکتور هوگو —
انقلاب شراره شهوات انسانی است که از شکم های گرسنه و قلبها مجروح و سینه های
داغدیده جستن میکند و دنیای ظلم و فساد را در آتش خود می‌سوزاند . آه سینه های
مظلومان و بیره زنان است که افق صلاح و صفارا تیره می‌سازد و یک چامه را بطرف
یک انقلاب موحش سوق میدهد هرچند انقلاب برای یک ملت کم خون مفید است ولی
در صورتی که بدست خود ملت و برای خود ملت باشد . شکم گرسنه پرچم انقلاب را
دوست میدارد و برای گرفتن حق حق خود از جانش نیز درین نمیکند . ولی افسوس
جهالت مانع از اینست که بداند این پرچم بدست کیست و با کدام اراده باهتزاز آمده
است ؟ آیا دست قدرت خود ملت است که آنرا برافراشته یا اغراض دیگران آنرا
بوجود آورده است یا میوه آن سعادت و نیکبختی است یا مذلت و بدختی ؟

اگر از کسی پرسیم آیا وطن را چرا دوست میداری ؟ چه خواهد گفت !
مسما خواهد گفت من وطن را دوست میدارم برای آنکه در آنجا زاده و از لذات
آن برخور دار گردیده ام از مناظر باصفای آن محظوظ شده واز نعمت های آن متلذذ
کشته ام . خلاصه عمری در آنجا بشادکامی بسر بردهام . واگر هم خیلی شخص احساساتی
باشد خواهد گفت خونی که در عروق من جریان دارد از او است و گوشت و بوستی که
بدن من از اجتماع آنها بوجود آمده است از ذرات آن تشکیل گردیده است بدین

چهت آنرا از دل و جان دوست میدارم و حاضرم در راه آن از جان و مال واز زندگی خلاصه از هر چیزی که در دنیا بدان خشنودم بگذرم و آنرا فدای میهنم نمایم . حالا باید همین سوال را از یکنفر زارع بدینست که سالی ۳۶۵ روز در آفتاب سوزان تابستان در سرمای زمستان جان میکند و آخر سرهم نیمی گرسنه مانده و نیمی هم با نان چوبن خشک روزگار میگذراند و با از اشخاص دیگری که در همین شهرها در تکنای بی چیزی و بدینستی بسر میبرند همین سوال را بگنید . اولاً او اصلاً میهن و ملت نمیشناسد . این سخنان در نظر او همان معنی دارد که وجودان و شرافت در قاموس ۰۰۰ زیرا آنها سواد ندارند واز آموزش و پرورش صحیح بی بهره اند و علت آن هم واضح است نه خودشان وسائل تحصیل دارند و نه چو بانان این عده بی چاره بی زبان وجودان دارند که به تعلیم و تربیت شان همت گمارند . واگر هم چند کلمه مانند طوطی از میهن و مملکت در یاد داشته باشند حتی انتظار دارید بگوید ! من وطنم را دوست میدارم زیرا یک عمر است در این مملکت خون دل میخورم و بدینستی تحمل میکنم شب و روز با برھنه و لخت کار میکنم ورنج وزحمت میکشم و با وجود آن باشکم گرسنه میخواهم خلاصه از فیض و برکت این کانون فلاح است و بدینستی هر نوع عذابی را متحمل میگردم . ولی مسلماً چنین نخواهد گفت ، از طرف دیگر او نه خون دارد بگوید خونی که در عروق من چریان دارد از او است و نه کوششی دارد که بگوید ذرات آن از خاک وطن سرشته است البته او هم تقصیر ندازد زیرا اگر زاندارک هم در چنین محیطی با چنین وضعی زندگی میگرد آن هم احساسات آتشین را بیاد داده کلمه فرانسه از خطایش محو شده کلمه که آتشی در وجودش بنها و شمله های آن تارو بوده است بگذاشت . البته اگر یک چنین شخصی از راه بدرفت و مصالح ملت را نادانسته پایمال کرد و حیثیت و شرافت ملی را بیاد داد معدور است و تقصیری متوجه او نیست زیرا گروهی بی همه چیز پیدا میشوند از ندادانی مودم سوء استفاده کرده و نا رضایتهای مردم را دستاویز قرار میدهند بهشت ایدالی و سعادت خیالی در نظرشان مجسم کرده بدست خود ملت مقاصد شوم خود را

از پیش میبرند . بدینه است اگر کوری بچاه افتاد ممنور است . بلکه گناه از آن دولتی است که پوای ملت نمیکند و از آن صاحبان ثروت های هنگفت است که با وجود اینکه هزارها ریال در جاهای بیوه و میوالس له و لعب ، در کافه ها و کاره ها ، در بست میزهای قمار مصرف میکنند حاضر نیستند یکشاھی در راه نشر معارف و فرهنگ عمومی بکار برند در حالی که از نجی ۴۰۰ ملیون دلار ورکفلر ۵۰۰ ملیون دلار برای تامین خیر و سعادت بشر و کمال به بنگاههای فرهنگی وقف میکنند . بیان تفاوت ره از کجا است تا بکجا ؟

قسمت سوم بهداشت عمومی است - بدینه است در جسم مریض روح بزرگ و شاداب و فکر سالم وجود ندارد . احساسات عالی فقط در سرمهای برشور موج میزند و افکار بلند در مغز اشخاص نیرومند و قوی بنتیه و تشدیرست یافت میشود . اعضاء یک فرد ضعیف بهتر کار نمیکند و مغز نیز که یکی از اعضاء انسانی است در اشخاص ضعیف هرگز خوب کار نخواهد کرد . و اگر یکمده محدودی پیدا شود که این قانون طبیعی در باره آن ها صدق نکند چون عده آنها کم و انگشت شمار است نمیتوان آنرا ملاک قرار داد . بنا براین تا زمانی که بترتیب صحیح و عالانه ملتی نکوشند هرگز از آن باطلاق کثیف نهالهای بازور و برومند پدید نخواهد شد . لذا تربیت جسمانی بایستی اساس تعلیم روحی باشد . بنا براین در یک مملکتی که در آستانه تمدن امروزی قدم بر میدارد و هنوز رابطه خود را با اوهام و خرافات منحوس قدیمی خود کاملاً قطع ننموده است و اهالی آن هنوز باندازه باسواند و تربیت شده نیست که خود بتوانند مزایای بهداشت عمومی را درکنند ، و هر آن درمعرض هجوم انواع ناخوشیهای مهلك و امراض مزمن باشند بایستی دولت بهرسیله است وسائل تدافع و تداوی آن هارا فراهم نماید امروزه در کشورهای متقدم به بیمه بهداشتی کارگران پرداخته اند و کاملاً آنها را در برابر امراض مجهز مبسانند ، اگرچه مابین دول باز پس مانده و متقدم هنوز فاصله پسندیدی است و سالهای درازی راه است تا همه بتوانند روش آنها را در مملکت خود

اجرا نمایند ولی بایستی این راه را هرچه کوتاه تر کرده و بهروزیله است به بیمه کارگران و فراهم کردن وسائل بهداشت و مداوای آنها و خانواده آنها اقدام نمود .

امروزه در این کشور فلاحتی قسمت اعظم جمعیت را ساکنی دهات تشکیل میدهند که حتی کوچکترین وسیله نیز برای ملاحظت خود در برابر امراض ندارند . کوری و کپچی و رماتیسم و ملاریا و صدها از اینگونه امراض مزمن دست بدست هم داده بجان دهاتی بیچاره افتاده‌اند امروزه دهستانهای ما در حقیقت حکم یکمده قبرستان را پیدا کرده‌اند که يك عدد مردگان در آنها در حرکتند و اگر چنانکه هوای صاف کوهستانات و آفتاب سوزان آن نبود راه هر گونه خلاصی بر روی آنها بسته بود و اگر چنانکه اوضاع بهین منوال ادامه بیابد خطر شدیدی متوجه جمعیت و اقتصادیات مملکت خواهد گردید دولت بایستی در این نواحی صاحبان و مالکین بی انصاف دهات را مجبور نماید که اولاً بخاطر شرف و انسانیت و بنام نوعپروری در ثانی بجهت ثروتهای مفت و هنگفتی که از دسترنج و تصدق سرزار عین لغت و عور بیچاره بدست آورده‌اند نهان برای جلوگیری و ترس از عواب و خیم این اوضاع در املاک خود و سایل تعلیم و تربیت و بهداشت مردم را فراهم کنند .

این اقدام منافع بیشماری هم برای مملکت و هم برای صاحبان دهات در بر خواهد داشت اولاً بدینوسیله از تقلیل جمعیت دهات و مرک تدریجی اشخاص جلوگیری بعمل آمده در نتیجه جمعیت کشور از دیاباد حاصل کرده باعث پیشرفت اقتصادیات خواهد گردید علاوه بر آن رفاه حال و آسایش خاطر مردم سبب خشنودی و استرضای خاطر مردم نسبت به مملکت و نیز سبب حسن ظن آنها نسبت به مالکین خود خواهد شد و حسن ظن رعیت نسبت بدانها بهترین وسیله و محکمترین مانع در مقابل ظهور حوادث ناگوار اجتماعی میباشد و البته برای هر مالک ساختن یک حمام و یک آموزشگاه کوچک در دهات خود هیچگونه اهمیتی ندارد و هزینه زیادی نیز لازم نخواهد داشت ولی هرگاه سخن روی توانستن یا نتوانستن بوده همه بانجام این کار قادر بودند ولی

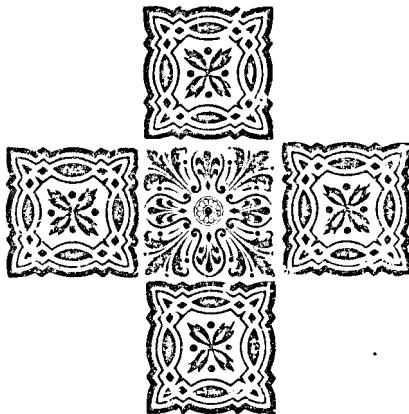
اصل مطلب روی خواستن یا نخواستن است زیرا با وجود اینکه همه میتواند هیچکس نمیخواهد برای اینکه آنها وطن را دوست میدارند که روی استخراج‌های بیچارگان برقصند نه اینکه برای آنها خواسته و زندگی بسازند .

افسوس عواملی که در انحطاط و تزلزل روح میهن پرستی ملت موثر میباشد بسیار است و بگفتن و توشن تمام نمیشود و کارهای که در این مملکت انجام میشود برای انحطاط و از میان بردن هرگونه روحیه محکم کافی میباشد مثل قانون مملکتی ایجاد میکند که همه افراد کشور برای حفظ و حراست مملکت در روز مبارا مدت دو سال بخدمت نظامی پردازند وقتی که مردم میبینند فلان آغازده ملیونر که جز ولگردی در خیابانها و ور رفتن در مجتمع لهو و لعب کاری و مشغولیتی ندارد و در اجتماع هیچ وظیفه بعده نداشته و کاملاً یک عضو زاید و سر بار دیگران میباشد از این خدمت مقس سر میبینچه و بوسایلی شاهه از زیر بار آن خالی مینماید ولی فلان جوان بیچاره را که مجبور است با هر چیز کند و فداکاری مخارج خود و یکمده دیگر را از مادر و خواهر تکفل کند ، از آغوش مزرعه خود بیرون میکشند و در غیاب او کسانش بگداش میافتد ، روح انجام وظیفه در مردم خواهد میشود و آتشی که دست طبیعت در سینه آنها نهاده است کم کم خاموش میگردد او پیش خود فکر میکند : مرا برای چه از خنه دور کرده بدینجا آورده‌اند و برای چه زندگی «نقد:صر و ساده مرا که با هزاران زحمت جمع و جور کرده بودم متلاشی ساختند بالاخره برای چه مادر پیر مرا در غیاب من بگداش و ادار کردند آیا کله نیز درباره اشخاص مختلف معنی حقیقی خود را عوض میکنند ؟ آیا کله مقدس نیز مانند بعضی کلامات دیگر دو معنی ضد و نقیض دارد ؟ آیا وظیفه مقدس نیست ؟ و اگر مقدس است بس چرا آنها انجام نمیدهند و خم بابرو هم نمیاورند ؟ آیا این وطن فقط مال ستمدیدگان و رنج زدگان است یا آنها نیز در این مملکت سهیم میباشند ؟ چرا ما که بیش از همه در اینجا زحمت میکشیم و غصه میخوریم مجبوریم نسبت به‌دان فداکار

باشیم ولی آنها نیکه بدون هیچگونه حق و قانونی میوه دسترنج ما را با کمال بی رحمی میچینند و در این آب و خاک بخوشی و سعادت زندگی مینمایند و بپرکت این آب و خاک بسعادت و شادکامی میرسند خود را برای خدمت باین مملکت موظف نمیدانند؟ در صورتی که وطن حقیقی مال آنها است نه مال ما زیرا هر دوی ما در یک خاک زندگی میکنیم با این تفاوت که آنها در این خاک بسعادت و خوشی میرسند ولی ما جز رنج و عذاب بهره نماییم پس آنها بیشتر از ما باید در راه میهن جانشانی کنند و بمراتب زیادتر از ما آنرا دوست بدارند و اگر دوست میدارند پس چرا حاضر بفادکاری و خدمت نمیشووند؟ نه خیر آنها وطن نمیشناسند و آنرا دوست نمیدارند آنها فقط بول خود را میرستند و همیشه در این فکر هستند که چگونه آنرا زیاد کنند و اگر روزی مصالح آنها افتضا کنند هر چیز خود را از میهن و مملکت و شرافت و وجودان، راستی و درستی را زیر با میکنند آنها وطن را دوست میدارند تا در زیر قانون آن بگردند خون مردم پردازند و در تحت حمایت سر نزه آرتش آن را بسر مردم بگویند خلاصه ایرات آنها عمارت آسمانخراش و اتومبیل‌ای شیک و صندوقهای بالک شاهی است نه این سرزمین فلاکت بار.

خلاصه دنیا بسرعت برق پیش میرود و بشر در مبارزه با طبیعت هر روز یکی از سنگرهای طبیعت را تسخیر کرده یکی از مکنومات آنرا آشکار می‌سازد اختراعات و اکتشافات امروزی را بایه قرار داده اکتشافات تازه‌تری بدست می‌آورد باز پیش می‌رود فلسفه حق بازور است باشد ترین مراحل خود رسیده هر دولت قوی برای بلعیدن یک قسمت از دنیا دنیان تیز میکند شراره‌هایی که از برخورد منافع آنان مشتعل شده و مدت ۶ سال جهان را بخاک و خون کشید و تر را نیز با آتش خشک بسوزانید هنوز کاملاً خاموش نشده، دنیا روی آتش فشانی قرار دارد و هر دم بیم ترکیدن آن می‌رود و در این میانه همچنانکه بارها دیدیم و باز هم مشاهده میکنیم هیچ ملت و دولتی ضامن حفظ منافع دیگران نیست هر چه بگویند دروغ میگویند و

هر چه از حمایت ضمفا دم بزنند بعض تغافل و فرب است همه برای خود میگوشند
نه برای دیگران بنا بر این هیچ قرای و هیچ کاغذ پاره و منشوری قادر به حفظ آزادی
و استقلال ممل کوچک نخواهد بود . دنیا طرفانی است و افق حیات ما نیز تیره است
تنها مدافع حقیقی منافع هر ملت افراد آن ملت است باید انکاء هر ملتی بقدرت کار
و کوشش افراد خود باشد و بدینه است ملتی که در آتش فقر و نادانی بسوزد و
حقوق افراد آن در خود مملکت نیز از بین برود هرگز قادر نخواهد بود که در
این دریای مظلوم و مواج کشتن خود را بساحل نجات برساند بشایر این بایستی هر
چه زودتر دست بکار اصلاحات شده بدين وضع طاقت فرسا و رقت انگیز خاتمه داد
و عواملی را که باعث از بین رفتن روح میان پرستی و سلحشوری این ملت باستانی
میباشد از بین برداشت .

اُر طبع هوشنگ ارم

دانش آموز ۶ طبیعی دبیرستان فردوسی

بینامه بیت نجات آذر با یجوان

خدای شاه میهن

نکبت مردم دگر پایان شود
مشکل ملت همی آسات شود
همچو خورشید سما تابات شود
زیر یای شاه مان قربان شود
به راسته لال ما حیرات شود
زیر یای صالحات ویران شود
با جنایت بر گه شاهان شود
قصیر او بر بادها ارزان شود
سر از زیر افکنه و نالات شود
دولت و ملت از آن ویران شود
بر جوانان وطن خسارت شود
تخت فرهنگ جوانان انسان شود
بعد از این هم مسکن شیران شود
تا که این میهن بما رضوان شود
تا که اسرار جهان تپیات شود

گر زیزدات موهبت ارزان شود
زیر الطاف و محبت های شاه
قلب های مردم این زاد و بوم
دشمنان مملکت از هر طرف
ملکت های بزرگ اینک از آن
کاخهای سست و بسی بسیاد ظالم
چند گاهی خائن و ارذل اگر
نام میهنت ذو بگیرد اتفاق
بیش ملت از هراس جور خود
گاه مزدور و کهی ایران فروشن
از دو خاین گر شود افراد ما
مردمان بست و او باش و شرور
زادگاه کورش و دارای راد
خائنات مملکت نابود باد
شهر ها بشنو زه و شک اذ

از جمیون سالنامه

دیبرستان فردوسی تبریز با اینکه از مهمترین موسسات فرهنگی آذربایجان به شمار می‌رود متأسفانه بواسطه عللی که در مقدمه مختصر آنها آشارة شده تاکنون هنوز بانتشار نشره‌های علمی و ادبی نشده است در سال تحصیلی جاری بدستور آقای میرفخرائی رئیس نهل دیبرستان عده‌ای از محققین کلاس آنجمنی «نمایم» انجمن سالنامه و تبلیغات تشکیل دادند هدف این انجمن تضییم و تدوین سالنامه سال تحصیلی ۲۷ و ۲۶ دیبرستان فردوسی و طبع و نشر رساله‌های علمی و ادبی و تربیتی بود. این انجمن موافقی تو انسنت با قدمه‌ای سریع بسوی هدف خود پیش روی نموده و به پیشرفت مقاصد خود امیدوار باشد که آقای احمد سعیی لیسانسیه تاریخ و چهرانیا و دیبر سالنامه ای برداشتی این انجمن را در تنظیم سالنامه بپردازد گرفته و با راهنمایی‌های مفید و فعالیت بی‌نظیر خود اینکه این را در تنظیم سالنامه دیبرستان فردوسی باری نمودند.

اینک انجمن سالنامه در اثر تشویق و مساعدت آقای میرفخرائی و بارهیری آقای سعیی سر برست انجمن با تمام ناعمواریها و مصالحی که عموماً در تنظیم این قبیل «مجموعه‌ها» موجود است با استقلال تام

آقای حسین احمدی پور
سرپرست داخلی انجمن سالنامه

آقای کمال الدین عابدی
رئیس انجمن سالنامه

آقای اسکندر عدلی
مخبر انجمن سالنامه

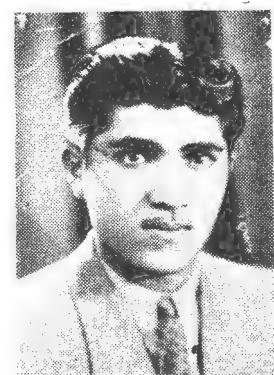
آقای عین‌الله کاظمی
خزانه‌دار انجمن سالنامه

آقای غلامرضا صدرالاشرافی معاون انجمن سالنامه

آقای سعادت
فاغر تحصیل دیرستان فردوسی که زحمات
ایشان در راه انتشار سالنامه قابل تقدیر است

آقای چهارمین عطائی
همشی انجمن سالنامه

و بشکار خاصی انجام این امر مهم را بهده گرفته و موفق شد این رساله ناقابل را که
بطور خلاصه حاوی وقایع یک‌اله دیبرستان است بجماعه فرهنگ دوست تقدیم نماید.
انجمن دیبرستان فردوسی در تاریخ ۳۲۶۰ رسماً با تغلیب هیئت مدیره اقدام
کرده و در نتیجه :

آقای کمال الدین عابدی دانش‌آوز ۶ ادبی بریاست انجمن
آقای غلامرضا صدرالاشرافی به سمت معاونت انجمن
« عیت‌الله کاظمی خزانه دار »
« چ. گلزار عطائی منشی »
« اسکندر عالی بسمت مخبر انجمن »

انتخاب شده و با سرتی آقای احمد سمیعی با بشکار وجدیت تمام مشغول بکار شدند.
هیئت مدیره با تصویب رئیس دیبرستان آقی حسین احمدی پور را که از جوانان با
ذوق و ادب و نوبنده خوش فرجه دیبرستان می‌باشد به مکاری دعوت کرده و در قسمت
نگارش ایشان را بسمت سرتی انتخاب نمودند.
آن انجمن از اندو تأسیس خود مورد تشویق دیبران و عدم دانش‌آموزان قرار
گرفته و عده زیادی از دانش‌آموزان با طیب خاطر مساعدهای ملی بیشتری برای پیشرفت
این انجمن نموده اند ما در ذر عده از دانش‌آموزان که کمکهای مداری و معنوی
بیشتری به انجمن کرده اند معرفی مینماییم.

هیئت رئیسه انجمن سالنامه باعده
از آقایان دبیران

از اشجار آقای صبا دیگر ادبیات دیگر سهستان فردوسی

دوش در بزم من آن ماه رخ خوشگل بود
آنچه مقصود من از عمر بود حاصل بود
بعد عمری که به بیداری و فقر گذشت
دولانی آمد صد حیف که مستجمل بود
چه شد امشب که نیامد بیر آنمایه نماز
گوئی از درد دل سوخته ام غافل بود
چشم امشب ندهد مهلت و خوت میگیرید
بساد دوشیت که بپل او ویش منزل بود
سیل اشکم ابرد خانه چشم آری
سیل برده است بسا خانه که در ساحل بود
گفتم ای چشم تو رسوای جهانم کردی
گفت تقصیر مرا نیست گناه دل بود
خوت دل ریخت مرا فکر هم آفوشی وی
وای از آن فکر لطیفی که چندین قاتل بود
بچر آن قامت در دیده اشک آلودم
جمله عالم بمثل نقش در آب و گل بسود
غیر تخصصیل وصال قد موزونش مت
هـ-رچه تخصصیل نمودم همه بیجا صل بود
رفت عالم ز دلم تا تو ز چشم رفتی
غم دل ماند که از جان و دلم مایل بود
ای « صبا » جز سخن نفر و رخ نیک نگار
هر چه دیدی و شنیدی بجهان باطل بود

سیخونز افی آقا محمد خانلو در سالن دیبرستان

فردوسي ۱۲۱۹

روابط آموزشگاه و خانواده

حضرار محترم از اینکه امروز فرصتی حاصل گشته و بهمت اولیاء محترم دیبرستان
 دست ارادت ما بدامن بر کرامت شما رسیده جای نهابت درجه سپاس و قدرانی است
 ما معلمین هر روز چند ساعت با فرزندان عزیز شما بسر میبریم و چندین سال در این
 محیط درس و مشق باهم زندگانی میکنیم اما افسوس که اغلب اولیاء محترم را نمی
 شناسیم و باشما که پدر و مادر آنها هستید ارتباطی نداریم در صورتیکه اینگونه عدم
 ارتباط و بیخبر بودن از یکدیگر بسیاری از مشکلات تربیتی را لایحه گذاشته و
 موجب آن گردیده است که اطلاع بیشتری بکیفیات روحی فرزندان شما حاصل نگردد
 شاید در وله اول گناه این تقدیر بگردن ما باشد که چرا همچون هجالی رادفات
 تشکیل نداده و چرا بارها اولیاء محترم را مانند امروز بدیبرستان دعوت نکرده ایم
 تا بدینوسیله ارتباط و آشنائی کاملی باشما حاصل گردد اما اگر کمی منصف باشید
 تصدیق خواهید فرمود که شاید بیشتر گناهان بگردن ما باشد : چه میشود هر یاری
 در هفته یکساعت بدیبرستان نشریف آورده و از هیاهوی بازار و گیردار جامعه بر
 غوغای بدهن مکان مقدس قدم نهاده هم از روزگار گذشته و خاطرات شیرین ایام طفویلت
 خویش یادی بگند و هم از رفتار و اخلاق فرزند خود خبری بگیرد و خود نیز آنچه
 درباره عادات و حالات آنها میداند بما باز گوید تا بدینوسیله شناسائی بیشتری بر روح
 و استعدادهای دانش آموزان بددست آید شما فرزندان خود را بهتر از ما میشناسید
 زیرا اغلب ساعت خویش را در خانه بسر میبرد و او در خانه آزادتر از مدرسه
 زیست میکند در حالیکه آموزشگاه دارای مقررات و قوانین مخصوصی بخود میباشد و

آقای دواچیان
دانش آموز کلاس پنجم

آقای جلیل اروهچی
دانش آموز کلاس ۶ ادبی

ممکن است وجود همین انتظامات و مقررات دانش آموزان را محدود نماید و آنطوری
که شایسته است آنها را بـما معرفی نکند .

اگر مجموعه دوران زندگانی یک فرد را در نظر بگیریم سه دوره مهم در
آن بنظر خواهد رسید نخست دوره زندگانی خانوادگی دوم مرحله آموزشگاهی سوم
حیات اجتماعی دو مرحله از دوران سه‌گانه مزبور بدست شما میباشد فقط یکی از آنها
بطرز ناقص در تحت اختیار ما است یعنی مسئولیت تربیت خانوادگی و همچنین اوضاع
برورش اجتماعی اطفال بدست شما است زیرا هم اختیار خانواده را بدست گرفتاید
و هم سازمان چامه و کیفیت امور حیات اجتماعی ما در تحت نظر شما اداره میگردد
ما فقط مدت بسیار کوتاه و ناقصی را با فرزندان شما در مدرسه بر میبریم این
مدت کوتاه در برابر مدت طولانی که در تحت اختیار شما است بسیار ناچیز و محدود

بوده و طبیعتا از آن خیلی کمتر از نفوذ تربیت شما خواهد بود .
کودک پس از تولد چند سال مطلقا در دامن مادر و دایبه و تحت اختیار
کامل خانواده بزرگ میشود در اینموقع قسمت اعظم تربیت طفل انجام یافته و اساس
و هسته پرورش‌های بعدی او در همان خانه در نهاد وی جایگیر میشود زیرا تربیت
طفل نه تنها از همان روز تولدش آغاز میگردد بلکه از همان ساعتی که نطفه یک
بعه در بطن مادر تولید میشود تربیت و پرورش او نیز شروع میگردد و حقیقتی اوصاف
کلی جسمانی و روحانی خویش را در همان تخم از پدر و مادر اجداد خریش همراه
آورده است .

اگر اوصاف ارثی یک طفل و کیفیاتی که در شکم مادر عارض او میشود
بسندیده و معقول باشد البته نوزادی صحیح و سالم و چه طبیعی و لاق از مادرزاده
خواهد شد اما اگر پدر و مادر و اجداد گذشته کودک اوصاف نیک را دارا نباشد
و بهبارت روش آنکه و قمار باز و جانی و دزد و متفلب باشند لابد بچه آنها نیز
غیر از یک انسان خشن و لاابالی و بیبهره و مضر موجود دیگری نخواهد بود نطفه‌ای
که از مال حرام و بول دیگران و جریمه و رشوه تولید گردد بچه‌ای که تقدیه او
از خون و شیر نایاک مادری متفلب و بیعفت باشد بدون تردید از او خیری برای ملت
و مملکت ساخته نخواهد شد باید او را بچه افعی دانست و سرش کوفت و نسل آینده
را از شر همچنان مردم بد نهاد مصون و محفوظ داشت اگر شما در مدت عمر تات
باشخاص بیوجودان و از خدا بیخبر و لاابالی تصادف کنید اگر در طول حیات خویش
با مردم بی انصاف و خائن و بازنان بی ادب و بیعفت سر و کار پیدا نمائید یقین بدانید
که نطفه آنها از همان ابتدای تشکیل فاسد و معیوب بوده است و پدر و مادر و
اجداد آنها اشخاص سالم و پاکدامن و خدا ترسی نبوده‌اند ، اگر کسی بمردم آزار
و اذیت کرد اگر یکنفر موجبات خرابی مملکت و سر شکستگی ملت را فراهم نمود
بالاخره اگر شخصی بکشور و میهن خویش خیانت ورزید مسلم است که در شیر مادر

و خون پدرش حرام و فسادی بوده و الا چگونه ممکن است که یک فرد کاملاً باک و حلال زاده و نجیب سبب رنج دیگران و موجب ویرانی ملک و ملت و دین باشد .
بیخشید منظورم اینست که تربیت طفل از اجداد و اسلاف او شروع میگردد
اگر در سابق موضوع وراثت مبهم و پیچیده بود امروز علوم طبیعی و زیست شناسی
اسرار این مبحث مهم را روشن ساخته و انتقال اوصاف جسمانی و روحانی را ازوالدین
پیچه‌ها ثابت و مسلم داشته است حالات روحی و جسمی پدر و مادر مستقیماً در بچه
موثر است از اینجهت نباید پدران هنگام بارداری مادران موجبات خشم و ترس و
عصباً نیت آنها را فراهم نمایند .

وقتیکه بچه مدت اقامت خویش را در شکم مادر با تمام رسانید و از آندنیای
تاریک و آرام بدین جهان روشن و بر هیاهو قدم گذاشت وظیفه مهم پدر و مادر از
همان ساعت افزونتر و دقیقتر میگردد این وظیفه مقدس چنان بزرگ و گرانبهای است
که سرفت وظایف پدری و مادری را تشکیل میدهد زیرا خانواده تشکیل دادن و
آنهمه بند و بساط گستردن و تشریفات زندگی هم برای تولید مثل و پرورش او است
یگانه منظور آفرینش از خلق زن و مرد بچه زائیدن و تربیت دادن باو است زیرا
بقاء نسل و تشکیل هیئت‌های اجتماعی بشر بسته باش است که زن و مرد با هم‌معاشرت
کرده موجود تازه‌ای بوجود بیاورند و او را آنکوئه که منظور نظر اجتماعی است
بار آورند بنا براین زنانی که گاهی از انجام وظایف مادری خودداری میکنند و یا
وجود خویش را مادراء این تکلیف مقدس دانسته با هوسهای دیگر میروند واز راه
و رسم طبیعت منحرف میگردند خیانت بزرگی بنسنل بشووارد مینمایند مردانی که با انتیاد
بالکل و سایر اعمال خلاف اخلاق و دین نزاد انسان را فاسد میکنند چنانیت بزرگی
مرتکب میشوند بالاخره خانواده‌هایی که بعلت پای بند بودن بقویات و مراسم غلط
و خرافات با درخواست هزاران دبدبه و حلال موجبات عدم زنانشونی را فراهم می‌آورند
چاهل و نادان هستند زیرا دخترن فی پسر یا زن و مرد برای این بروجود آمده‌اند که

آقای ضرغامی
دانش آموز کلاس ۴

آقای فرشچی
دانش آموز کلاس ۵

مطابق اصول معین و قوانین شرع باهم تشکیل خانواده داده و تولید مثل کنند و تربیتش نمایند نه آنکه این یکی مدلال الماس و انگشت برایان و صد و بیست دست لباس و هزار جفت کفش و یک میلیون و دویست و پنجاه تومان مهریه بخواهد و آن دیگری فرش و مبل و اثاثه و کومود و جلال و چیزی درخواست کند جهاز و مال و بعزم و شوکت و نام و شهرت بخواهد حقیقت این است که مادر بعضی امور قوانین دین و مقررات طبیعی را هم کنار گذاشته و بیکنوع خرافات و مراسم زایدی متواتر شده‌ایم موضوع ازدواج و زناشویی یکی از این امور است .

در هر حال بچه مدت هفت سال در دامن پرمه ر مادر و تحت عطفت پدر زندگانی کرده معلومات ارثی خود را در خانه تکمیل ننماید اگر طرز اداره خانه منظم و معقول باشد البته بچه زیر عاقل و مرتب خواهد شد و اگر بچه منقل و افورد و بطریهای مشروب اورا تماشا کند و بدستیهای مهمانان و چنگ و چدالی چوکر بازان را مشاهده نماید البته او پیز لایه‌ای دیگر و بعضی خواهد گشت و

با این نوع تربیت او لیه بالاخره وارد آموزشگاه خواهد شد مدرسه نیز مدت بسیار کوتاهی مطابق مقررات و برنامه مخصوصی که شاید اغای آنها مفید بحال او نباشد اورا تعلیم و تربیت خواهد کرد .

اما چنانکه اغلب خانواده‌ها نمیتوانند یا نمیدانند که کودک را چگونه پرورش دهند تا نصر مفید و موثر جامعه باشد مدارس نیز این وظیفه را بوجه احسن انجام نمیدهد علت این عدم توانایی بیشمار است که البته بیان آنها حضار محترم را خسته خواهد کرد اما از ذکر یک علت ناجازم و آن اینکه : سازمان اداری جاوه و تشکیلات هیئت اجتماع مآنتواریکه شایسته ولازم است درست و منظم نیست اختلافات و اغراض داخلی هملکت و نفوذ و تجهیلات ناروای بیگانگان توازن اداره اجتماعی هارا برهم زده و مانع آن گردیده است که یک روش عاقلانه و عادلانه حکمه‌ها شود اعتماد و ایمان در جامعه ها پایه‌اش مقول لزل شش خودخواهی و نقع پرستی سرفقر ایده‌ال و آرزوهای اکثریت مردم را تشکیل داده است .

خاتمه دادن با این اضطرابات معنوی و پایان دادن با این تزلزل اخلاقی خیلی ضروری ولازم در عین حال بسیار ساده و آسان است و اگر لطف فرموده بقیه عراض حقیر را بگوش جان استماع فرماید مطلب روشن خواهد شد .

و آن این است که شما آقایان محترم که در این محضر تشریف دارید و امّال شما علاوه بر آنکه مدیر و مسئول تربیت خانوادگی اطفال هستید مردم و اولیاء جامعه نیز محسوب میشوند : زیرا دسته‌ای از شما تاجر و اهل بازار هستید روح و اخلاق بازار و چگونگی سازمان بازاری بدست شما ایجاد گشته است یعنی شما هستید که مدار حرکت کسب و کار و تجارت و اقتصاد را بدست گرفته و آنرا بداغوه خود آنگونه که بنفع تان تمام شود اداره میکنید اگر در آن محیط صداقت و درستگاری و ایمان و

دیانت را رواج بدھید اگر انصاف و ترجم و تقوی را در محیط بازار و تجارت معمول دارید بدون شک جوانانی که تازه بآن محیط وارد میگردند صدیق و امین و درستکار و بایمان خواهند بود آنوقت دیگر برای نفع شخصی خود و برای تسکین حرص و آز و شهرت خویش گرانفروشی و احتکار خواهند کرد بنفع عادی و معمولی قانع شده هستی و خون مردم بینرا وملت فقیر را در شیشه نخواهد گرفت در آن موقع تجارت و اقتصاد مملکت از حال طبیعی خارج نگشته و بشکل امروزی نخواهد افتاد تاجر و کسبه عزیز- ترین فرد اجتماع بশمار خواهند آمد .

عده دیگری از شما صفتگر و یا کارفرما و مالک هستید اگر در مدار کار و در محیط اقتدار خویش عدالت و راستی را رونق بدھید متصدیان کار و زارعین عونم و کارگران زحمتکش هم صدیق و درستکار خواهند شد تمرد و اعتساب و عصیان که از بزرگترین عوامل تخریب کننده مملکت و فاجع کننده کار کشور هست از بین خواهند رفت رعیت مطیع کارگر منقاد اوامر تان خواهد بود آنوقت زراعت و صنعت کشور رو برقی و آبادی خواهد گذاشت

دسته سوم از شما افسران و مریان جنگی هستید و حصلین ما پس از طی دوره آموزشگاه به محیط سربازخانه تحویل داده میشوند افسران آرتیش جای معلمین فرهنگ را گرفته بآنها درس جنگ و مباربه و اصول دفاع و قوانین ترضیح را باد میدهند اگر در محیط سربازخانه انضباط توان باعدهات و محبت حکم‌فرما گردد بدون شک جوانان سلحشور و میهن‌برست در آنجا تربیت خواهند شد ، سربازخانه مکان بان و محل تضمین استقلال مملک و جمیعت ملی ما است آنجا چائی است که کاخ استحکام و وام مملکت بی‌دبی شده و ستونهای این‌نا در قلب افسران و سربازان غیور برقرار گردیده است .

من معتقدم که باید پدران و مادران کودکان خویشا از همان ابتدای رشد دارای روح سربازی و نیروی سلحشوری نمایند و میهن‌برستی را که از آئین دیرین ما است بپرداز و قلب اطفال تزریق کنند تادر آن‌په مانیز سری از افتخار آسمان بسایم

و بر جوانان غیر تمدن و با این خود بشایم پدران باید افتخارات گذشته و قدرت ایام پیشین میهن عزیزان را بشکل نقل و داستان بگوش بچه های خود فرو خواهند و گاه و بیگاه آنها بگویند که : ای فرزند عزیز این کشور پنهانور نامش ایران است از هزاران سال پیش مستقل و آزاد زیست کرده و در دوران گذشته دارای عظمت و جلال و قدرت بوده است ای فرزند عزیز این زادگاه دلiran و مسکن مردان است روزی بود که مادر جهان حکومت و فرمانفرما میگردیم و همیشه این چنین زار و پریشان نبودیم ما یعنی که تا قلب آتن پیش رفتیم مائیم که زلزله بکاخ امپراتوران روم افکنیدیم ما یعنی که از پادشاهان باج گرفتیم زان بس که از ایشان کهر و تاج گرفتیم دیهیم و سریر از گهر و عاج گرفتیم مائیم که از دریا مواج گرفتیم اندیشه نگردیم ز طوفان ز دیوار

وقتیکه مادران بچه های خود را سرگرم میگنند و برای دلداری آنها حکایت و افسانه میخواهند بهتر آنست که داستانهای پهلوانان و رزم سای قهرمانان ایران را بدانها بیان کنند و بگویند ای بچه عزیز وطن ما ایران نام دارد این نام مقدس شیرین تر از جان و گرانبهاتر از روح روان است توهم در هر کجا بمانی و در هر حالی که باش این این نام عزیز را فراموش نکن همیشه برایش فداکاری نما ای فرزند گوش کن این سرود را باد بگیر توهم بامن هم آواز باش و بگو :

هم ایرانی و ایرانیم من چو شیرم بازگرچه ناتوانم

جدا سازند گریند من از بند خودم را غیر ایرانی ندانم

ز خون بر خاک ایران مینگارم به خنجر گردونیم آید میانم

福德ای خاک ایران نونهالان بقر بان وطن نو باوگانم

۵۰۴ باشد بدانند که زندگی و جیات ملی ما و عظمت واستقلال ایران بدست افراد لشکری است همین سر بازیگه در طوفان زمستان و گرمای تابستان کشک مهدود آن افسر

با ایمان و با شرافتی که جان بکف می‌نہد ضامن استقلال میهن ما است بشرط آنکه
حتی یاک نفر سر باز ترسو و جبوون و یاک نفر افسر بی ایمان و بی اعتقاد
و یاک فرمانده خائن و هظامون درمیان آرتش ما موجود نباشد
بالاخره عده دیگری از شما کارمند دولت و اداره کننده امور ملت و مستول
انجام وظایف مخصوصی میباشد کارمندان ادارات برای توده مردم معزوفی کننده شاه و
دولت و مملکت میباشد آن مرد عوام اگر از یاک امنیه و پاسبان خشونت به بیند خیان
میکند شاه مملکت یا وزیر و وکیل گفته است که باو بفلانکس خشونت کن و اگر
ماموری بیکنفر دهاتی خوشروی و مهربانی کند واو را در انجام کارش راهنمایی و
مساعدت نماید دهاتی تصور میکند که شاه و اهل ایران سپرده‌اند که مامورین دولت
بردم مهربان باشند و شما میتوانید هر روز چه در شهر و چه در دهات نظیر این نوع
مثالها را ملاحظه فرمایید زبرا مردم عوام و دهاتی جاهم همه چیز مملکت را از طرف
شاه و وزیر و وکیل میدانند از این جهت مامورین دولت علاوه بر انجام وظایف خود
مشغول حفظ حیثیت و عظمت پادشاه مملکت و آبروی دولت و شرافت ملی کشور هستند
مامورین و کارمندان اجرا کننده قوانین و توسعه دهندۀ عدالت عمومی هستند اطاعت‌های
گرم میزهای باعظامت راهروهای عریض و طوبیل ادارات حقوق و اضافات فوق العاده و
حق مقام وسایر مزایای اداری همه وهمه برای آنست که بکار مردم عادلانه رسیدگی
گردد همه برای آنست که ریشه دزدی و آدمکشی و خیانت و رشوه بدست مامورین
دولت از میان ملت کنده شود تمام آن بولهارا ملت بینوا و فقیر از کد بین و عرق
جبین خویش بما می‌پردازد تا مانیز بدون غرض حقوق آنها حفظ کنیم و موجبات ترقی
مملکت و آسایش حقوق را فرامه سازیم نه آنکه رفت و مسلم بخوبیم و برش این مردم
پدیدخت بخندیم اگر در محیط ادارات مساعدت وجدیت و وظیفه شناسی حکم‌فرما باشد
آنوقت چوانانی که تازه بدانها وارد مبشوند درستکار و مهربان و نقیفه شناس خواهند
بود آنوقت دیگر اساسی رشوه این عمل هست شیطانی این عمر خانمان بر انداز ای

این مملکت رخت برخواهد بست و هیچ‌گاه میان دولت و ملت جدائی نخواهد افتاد همه
با صمیم قلب نسبت بقوایین و مقررات مملکت علاوه‌مند و فداکار خواهند بود اختلاف و
غرض ورزی و بدینی از بین خواهد رفت زیرا نخستین عاملی که مردم از خک و
ملکت و دولت و قانون بیزار میکنند و آنها را به عصیان و تمرد و بدینخنی
سوق کنند همانا بدل سلوکی و رشوت خواری و طهعکاری بعضی از
مامورین نادان و جاهم است

نتیجه که از سخنان خویش هیگیرم این است :

اگر امانت و دیانت در کب و تجارت و صداقت و ترجم در صنعت و ملکداری و کار-
فرمانی اضباط توام باعدهات در سر بازخانه و شرافت و وظیفه شناسی در ادارات حکم-
فرما گردد آنوقت آبادی و آسایش نصیب مملکت و ملت ما خواهد بود و فرزندان
شما که اولیاء امور آینده کشور هستند مردانی درستکار و باشهاست و باشرافت و میهن
پرست تربیت خواهند شد والا :

مادامیکه مکتب باعظمت اجتماع و مدرسه بدان بهنواری جامعه بازار، اداره
سر باز خانه، کارخانه، و دهات منظم و معقول نباشند از این مدارس

کوچک نتیجه‌ای همیشید بست نخواهد آمد

در خاتمه از خداوند متعال مسئله مینمایم که روح فداکاری و اتحاد و خدمت
بمردم را در کالبد ما قویتر گردانیده و تمام مارا در انجام وظایف ملی موفقتر نماید
شیطان حرص و آذ وداعیه طمع و شهرت و غرض را از قلب ما بیرون راند مارا برای
خدمت بیهود عزیز و ملت ایران کامیاب گرداناد

نام نیکو گر بماند ذ آدمی به کتو ماند سرای ذرنگار

انجمن ورزش

یکی از قدیمترین انجمنهای که در دیرستان فردوسی تشکیل یافته انجمن ورزش است از بدواتسیس دیرستان فردوسی دانش آموزان ایت انجمن را استقبال کرده و همان ساله فعالیت‌های خوبی از خرد نشان داده‌اند بطوریکه امسال نز مشاهده می‌شود انجمن ورزش چهار جلسه کثرت اعضاء و چهار جلسه از حیث حسن و چهار جلسه از حیث حسن اخلاق و رفتار سرآمد انجمن‌های دیرستان بوده

آقای حبیب اردبیلی رئیس انجمن است انجمن ورزش دیرستان فردوسی امسال ورزش دانش آموز کلاس ششم طبیعی دارای ۱۸۳ نفر عضو پیوسته ۲۴ نفر عضو وابسته دیباشد.

انتخابات انجمن ورزش امسال با حضور رئیس دیرستان و آنایان گنجویان و سبحانی دیران ورزش دیرستان و کلیه اعضاء انجمن در ۲۹ دی ماه ۱۳۲۶ بعمل آمد قبلاً آنایان گنجویان و سبحانی به اتفاق آراء به سرپرستی انجمن تعیین گردیدند سپس با رأی مخفی انتخابات بعمل آمد و هیئت رئیسه بشرح زیر انتخاب شدند.

۱ - آقای حبیب اردبیلی دانش آموز ۶ طبیعی رئیس

۲ - آقای سید رضا کهنه‌وی دانش آموز پنجم همان ۱

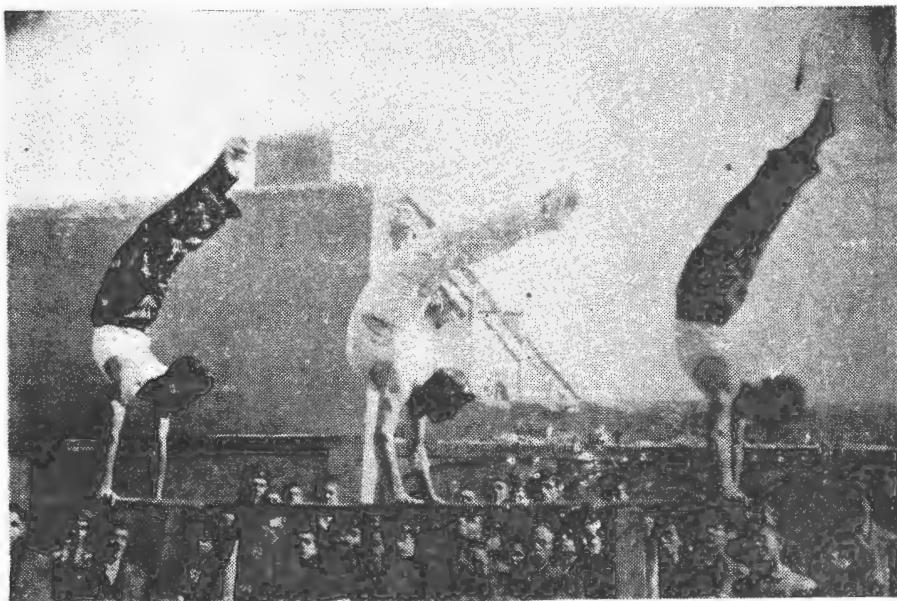
۳ - آقای یعقوب طاهری دانش آموز چهارم همان ۲

۴ - آقای اردشیر ناطب شهیدی دانش آموز پنجم تحویلدار

۵ - آقای داود عطاران دانش آموز چهارم تجویلدار

۶ - آقای علی بخشی دانش آموز چهارم منشی

۷ - آقای مدفالچی دانش آموز چهارم خزانه‌دار

منظرة از عملیات ورزشی دانش آموزان

- در اولین جلسه انجمن که در ۱۱ روز ۲۶ آذر ۱۳۹۶ باحضور سر برستان انجمن بعل آمد مسئولین قسمتهای مختلفه بشرح زیر تعیین شدند
- ۱ - آقای حسین احمدی پور دانش آموز ۶ ادبی مسئول ورزش‌های سنگین
 - ۲ - آقای سید رضا کهمنوئی دانش آموز پنجم - مسئول ورزش‌های میدانی
 - ۳ - آقای مجید حائری دانش آموز چهارم - مسئول باسکتبال
 - ۴ - آقای فیروز رشدیه دانش آموز چهارم - مسئول پینک پونک
 - ۵ - آقای داود عطه‌اران دانش آموز چهارم مسئول فوتبال

عدد از ورزشکاران دبیرستان فردوسی

- ۶ - آقای احمد بشردوست دانشآموز پنجم مسئول کشتی
- ۷ - آقای بلور بوزآصفی دانشآموز ۶ ریاضی مسئول بوکس
- ۸ - آقای مهدی عسگریه دانشآموز پنجم - مسئول بارفیکس و پارالل
انجمن ورزش امسال قدمهای برجهای در تشویق دانشآموزان بورزش برداشته
و تیم‌های منظمی برای باسکتبال و والیبال و سایر قسمهای ورزشی تشکیل داده و
بطوریکه انجمن از هر حیث آماده برای هر نوع مسابقه خارجی بوده و چنانکه در مسابقه
که بین دانشجویان دانشگاه کشاورزی و دبیرستان فردوسی باحضور رئیس محترم دبیر-
ستان و آقای ریاضی معلم ورزش دانشگاه کشاورزی و عدد زیادی از دانشآموزان

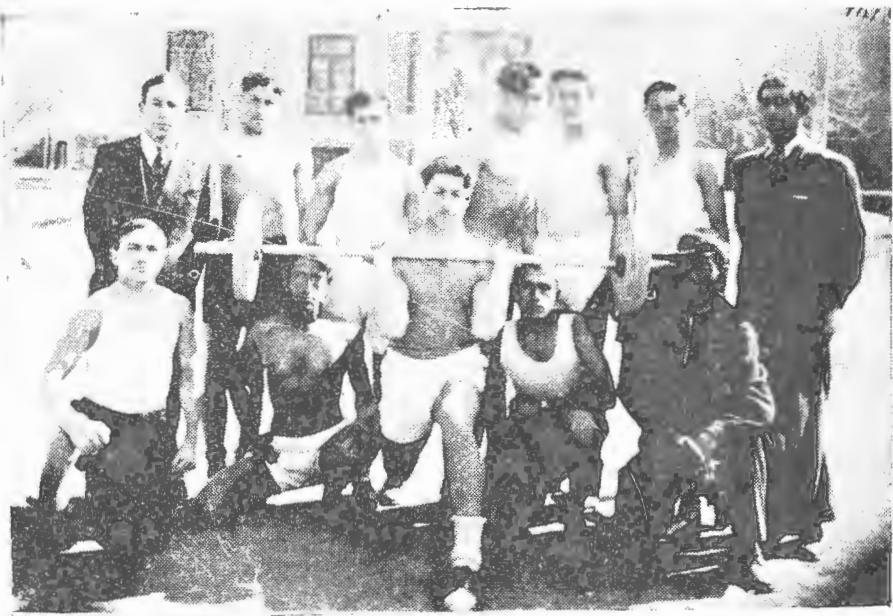
آقای میر فخرانی با عده از آقایان دبیران هنگام تماشای مسابقات داخلی

عمل آمد در قسمت والیبال و پنک پونک بطور بی سابقه دانش آموزان دبیرستان فردوسی مسابقه را برداشت و باز پایان مسابقه از مهمنان عزیز پذیرانی گرمی از طرف انجمن عمل آمد .

آقای حبیب اردبیلی رئیس فعال انجمن بدریافت یک قطمه نشان افتخار از در رئیس دبیرستان مفتخر گردیدند اجنبت ورزش بس مفتخر است که هترین باسکتبالیستهای تبریز را تربیت نموده که امروزه سبب افتخار آذربایجان میباشند و در مسابقات قهرمانی کشور حائز رتبه دوم گردیده اند انجمن ورزش دبیرستان فردوسی امسال از روی نقشه معینی پیش میرود و با استغلال شایان عموم محصلین قدمهای بر جسته ای در تشویق جوانان بورزش و تشکیل دسته های قهرمانی و ایجاد روح سلحشوری بین عموم دانش آموزان دبیرستان برداشته است .

در این قسمت علاوه بر تشویق اولیای دبیرستان زحمات شبانه روزی و دلacre فرط

آقای گنجویان دیر ورزش دبیرستان مورد توجه میباشد آقای گنجویان ازورزشکاران

قهرمانان هالتر دبیرستان فردوسی

جدی و پاک آذربایجان بوده و از روزیکه بسر پرستی انجمن ورزش دبیرستان تعیین شده‌اند شب و روز باروح خستگی ناپذیر در تنظیم برنامه‌های ورزشی کوشیده و عمل نتایج اقدامات خود را در جشن‌های ورزشی نشان داده‌اند بخصوص در تشریف فرمایه‌ای اعیان‌حضرت همایون شاهنشاهی با آذربایجان جوانان ورزشکار دبیرستان در تحت سرپرستی دبیر علاقمند خود در رژه و در سایر تسمیه‌ای ورزشی رتبه اول را حاصل شده‌اند و خرد آفای گنجویان دبیر ورزش دبیرستان از دست مبارک شاهنشاه مدال لیاقت دریافت داشته‌اند در سال تجهیزی ۲۶-۲۷ انجمن ورزش دبیرستان برای تشویق جوانان بورزش مسابقات داخلی را دایر نمود.

آخرین مسابقه داخلی باسکتبال روز پنجمین ۱۳۷۱ در آغاز باحضور رئیس محترم دبیرستان آفای میر فخرائی و آفای محسنی ناظم دبیرستان و عده از دبیران و آفای جعفریان مدیر فنی و رئیس دائره تربیت بدنی آذربایجان بین کلاسهاي پنجم و چهارم بعمل آمد و در نتیجه کلاس چهارم حائز رتبه اول گردید .

سپس آفای میر فخرائی شروع بصحبت نموده پس از نطق مختصری راجع به فوائد ورزش از زحمات و مساعی کارمندان انجمن ورزش قدردانی نموده آفای اردبیلی را با یک قطعه مدل لیاقت مقنخ فرمودند بعداً مدلهاي که از طرف انجمن برای حائزین رتبه اول از نقره تهیه شده بود بدست رئیس دبیرستان بر سینه بازيگران نصب گردید .

برای هر يك از قسمهاي ورزشی بطور يك كه در بالا اشاره شد از جوانان قهرمان سرپرستی تعیین شده و داشت آموزات بهيل خود در هر يك از شعبات ورزشی اسم نويس كرده در مواقع يكاري با نظر سرپرست از وسائل موجوده استفاده و تمرينات لازم را بعمل مبارورند غير از قسم فوتبال که بجهت نبودن ميدان مناسب چندان پيش فری در آن قسم حاصل نشه در سایر قسم ها از چهت واليهال و باسکتبال و كشتی و بنك بنك و بوکس وهالت و برتاب وزنه و اقسام پريشها و اقسام دوها انجمن ورزش دبیرستان فردوسی به پيش فتهای مهمی نايبل شده و در تمام مسابقات مقام خودرا محفوظ داشته است .

انجمن ورزش دبیرستان فردوسی

کوه نوردان مهران

جو آنان ورزشکار و قهرمان دیبرستان فردوسی

باقم آقای حسینزاده

دیبرستان زیارتی و مرپرست ایدن
کوه نوردی

هوا هنوز گرک و میش بود ، در چهار راه
منصور در این وقت روز که اغلب مردم شهر در خواب
شیرینی فرورفتند بودند سر و صدای زیادی بود ، کوه
نوردان دیبرستان فردوسی تندرج در این نقطه جمع
میشدند .

پاسیات چهار راه منصور از مشاهده اینها
جمعیت که اغلب حامل کوله باز و چوب‌ستی بودند حیرت
کرد ، جلوتر آمد و پرسید آقا چه خبر است و قتی که

شنید اینها شاگرد دیبرستان بوده و کوه نوردان دوباره سر کار خود رفت .
عده نیز در چهارراه ایستاده بودند و با بهت و خیرت کوه نوردان را ورانداز
میکردند و قتی که مطلبی دستگیرشان نمیشد راه خود را میگرفتند و پرتفتند .
تبریز شهر سکرت و خاموشی است و مردم آن نیز عادت به سکوت و از وادارند
طبقات مختلف شهر اگر فرصت و فراغت داشته باشند تنه کاریکه میکنند اینست که
چند بار عرض و طول خیابان پهلوی را پیموده و قتی که کاملا خسته شدند بخانه
های خود بر میگردند .

کوه نوردان پس از شش ساعت کوه نوردی از راه « ونیار » بر میگردند

امروز خیابان پهلوی تچهار راه متصور لطف و رونق جالب توجهی بخود گرفته بود — فریاد نشاط کوه نوردان در خیابان انقلاب حیرت‌انگیزی داشت آنها که خانه‌های شان مجاور خیابان بود و زودتر بیدار شده بودند بیرون آمده بودند تاز نزدیک جوانان پوشور و ورزشکار دیبرستان فردوسی را به یافتند .

چندین سال بود که جوانان ورزشدوست تبریز بواسطه مشکلات و موانعی که علل آن هنوز بررسی نیست بکوه نوردی علاقه نداشتند و نمیدانستند که این ورزش تاچه اندازه برای تربیت قوای روحی و جسمی آنان لازم و سودمند است خوشبختانه آفای میر فخرانی رئیس محترم دیبرستان فردوسی وقتی که خبر یافتند اینجنب در نظر دارم در دیبرستان انجمنی بنام انجمن کوه نوردی تشکیل دهم تصمیم نویسنده را با حسن قبول استقبال کردند و قول دادند در این راه از هیچ‌گونه مساعدت مضایقه نکنند .

بدین طریق انجمن ما برای افتاد ، گرچه در ابتدای امر عده از عناصر خارجی خواستند با تخطیه و هوچیکری ما را از این کار سودمند باز دارند مغذلک هلاک و پشنکار کوه نوردان دیبرستان برایهم مشکلات فایق آمد و انجمن ما توسعه

در اینجا کوه نوردان با برف و طوفان مواجه شدند ولی بالاخره توансند از میان آبوه برف راهی پیدا کرده و از کوه عبور کنند

و قدرت فوق العاده یافت .

بقدرتیج در تبریز دستیجات کوه نوردی تشکیل یافت. در چندین دیروستان انجمنهای کوه نوردی دایر گردید و کوههای تبریز که یک مدت جایگاه زاغ و زغن بود پر از جوانان ورزشکار و کوه نورد گردید .

دهقانان و برزگران اغلب اوقات وتنی که با کوه نوردان ما مصادف میشدند حیرت میکردند و میپرسیدند آقا شما چکارهاید و ما با زبان خوش و نرم آنان جواب میدادیم که ما کوه نوردیم و بجای اینکه اوقات فرغت خود را بیهوده بگذرانیم و روزش میکنیم و میخواهیم برای وطن خود جوانان کار آمد و لایق و نیرومندی باشیم .

چندی نگذشت داستان کوه نوردی ما بر سر زبانها افتاد ، رادیو تبریز هر هفته چریان کوه نوردی ما را باطلاع شنوندگان خود میرسانید و این خود بیشتر مایه دلکرمی و علاقمندی کوه نوردان گردید .

مملکت مهران پدر ورزش ایران خاطر کوه نوردان را مقائز ساخت ، اشخاصی

استادان دانشگاه ، باشگاه سر باز و کوه نوردان دیبرستان فردوسی
در کوه عون بن علی

که با عالم ورزش سر و کار دارند میدانند که هرجوم مهران حیات و جوانی خود را
وقف ورزش ساخت و بالاخره جان خودبیز را در این راه از دست داد .
ورزشکاران آذربایجان بخاطر درگذشت مهران سوگوار بودند ، کوه نوردان
دیبرستان فردوسی در طی یک جلسه پرشور و تئتر انگیزی باتفاق آراء تصمیم گرفتند
که از این بس انجمن کوهنوردی دیبرستان باسم کوه نوردان مهران نامیده شود .
فردای آن روز اسم مهران بر روی برنامه کوهنوردان نقش گردید آناییکه اهل
حقیقت و معنی بودند این عمل کوهنوردان را مستودند . علاوه بر این کوهنوردان
دیبرستان فردوسی با این اقدام خود ثابت کردند که طرفدار حق بوده و باشخاصی که
خدمتگزار وطن عزیز خود ایران باشند بانتظر تقدیر نگاه میکنند .
در تبریز غوغای عجیبی برپا بود رادیو تهران و رادیو تبریز هر روز خبر
میدان که عده متتجاوز از سیصد نفر ورزشکار برای گذراندن مسابقات قهرمانی بـ

تعجب اینجاست که با وجود سرمای سخت هوا جناب سرگرد صادقیان بدون اینکه پیراهن و روپوش داشته باشند خونسرد و بی اعتنا ایستاده‌اند سرگرد صادقیان در سخت ترین سرمای زمستان لخت راه میرفند و این خود بیشتر مایه حیرت رفقاء ما میگردید

تبریز خواهند آمد ، مردم تبریز خودرا برای پذیرائی فرمانان عزیز آماده میکردند .
دانش آموzan دبیرستان فردوسی علی العصوص کوه نوردان مهران در روز
ورود ورزشکاران در حالیکه سوار مکاپیون بودند در خیابانهای تبریز رژه رفتند .
کوه نوردان مهران در این روز اعلامیه‌های بدین مضمون « تبریز از فرط شادی میلرzed »
« زنده باد ورزشکاران دلیر ایران » بین اهالی و مهمنان بخش کردند .
تبریز امروز شکوه و رونق جالب توجهی داشت ، سرود کوه نوردان و فریاد
شادمانی آنان خیابانهای تبریز را بلرژه انداخته بود .
مقارن ساعت دو بعد از ظهر کوه نوردان به قریب باسمنج رسیدند در اینجا نیوز
کوه نوردان و برجم آن که بردوی آن اسم مهران جلوه خاصی داشت بیشتر جلب توجه

میکرد . ورزشکاران ایران میدیدند با اینکه مهران در گذشته است ولی نام او مادامیکه در ایران اثری ازورزش باقی است زنده و جاویدان خواهد بود .

در اینجا کوه نوردان مهران پس از دو ساعت توقف قبل از سایر استقبال گفته‌گان شهر برگشتند ، دسته کوه نوردان وقتی که مقام ساخته شهزادی رسیدند «واج» با فریاد و گفت زدن‌ای متمسادی چندین ده هزار نفر از مردم تبریز شدند فریاد زنده باد کوه نوردان مهران در شهر غنیله افکنده بود و بدین طریق کوه نوردان ثابت کردند که برای تربیت نسل آینده باید از راه اورزش اقدام کردوازین راه برای ایران جوانان سالم و نیرومند و وطن پرستی بارآورد .

کوه نوردان مهران هر هفته روزهای جمعه به کوه نوردي میرفته ، در طی این گردشها چندین بار بارف و طوفان مواجه شدند ولی هر چقدر مشکلات زیادتر میگردید عزم و پایداری کوه نوردان در رسیدن بهدف حکمتر میشد .

کوه نوردان مهران در نظر دارند پس از پایان امتحانات یعنی در تعطیلات تابستان به قله کوههای سهند و سبلان و در صورت امکان کوه آرارات صعود کنند کوه نوردان از کمک‌ها و مساعدت‌های معنوی آفای بوشهری پور رئیس جوان و با ذوق اداره رادیو که دستور داده بودند هر هفته جریان کوه نوردان دیورستان را باطلاع شنوندگان خود بر ساند تشکر میکنند .

کوه نوردان مخصوصاً از جناب سرگرد صادیان که از افسران ورزشکار و درست و وطن پرست ایران اند و هر هفته با تفاوت کوه نوردان می‌امند و با این عمل خود جوانان را بورزش و کوه نوردي تشویق میکرند بدین وسیله تشکر میکنند .

ما امیدواریم روزی بر سر این ورزش سودمند در آذربایجان توسعه کامل یابد و جوانان آذربایجان بجای اینکه اوقات فراغت خود را صرف سرگرمیهای ناسودمند کنند در کوه و دشت و دمن بگذرانند .

بِقَلْمَنْ آقَایْ حَمِيدْ قَفَقَايَچِی

مختصری از شرح حال و اصلاحات میرزا تقی خان امیر کبیر

کشور ایران از دیر زمانی باز مهد تمدن و زادگاه

بزرگترین مردان نامی بوده است اگرچه نواعن و مشاهیر عالم متعلق بیک ملت و مملکت نیست و جامعه بشری بداشتن این افراد مفتخر است ولی تنوع و افتخارات نصیب ملت یا مملکتی است که اشخاص نامبرده منسوب بدانجا باشند با وجود اینکه کشورما از زمانهای بسیار قدیم مشتملدار تمدن و مردمی مردان بزرگ بوده ولی تا کنون شرح حال بسیط و اطلاع کافی از آنها در دست نداریم و علمت این امر یا بیهلا تگی فرهنگیات

است که نخواستند بمناسخ و افکار دانشمندان سلف خود آشنا [آقای حمید قفقایچی شوند و یا تقصیبو مولفین و مترجمین است آنطوریکه باید دانشآموز کلاس ششم ادبی اطلاعات کافی در دسترس مردم نگذاشته اند باهم این موضوع تالیف و ترجمه نیز آن آنقدرها زیاد نیست ولی ممکن بود باختصار بذل توجه و صرف وقت پرده ابهام و فراموشی از روی تاریخ زندگانی بعضی از آنها برداشته و در احیای مقام افتخارات کشور قدمی فراتر نهاده شود کدام بک از افراد تحصیل کرده این آب و خالک اطلاعات کافی راجع به امیر کبیرها و بوعلى ها و نادرشاها دارند تا زوایخ خارجی . در صورتیکه امیر کبیر یکی از رجال بر جسته این کشور و خدمات و اصلاحات وی باعث تزیین صفحات تاریخ مهابه است و به احدی پوشیده نیست که در راه ترقی و اصلاح کشور شبیت شهادت را

نوشید .

آقا-i-یاوری

دیبر دوره اول دیبرستان

در قرن ۱۹ سلسله قاجار برایران حکومت داشتند و مدت سلطنتشان در حدود ۱۵۰ سال بود وازان حبیث خوشبخت بودند که در ابتدای جلوس بعضی از آنها مثلاً آغا محمدخان قاجار زمام اور را وزیری باشد بیهود آشنا بسیاست وقت دردست میگرفت ولی هیچ یک از سلطنت قاجار نتوانستند از وجود این اشخاص استفاده نمایند فقط مؤسس سلسله قاجار « آغا محمدخان » توانست از وزیر خود که حاجی ابراهیم خان اعتماد الوله شیرازی بود استفاده نماید و هو بود که باعث تقویت سلسله قاجار در ایران گردید ولی رفته وضع دربار ایران را بوخامت گذاشت دیگر وجود افراد کاردان که بخواهد زمام امور را دردست گیرد باسیاست آنروز که دست اجانب نیز در آن بی ثابت نبود و فق نمیداد واگر کسی در این باره اصرار زیاد میورزید جان خود را میباخت پادشاهان بعد از آغا محمدخان مثل فتحعلی شاه و محمد شاه و ناصر الدین شاه آنطور یکه باید نتوانستند از وجود وزرای خود استفاده نمایند زیرا خائنین و اجانب کاملاً بر اوضاع مسلط بودند .

بامختصر توجه بتاریخ ایران ملاحظه مینماییم که در هیچ دوره در ایران قحطانی الرجال نبوده و هر وقت اوضاع ایران آشته و جامعه ایرانی رو باضمحلال میرفته خداوند متعال یکی از فرزندان رشید این آب و خاک را برانگیخته و ایرانرا از پرتگاه نیستی نجات داده است زمانیکه در ایران ملوك الطوابقی و هر قسم از این کشور دردست امیری بود ناگهان خاکدان صفوی روی کار آمدند و نخستین پادشاه آن بنام شاه اسماعیل صفوی در سال ۹۰۸ هجری جلوس نمود و ایرانرا از ملوك الطوابقی نجات داد و وحدت کشور را دوباره تجدید کرد پس از آنکه سلسله صفوی بدمت افغانها منقرضی گردید تا که

واففانها از هر طرف بخاک ایران حمله آوردهند و
بسیاری از شهرها را خراب و غارت کردند و
کشور مثل سابق مفسوس و انتظام امور از هم
گسیخته گردید و پس از ۱۳ سال هرج و مر ج زمام امور
را سرداری دلیر و نامدار موسم بنادرشاه اشار
بدست گرفت و پساز سلسله افشاریه سلسله رنده
که معروفترین پادشاه آن کریمخان زند و بعد از
او غامحمد خان قاجار بود که اولی وسومی در
جهانگیری و شجاعت و دومی بعده است و رعیت پروری
مشهور عالم بودند و چنانکه قبله متذکر شدیم
پیشرفت کار آغا محمد خان بدستیاری وزیر کار
دانش حاجی ابراهیم خان اعتمادالدوله بود و وزیر

آقای گریم دانش

دانش آموز کلاس ششم ادبی
سه نفر بادسایس خارجی و بدست خائنین داخلی شربت شهادت را نوشیدند وضع دربار
قاجار آنقدر وخم و آلت اجرای مقاصد اجانب بود که کمتر کسی میتواند بدانم چه
عواملی باعث شده که حاجی ابراهیم خان اعتمادالدوله شیرازی را باfügیع ترین وضعی بقتل
رساندند و همچنین ناصرالدین شاه را با هزاران حیله و نیز نک بشکشن امیر کبیر و داشتند
شرح حال - امیر کبیر اصلا فراهانی و موطنش هزاوه از محل فراهان ارakk

میباشد اسم اصلی امیر چنانکه از دو مهرش معلوم میشود « عبده الراعی محمد تقی »
« لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَقُّ الْعَبِيْنَ مُحَمَّدٌ تَقِيٌّ » محمد تقی پدرش محمد قربان فراهانی
که از ایام جوانی در خانواده میرزا عیسی قائم مقام و میرزا ابوالقاسم قائم مقام فراهانی بوده
است و امیر کبیر نیز در خاندان مذکور بسر میزد و چون هوش واستعداد فطری داشته

ناصیه او هویدا بود قائم مقام را برآن داشت که در تربیت وی چد بلیغ نماید و بواسطه لیاقت و استعدادی که از خود نشاند او دوزی و پرداخت مخاطب ساخته گفت « فرزند تو در آتیه مقام بزرگی را اشغال خواهی کرد و در باریکترین موقع اگر خائنین مزاحمت نشوند مملکت را از گرداب پریشانی و هلاکت نجات خواهی داد » امیر کبیر در اثر ذوق و استعداد فطری که داشت بزودی تحت نظر معلمین مشغول فرا گرفتن علوم مختلفه گردید بطوریکه در ایام جوانی بخدمت محمد خان زنگنه که در آن زمان مقام امیر نظامی عباس میرزا ولیعهد را داشت وارد شد و آنقدر در کارهای مرجوعه لیاقت از خود نشان داد که در اندک مدتی از مقربان امیر نظام و مجرم اسرار وی گردید که در امور کلی و جزئی با او تشریک مساعی مینمود.

روی کار آمدن امیر کبیر و استقرار امنیت — نظر اجمالی بتاریخ عمومی ایران این موضوع را بطور کلی روشن می نماید که عدم استقرار امنیت در کشور ما دائمی است و عمل اصلی آن در وحله اول اوضاع جغرافیائی و در مرحله دوم ضعف حکومت میباشد از این جهت همیشه مشاهده میشود که در گوش و گذار ایران ایلات و عشایر همیشه سربشورش و طفیان برمیدارند و اگر حکومت مرکزی ضعیف شود و از عهده جلوگیری بر نماید دوره فترت شروع و سران مختلفین رفتارهای از ضعف دولت مرکزی استفاده کرده خود را مستقل میخواهند و این قضیه امریست که در هر دوره تقریباً دامنگیر ایران شده است از ابتدای قرن سیزدهم که وضع دربار ایران خراب و دست خائنین دائم بر علیه مملکت در کار بود همیشه فتنه و شورشی زمانی بدست شاهزادگان وقتی بدست عشایر هنگامی بصورت پیدا شدن مذهب در سراسر مملکت حکم فرما بود و سلطنت محمد شاه بعداز میرزا ابوالقاسم قائم مقام که دچار تزلزل شده بود و نمایندگان خارجی در کارهای کشور مداخله را بعد اعلی رسانده بودند و از طرف دیگر شورش در کردستان و فزوین و ذارس و کرمان و بزد و انقلاب حاکم بندر عباس و فتنه شیخ نصر حاکم بندر بوشهر و از ۴۰۵ ممتر قیام سالار و فتنه باشه بود که از زمان محمدمیرشاه

شروع و روز بروز دامنه اش و سعیتر و مهیب تر میشد این بود وضع مملکت در اواخر سلطنت محمدشاه که کشور را رو بقهرا سیر میداد واگر لطف خداوندی شامل حال ایرانی نبیشد وزیر با تدبیری مثل امیرکبیر زمام امور را در دست نمیگرفت تکلیف مملکت آنروزها معین بود ملاحظه میشود با این اوضاع که دولت مرکزی خیلی ضعیف و خزانه دولت خالی وقتی و فساد تمام کشور را گرفته بود امیر زمام امور را بدست گرفت و با اراده قدری و کوشش خستگی زپذیر این شورشها را فرونشاند و امنیت را در تمام کشور برقرار نمود از جمله خاموش ساختن فتنه سالار باویه بود که پس از انجام این امر هم با اعزام نیروی توانست در نفاط دیگر کشور امنیت را برقرار سازد

مسافر قهای امیر گیلر بروجیه و همالک عثمانی

امیر کبیر بواسطه حسن سلاوک و آشنائی که با آداب و عاشرت با مامورین خارجی داشت زمانیکه دولت ایران خسرو میرزا را در شوال ۱۲۴۴ برای عذر خواهی از کشته شدن گریبايدوف پایانخت روسيه نزد امپراتور فرستاد امیر کبیر نیز به همراهی وی اعزام گردید میرزا تقی خان پس از بازگشت در انر ابراز لیاقت به قام وزارت نظام آذربایجان منصوب و بلقب وزیر نظام ملقب گردید .

و در سفر دوم که در سال ۱۲۵۴ هجری قمری صورت گرفت علت این مسافرت را مینویسد که امپراتور روسيه برای سرکشی شهرهای قفقاز آمده بود و ضمنا از محمد شاه دعوت نمود که در ابروان یکدیگر را ملاقات نایند و چون آن زمان محمد شاه قصد تغییر هرات را داشت لذا از قبول این دعوت استنکاف ورزیده و اینهد را که ناصرالدین شاه بود با همراهی امیر کبیر و امیر نظام ابروان فرستاد و ناصرالدین شاه در آن موقع هفت سانه بود روز دوم ورود پنzd امپراتور بازیافتند امیر نظام پس از معرفی هر یك از نایندگان ایرانی چون نوبت به امیر کبیر رسید گفت میرزا تقی خان در سفر سابق در من پطرسپورغ به شهر امپراتور معرفی شده

است و امپراتور در جواب گفت خدا را شکر که بار دیگر دوست خود را دیدم و بعد از امیر کبیر زبان روسی احوالپرسی نموده و جواب میشنود و پس از مراجعت دو آنچه دان مرصع بکی برای امیر نظام « محمد خان زنگنه » و دیگری را برای میرزا تقی خان امیر کبیر فرستاده میشود و دیگر مسافرت امیر کبیر بعنوان سفارت بارض روم بود که در آن موقع مابین دولت ایران و عثمانی در سر « محمره » خرمشهر فعلی اختلاف افتاده بود امیر بدانجا رهسپار گردید پس از چندی تحریکات مفترضانه برعلیه امیر کرده شد و گویا خیال داشتند که ویرا با همراهانش بقتل برسانند ولی موفق نشدند بالاخره بعد از اقامت چهار سال و اندی معاهدهای بسته با ایران بر گشت و جریان را در مرکز بحضور شاه گزارش داده دوباره پیشکاری و لیمهد « ناصرالدین شاه » با آذربایجان مراجعت نمود و تا وفات محمد شاه در تبریز اقامت داشت زحمات امیر کبیر ارای رسائیدن ناصرالدین میرزا به مقام سلطنت و منصب شدن وی به مقام صدر اعظمی

محمد شاه در شب سه شنبه ۶ شوال مطابق با سال ۱۲۶۴ هجری قمری در تهران بدروود حبات گفت و چون این خبر در تهران منتشر شد غوغای ربا کرد و سلطنت رسیدن و لیمهد خالی از اشکال نبود زیرا مدعايان سلطنت زیاد بودند و لیمهد هم مطلع همچو در آذربایجان بود سفیر روس مقیم تهران موسوم پرنس دالفور کی برای حمایت از لیمهد بسفیر مقیم تبریز که آشکوف بود نوشت قضیه را بسمع و لیمهد برساند چون قاصد تبریز رسید آشکوف برای گردش بیعت آباد واقع در ۱۲ کیلو متری تبریز رفته بود پس از آنکه نامه بدمت وی رسید عین نامه را بولیمهد ارائه داشت و لیمهد میرزا فضل الله نصیر الملک علی آبادی و میرزا تقی خان امیر کبیر را بحضور میطلبید و این موضوع را بآنها در میان میگذارد ولی میرزا فضل الله از شبden این خبر خیلی برشان حواس شده و لیمهد از اخند تدبیر از وی مایوس و با امیر کبیر وارد مذاکره میشود امیر با صراحت جواب میدهد که وسائل حرب کت

و جلوس وی را آماده نماید پس برای اولین دفعه در ۱۴ شوال ۱۲۶۴ ولی‌هد را در تبریز برخاست سلطنت نشانیده و مراسم جلوس برخاست سلطنت بعمل آمده و کنسولهای خارجی مقیم تبریز هم برای انجام تشریفات شرکت نمینمایند امیر کبیر پس از جلوس شاه در آذربایجان فوراً وسایل حرکت وی را بهتران مهیا نمینماید باوجود خالی بودن خزانه در مدت چند روز لشکری مرکب از بدوازده عراده توب و ۸ هنگ سرباز که جمعاً عده آنها سی هزار نفر بود عازم تهران شدند و چون خزانه دولت خالی بود لذا امیر مقدار هنگفتی از تجار قرض گرفت که پس از ورود بهتران وجود مزبور را پردازد و از طرف دیگر برای جلوگیری از ناامنی در آذربایجان از اشخاصی که ظنین بود آنها را از کار کنار و بجای آنها اشخاص با کفایت را نشانید و ناصرالدین شاه در مقابل این خدمات در راه ویرا امیر نظام لقب داد که لقب محمد خان زنگنه بود و در روز ۱۸ ذیقده ۱۲۶۴ هجری قمری بهتران وارد شد و قبل از اینکه شاه بهتران وارد شود حاج میرزا آنسی فرار نموده و در صحن حسرت عبدالعظیم متخصص گردید و عده‌ای نیز منتظر رسیدن به مقام صدر اعظمی بودند از آنجلمه میرزا نصرالله اردبیلی و نصیرالملک علی آبادی مازندرانی و دیگر آفخان وزیر لشکر بودند و بعد از ورود بهتران در ۲۲ ذیقده سال ۱۲۶۴ هجری قمری برخاست سلطنت نشست و پیاداش خدماتی که امیر انجام داده بود مقام صدر اعظمی را بوی تفویض و بامیر کبیر اتابک اعظم ملقب گردانید و از این پس در خانه حاجی میرزا آنسی رحل آنامت افکند و بر ترق و فتق امور مشغول شد .

اصلاحات امیر کبیر - قبل اشاره شد هنگامی که مقام صدر اعظمی بهیرزا تقی خان امیر کبیر تفویض شد اوضاع مملکت آشفته و در هر نقطه از نقاط کشور شورشی برپا و خزانه دولت نیز تهی بود و علت آن همان شورش‌های داخلی بود که برخی از ہرداخت مالیات خود داری میکردند و اگر هم مقداری جمیع میشد مامورین محلی در بین خودشان حسابی درست کرده و مقدار بسیار کمی را ہم کو میفرستادند

که آنهم صرف فنات سازی و توپربزی حاجی میرزا آفاسی و همچنین شاهزادگان و درباریان و شمرا میشد در چنین موقعی مردم تامین جانی و مالی نداشته و کار بجائی رسیده بود که در خود باینخت نیز امنیت برقرار نبود چون امیر دست بکار اصلاحات زد در آنکه مدتی بموفقیت بزرگی نایل آمد نخست امر کرد که از استعمال القاب و تماریف بیمعنی که در دوره صفویه و اوایل سلطنت سلسله قاجار رسم شده بود خود داری نمایند و خودش هم فقط بالفظ جناب اکتفا کرد .

۲ - چون درآمد کشور را رسیدگی کرد ملاحظه نمود که یک میلیون تومان خرج کشور زیادتر از عایدات آنست لذا برای اینکار امر داد مخارج بهوده از قبل مخارج هنگفت شاهزادها و یکمده که بدون انجام کاری برهای زیاد میگرفتند منع کرده و برای هر یک شغلی مناسب با حقوق کافی معین نمود و حتی از ولخرجی و انهام بهوده شاه جلوگیری کرد و همچنین بعضی مالیات‌های بینجا را انفو و بعضی اشیاء مالیات عادلانه گذاشت و در مدت کمی پس از صرف مخارج مملکتی مقساري هنگفت در خزانه دولت بعنوان ذخیره مانده بود قبل از امیر کبیر این کارها از روی اصول صحیح و معین نبود مالیات‌ها هر چه می‌آمد بجیب شاهزادگان میراث البته آنها که نقدا پرداخت میشد ولی برای کارهای دیگر که بول لازم بود حواله آنرا بشهرهای دیگر میدادند و حاکم آنجا باهزار حیله و نبرنک از اهالی، پواهای گزاف گرفته پس از برداشتن سهم خود بقیه را بجهات مرجو عه مصرف میگردند صاحب کتاب ناسخ التواریخ مینویسد محمد حسن خان امیر والی که در دربار قرب منزلتی بهم رسانیده و خواهر محمد شاه را بروجیت خود انتخاب کرده بود در عراق منصب امیر تومانی داشت هر ساله حقوق شکریان را از تهران میگرفت و سرانها نمیبرداخت و بزور از آنها رسید دریافت میگرد و لی میرزا تقی خان در منظم کردن مالیات زحمت فراوان کشید و بتسابق عایدات برای آنها مالیات معین میگرد چنانکه در شماره روزنامه و قایع اتفاقیه مینویسد شاه سال ۱۲۶۷ پر خوی پمحصول آفت رسید امیر

کبیر ماموری روانه آن ناحیه نموده و بقدر ضرورت از مالیات آنجا کاست . علت موفقیت امیر کبیر در اصلاحات اولاً پاکدامنی و حسن عمل خود او ثانیاً درستگاری مامورین وی بود بطوریکه قبلاً متذکر شدیم موقعی که خواست از مخارج بیهوده شاهزادگان و درباریان بکامد نخست از حقوق سالیانه خود ده هزار تومان کسر کرد و صنعتگران را تشویق نمود و آنها را بتفلیید از صنایع خارجی واداشت و عدهای برای یاد گرفتن علوم و صنایع باروپا فرستاد مخصوص نمونه میتوان این واقعه را ذکر در اوایل سلطنت ناصرالدین شاه که ساور ساخت خارجه با بران آورده بودند .

امیر برای رونق دادن این صنعت بحاکم اصفهان نوشت يك نفر دواتگر استاد وزبردست از میان آنها انتخاب نموده بتهران اعزام نماید شخصی را که برای اینکار به تهران فرستاده حکایت کند که بعض رسیدن این حکم حاکم اصفهان تمامی دواتگرانرا جمع کرده گفت آنکه میان شما از هم‌استاد است به من بنمایید سه نفر را انتخاب کردند که یکی هم من بودم پس بسه نفر گفتند میان شما استاد تر کیست مرا نشان دادند حاکم فوراً مرا روانه بایتحت نمود چون بتهران وارد شدم خودرا بحضور امیر معرفی کردم امید پس از استحضار کافی از حالمون و پس اراینکه برایش معلوم شد که در فن خود استادم ساوری بن نشانداد و گفت میتوانی مثل این را بسازی من ساور را گرفته نگاه کردم گفتم آری گفت مثل این را بساز و بیاور رفتم در تهران در دکان دواتگری مشغول شدم و پس از چند روز ساوری مثل آن درست کرده بحضور امیر آوردم امیر کبیر پسندید و بحاکم اصفهان نوشت که سرمایه کافی در د-ترس من بگذارد تا مشغول کار شوم چون باصفهان رسیدم حاکم تمام وسائل برایم آماده گرد تقریباً ۲۰۰ تومان مخارج سه دکان شد هنوز بکار مشغول نشده بودم که مامور حاکم رسید و مرا بنزد حاکم برد حاکم گفت امیر کبیر از کار برکنار شد و آن بول مال دولت است باید هرچه زود تر پردازی و چون میدانست می خود چندان قدریت مالی ندارم و آنرا هم گرفته ام برای درست گردب دکانها

خرج کرده‌ام ناچار اسباب خانه مرا حراج کرد ۱۷۰ تومان از آن وصول نمود و برای سی تومان دستورداد مرا در شوارع عام شلاق بزنند تابلکه مردم بن ترحم نموده سی تومان مرا بدنه‌ند و از آن‌زمان چشم‌های من آسیب دیده است و وجود ابن گونه حکام ناخالف وبست قدرت بود که ایران را ازه فله ترقی و تمدن عقب گذاشت.

۳ - امیر کبیر در چند سفری که بروسیه کرد واژ اوضاع و احوال آنجا باخبر شد خواست ایران را پایه مملکت بزرگ اروپا برساند «باید داشت که در آن زمان اختراعات علمی تقریباً آنقدرها رواج پیدا نکرده بود و اقام آنروزها برای کشور خیلی مفید و مایه امید بود» برای این کار افکار آماده وسائل موجوده و تشكیلات کافی نمیدید لذا بفکر تاسیس دارالفنون و روزنامه و توسعه صنعت افتاد قبل از زمان سلطنت فتحعلی‌شاه و محمد شاه مخصوصی باروپا اعزام شده بودند ولی ایران این کار را نه بسندید و خواست که اینها در ایران تربیت بشوند اکثر بخارج عده محدودی میرفند در داخله عده زیادی میتوانستند استفاده کنند و موضوع تاسیس دارالفنون را ناصرالدین شاه در همیان نهاد ولی شاه جواب‌داد می‌کن است باخورد اشخاص کهنه برسست و خشک عقیده مصادف گشته نگذارند چنین موسسه ای ایجاد شود. بنابراین بهترین راه اعزام محصلین بخارج است ولی امیر‌شاه را باین نکته متوجه نمود که اولاً این اعتراضات نمی‌شود تازیاً آن مبالغ هنگفتی که خرج عده محدود در خارج می‌شود عوض آن عده‌ای معلم از خارج استخدام می‌کنیم تابتوانیم عده زیادی را در خرد کشور تربیت نماییم پس از موافقت شاه بساختمان مدرسه مزبور که نقش‌اش را خود امیر طرح کرده بود دستورداد و در سال ۱۲۶۷ هجری قمری میرزا رضا مهندس باشی را مأمور تکمیل آن نمود و بدستیاری محمد تقی خان معمار باشی قسم شرقی آن بناء در همان سال پایان یافت و امیر برای استخدام معلم معلمین اطریشی را ترجیح نمود این کشوری بیطرف بود اما هیئتی برای استخراج معلم باطنی فرستاد و ذر اطریش از ایشان پذیرایی بسیار خوبی بعمل آمد ضمناً متریخ صدر اعظم اتریش برای رفاقت بجا

کشور علمی خیلی مایل بود که سازمان لشگری ایران بسیار منظم باشد بهین جوت امر داد هفت نفر از معلمین بر جسته و افسران لایق با همراهی ایشان با ایران بقرستند ولی افوس موقعی که ابن هیئت با ایران رسیدند امیر از صدارت عزل شده بود و اسامی هفت نفر ورشته تخصصی آنها را روزنامه و قایع اتفاقیه بشرح زیر ذکر می کند.

۱ - بارون کومنس	معالم پیاده نظام
۲ - اوکست کی ژیرد	« توپخانه »
۳ - ساقی	« مهندسی
۴ - نیرو	« معلم سواره نظام
۵ - دکتر پلاک	« طب و جراحی
۶ - کوکاتی	« دوازاسازی
۷ - چار نقطی نساوی « اتریشی »	معلم معدن شناسی
- مدرسه دارالفنون در اوائل ماه صفر ۱۲۶۸ رسمآ گشایش یافت و محمدعلیخان شیرازی مامور اداره و تنظیم آن گردید در این روز شماره داوطلبان ۶۰ نفر بود ای بفاصله یک ماه دو برابر شد و در ۵ ربیع الاول همان سال رسمآ افتتاح و مشغول کار گردید و بطوریکه در روزنامه و قایع اتفاقیه مندرج است عده شاگردان دارالفنون در سال نخستین ۱۰۰ نفر بودند . در دوره اول دارالفنون توانست عده‌ای محصل داشته باشد و کاردان مثل مرحوم دکتر اعلم الدوّله نققی - میرزا رضاخان مهندس الملک - آقای سرتیپ عبدالرزاق خان مهندس - مرحوم محمدعلی فروغی « ذکاءالملک » بجماعه تحول بل دهد ولی پس از عزل امیر از صدارت و بدین شدن شاه باین موسسه که از طرف دربار ایران بعمل آمد در راه ترقی آن اقدامات موثری نشد .

۴ - اصلاحات لشگری و کشوری امیر کبیر نیز شایان توجه است زیرا هنگام ورود امیر به تهران سپاه منظم ایران اکرچه ۴۰۰۰ میگفتند ولی از ۳۰۰ تجاوز نمی-کرد ولی در عرض حقوق و جبره ۴۰۰۰ نفر را میگرفتند امیر کبیر چون منصب

صدارت نظام درحقیقت وزارت جنگ را شخصاً بهمراه داشت لذا درابن‌باره سعی بسیار بخراج میداد و موقعی که در آذربایجان اقامت داشت بفنون لشکری آشنا شده بود و هم‌چنین مصاحبه با فسران خارجی و بازدید کارخانه‌های معظم اسلحه سازی رویه‌امیررا باین فکر انداخت که کارخانه اسلحه سازی نیز در ایران دایر نماید لذا درچند شهر ایران کارخانه اسلحه سازی دایر کرد از جمله در اصفهان کارخانه‌ای بود که ماهی ۳۰۰ قبضه تفنک و کارخانه دیگر در شهر شیراز و تهران بنامود که ماهی ۱۰۰۰ قبضه تفنک بامهمات دیگر تحويل میدادند و علاوه از آن کارخانه‌های توب ریزی که عباس‌میرزا با آذربایجان آورده بود آنها را دوباره بکار انداخت و آهن مصرفی این کارخانه‌ها از معادن «ناینخ» مازندران و ماسوله کیلان تامین میشد و برای استخراج آنها اقدامات بسیار جدی از طرف دولت بعمل آمد و از نمونه‌های اسلحه ساخت آن‌زمان فعلاً در موزه دانشگاه افسری موجود است از مقایسه آنها با تفنگکاری واردہ از انگلستان و فرانسه میتوان باستادی هنروران ایران بی‌برد.

در تمام ایالات ولایات هنگهای مخصوصی متناسب با جمیعت و اهمیت آن برقرار نمود و برای مقید الشکل کردن لباس سربازان البته آنها را بفorm لباس سربازان اطریشی نمود و دوختن تکمه‌های شیرخورشید بلباس سربازان از آن‌زمان معمول شده است شخصاً بکارهای لشکری رسید کی میکرد و از حقوق و چیره‌های آنان جو با میشد و اگر میفهمید افسری نسبت بسرباز تجاوز کرده است بسختی مجازات می‌نمود و از مواظبت امیر بود که افسران و سربازان همیشه بوطایفشان آشنا بودند و از کارهای دیگر امیر تا سیس اداره آگاهی بود عضو این اداره اشخاص مخصوصی بودند که هیچکس نمی‌شناخت و طوری فعالیت میکردند که امیر از کارهای لشکری و کشوری حتی از افعال توابع بیکانگان مقیم ایران نیز باخبر بود گویند پس از آنکه امیر وضع مالی کشور را روپراه نمود بعضی از شهرستانها که بواسطه شورش و خودسری مالیات زدایه بودند از جمله نواحی بلوچستان بود امیر نامه‌ای بحاکم کرمان نوشت و ضمناً خاطرنشانی

گرد که مالیات عقب افتاده را وصول و توسط حامل نامه به تهران گسیل دارد مامور که افسری بود درجه سروانی داشت بطرف مقصد حرکت میکند چون با شهر میرسد و نامه امیر را بحاکم آنجا تسلیم میکند که پس از خواندن باین اعتنایی نامه امیر را پرتاب کرده بالعن تسبیخ آمیزی میگوید مگر اخذ مالیات از سردار سعید بلوج کار آسانی است ما آنقدر قدرت نداریم تازاو مالیات بگیریم و ضمنا بر داشته همین ها را بامیر کبیر نوشته بمامور میدهدماور در جواب گفت حالاچاره چیست حاکم یعنوان استهزا و ای با صورت جدی باو گفت باستی خودت نزد سردار سعید بلوج بروی و چنانکه دستور میدهیم مالیات موقه را وصول نمائی چون ببلوچستان رسیدی سراغ سردار امیرکری او را در بیان چادری بای کندر اطرافش ۲۰۰ نفر سردار عشاپر بعمال تعظیم ایستاده اند دفنا وارد چادر شده و سکوت عمیق را شکسته با دست چپ ریش سردار را گرفته و با دست راست مشتی محکم بر فرق او میزنی پس از آن این کلمات را بیان می کنی « من از طرف امیر کبیر آمده ام که مالیات عقب افتاده را نقدا در یافت کرده باز گردم » مامور ساده لوح و بی تجربه بدون اینکه تاملی کند و آخر کار را فکر نماید یک شتر سواری کرایه کرده فورا بمحمل ماموریت حرکت می کند چون با آنجا میرسد بشنا بدستور حاکم از چای سردار چویا شده چون چادر نامبرده را می باید غفلتا وارد شده و یک سر بطرف سردار میرود بایک دست ریش را گرفته با دست دیگر مشتی ببر فرق او می زند و این کلمات را می گوید « آفای سردار من از طرف صدر اعظم ایران میرزا تقی خان امیر کبیر مامور مالیاتی عقب افتاده را الساعه دریافت کرده باز گردم » اطرا فیان که ناظر ابن حال بودند همه با شمشیرهای بر هنر بوسی حمله کردند تا سردار را از چنگ اوی برها نند و قطمه قطمه کنند وای سردار امر کرد با او کاری نداشته باشند و بعلاوه دستور کرد که مالیاتی های موقه را بپردازند و چون پول حاضر میشود مامور میگویند من بایستی در کرمان تحويل بکیرم زیرا در راه تایین ندارم و سردار مجبور میشود که چند نفر را مامور کرده و پولهارا بشرط حمل کردند بطرف کرمان ره پار

گردیدند و بافسر مزبور ۵۰۰ تومان انعام داد ولی مامور قبول نکرد و آن مبلغ را هم روی مالیات گذاشت و چون بکرمان بر گشت حاکم آنجا باخبر شد در حمام بود و از وی تقاضا می‌کند بلا فاصله باوی ملاقات کند چون بنزد حاکم میرود حاکم از او تقاضا می‌نماید که جواب نامه امیر را بس بدهد هر قدر تقاضا می‌کند مامور زیر بار نمی‌رود تا جائی که حاکم حاضر می‌شود ۵۰۰۰ تومان بوی بدهد و کاغذ را بستاند ولی مامور قبول نکرده بطرف تهران رهسپار می‌گردد وقتی که به تهران میرسد و بحضور امیر راه می‌باید امیر وی را مخاطب ساخته می‌گوید مامور درستکار من آن ۵۰۰ تومان را که هنوز تصرف نکرده ای مال تواست و آن پنج هزار تومان را که حاکم کرمان برای تمویید نکردنی بتو خواهد رسید ابن واقعه میرساند که امیر چطور در کارهای مامورین دقیق و از اوضاع مملکت آگاه بوده است و هم چنین روزی افسری با سرباز خود بمحل ماموریت میرفتد در دروازه شهر بار هیزمی که بشهر داخل می‌شد تصادف کرده و سرباز بیک شاغه از آنرا کشید چون سرباز بود مکاری هم مانع نشد در آن موقع درویشی جلو آمد و سرباز گفت اسمت چیست در فلان هنک می‌شود ؟ سرباز جوابداد نه اسم من این و در فلان هنک می‌شوم درویش از او عذر خواست گفت بیخشید من شمارا با برادری که دارم اشتباه کرده بودم بس از طی مسافتی افسر از او پرسید آنسخنچ چه گفت سرباز نضیه را نقل کرد افر- گفت آخ جاسوس امیر بود پس از انجام ماموریت بنزد امیر آمد امیر گفت چون ماموریت خود را خوب انجام دادی از مجازات تو می‌گذرم ولی افسری که سرباز او هیزم بدد لیاقت افسری ندارد برو بشهرت و زندگانی کن اگر بتو ظایی شود نزد من شکایت کن تا فوراً مرتفع شود ملاحظه می‌شود امیر با خبط لشکری خیلی علاقه مند بوده با کوچکترین غفلتی افسر را از خدمت اخراج نمود .

۹ - اصلاحات قضائی - از اقداماتی که امیر کبیر را بیش از بیش

محبوب رعیت می‌نمود اصلاح امور قضائی بود دیوانخانه یا عدله در آن زمان در دست

روحاییون بود و طبق احکام اسلامی حکم صادر نمیشد ولی بعضی موقع تقدیره از مقام خود سوء استفاده کرده تبعیض قائل نمیشدند و گاهی احکامی نامنفع و منسوج یکدیگر صادر می‌کردند بدین جهت نظام امور دیوانخانه مثل مایر ادارات مختلف و مشوش بود امیر کبیر برای اصلاح اشخاص متبدیت و منقیرا روی کار آورد چنانکه شیخ عبدالحسین طهرانی منقب بشیخ المراقبین را که از روحاییان عالیمقام شهر بود و امیر چندین بار درستکاری و زهد ویرا شنیده بود پساز اتفاق قضیه زیر شخص نامبرده را به تهران احضار و حاکم شرع گردانید.

شخصی در باره مملکتی از امیر شکایت آغاز نمود امیر همان شخص را نزد شیخ عبدالرحیم بروجردی که رئیس محضر شهر تهران بود فرستاده و دستور داد مطابق قول ابن شرع در قضیه رسیدگی نموده و حکم شرعی را صادر نماید.

رئیس مزبور مجرمانه بامیر چنین بیغام می‌دهد « دایره شرع وسیع است میل مبارک حضرت امیر کبیر باید علوم باشد تا همانطور حکم صادر گردد » امیر بعضی شنیدن ابن بیغام سخت برآشت و بماور گفت دوباره تکرار کن مامور بیچاره با ترس و لرز دوباره بیغام شیخ را تکرار کرد غضب امیر طوری شد نمود و نگاهه‌ای وی طوری در مامور موثر واقع گردید که عقب عقب رفته بزمین افتاد و از هوش برفت و شیخ پس از اطلاع از جریان رای عذر خواهی نزد امیر آمد امیر برخلاف عادت هیچ احترامی نکرده بلنده شد و رفت و شیخ مزبور تا آخر عمر مجبور بخانه نشینی گردید پس از ابن جربان شیخ عبدالحسین را بجای وی منصب نمود.

۶ - قبل از صدارت امیر کبیر مخصوصاً پس از تحمیل معاہدته ترکمنچای بر ایران سفرای خارجی هر طور می‌خواستند در امور کشور ما مداخله نمی‌کردند و در واقع شاه و وزراء را آلت اجرای مقاصد خود ساخته بودند امیر کبیر از نفوذ سفرای خارجی جدا چاوگیری کرد و در محاصره مشهد موقعی که سفرای خارجی برای یورقراری صلاح ما بین شورشبان و دولت نهضای وساطت کردند امیر گفت مردم مشهد

راضی هستند که بیست هزار نفر از ایشان کشته شود تا آنکه مشهد ایشان بواسطت خارجیان بتصرف دوات درآید.

۷ - امیر کبیر برای زیبائی تهران و رفاه حال عموم اقدامات مهمی نمود با تنظیف کوچه‌ها و حمامها فرمات داد و برای حفظ صحت و سلامتی عموم دست با اقداماتی زد از جمله با مردم او در تهران بیمارستانی بنام «مریضخانه دولتی» که در سال ۱۲۶۷ به بناء آن شروع کردند و در سال ۱۲۶۸ پایان پذیریافت این بیمارستان اگرچه در بدرو تاسیس چندان مورد اعتماد نشد ولی رفتارهای مریضهای زیادی با آنجامرا جمهور کردند و این بیمارستان در ربع الدول ۱۲۶۸ افتتاح یافت و وسائل معالجه چهار صد نفر را در آنجا مهیا نموده بودند و بعلاوه داروخانه ای هم در آنجا برپا بود این مریضخانه اصولاً بجهت معالجات لشکری بود و اغلب اشخاص بی‌بصاعت نیز برای گران معالجه می‌شدند و ریاست آن با میرزا محمد ولی حکیم‌باشی و معالجه بیماران تحت نظر دکتر کازولانی انجام می‌گرفت بنابر احصای‌ای که در دست است در عرض یک‌سال یعنی از ربیع الاول ۱۲۶۸ الی ۱۲۶۹ دوهزار و دویست و سی هشت نفر در آن مریضخانه معالجه شدند تا زمان امیر کسانیکه بطبابت مشغول بودند اغلب تصدیق نداشتند و بعضی از آنها هم چندان ماهر نبودند و جامعه بایستی نتیجه مهلك ایفت امر را تحمل کند ولی امیر کبیر فرمانداد تمام اطباء باید در ازد دکتر کازولانی امتحانات لازم را داده و در صورت موافقیت تصدیق نمایه دریافت دارند رواج تلقیح عمومی آبله نیز از خدمات سودمندانه امیر کبیر است اگرچه در زمان فتحعلیشاه راجح بایت کار اقداماتی شد ولی تلقیح عمومی آبله از زمان امیر در ایران معمول شد و چون مردم بفواید آن بی بردن در تلقیح آن بر بکدیگر سبقت می‌جستند و بعکام ولایات دستور داد که مردم را به تلقیح آبله دعوت نمایند و مختلفین را مجازات کنند . امیر با شعرای دربار میانه خوبی نداشت و هیچ وقت آنها را تشویق و ترغیب نمی‌نمود زبرای میدانست آنها برای اینکه کیسه خود را پر کنند حرفهای بی‌اساس و تعاریف بی‌معنی

بکار می برند داستان قاآنی شاعر درباری قاجاریه بهترین شاهد این مطلب است که
قصیده‌ای راجع بمدح امیر کبیر ساخت که مطلعش این بود
نیم خلد میوزد مگر زجو بیارها
ک بوی مشک میدهد هوای مرغزارها
تا جائی که گوید

بعای ظالمی شقی نشسته عالمی نقی
چون این بیت بمدح امیر و بنم حاجی میرزا آفاسی درست کرده در حضور امیر
خواند امیر بهم برآمد و برا تنبیه کرد گویند دستور داد که قاآنی را نک کنند
و مستمری و برا قطع کرد پس و برا مامور نمود کنانی که در فلاحت بزبان فرانسه
بود ترجمه نماید و از آن باابت حقوق دریافت دارد .

از اقدامات مهم دیگر امیر کبیر برانداختن رشو خواری بود این در دایتماعی
که تاریخ شیوع آن در ایران درست معلوم نیست و گریبانگیر اهالی این مملکت
است که بنامهای مختلف و برآههای گوتاگون در طول زمان بکار رفته است این
درد بی درمان همیشه دامن ایرانی را ملوث نموده است مگر موقعی که یک عنصر
پاک و فعال مثل امیر کبیرها زمام امور را بدست میکرft و از شیوع آن جلو گیری
میکرده رو بقهه را میگذشت ولی بمحض از بین رفت آن شخص باز با شدتی هرچه
تمامتر رو بازدید میگذاشت امیر کبیر از نخستین روزیکه به مقام صدر اعظمی منصوب
شد به برانداختن این درد کمر بست و واقعاً هم از عهمه اش برآمد به تمام حکم دستور
اگید داد که از این عمل پست دست بر دارند در صورت غفلت دفعه اول یادآوری
ولی در صورت تکرار نتیجه عمل خویش را نمایند دریافت میکرد این رفتار باعث شد
که در تمام نشاط مملکت از شیوع رشو جلو گیری شود قبل از امیر کبیر هر لشکری
که از شهری یا نقبهای میگذشت مایه‌نیان خود را از رعیت برایگان تحصیل می‌کرد
و با محصلین مالیات زیاده از حد معین وجه دریافت میداشتند در نتیجه سختگیری تمام
ابن تمدبات از بین رفت و هیچ ازمانده لشکری در موقع عبور باخذه کوچکترین

مبلغ و با مایحتاج خود قادر نبود و مخالفین سخت کیفر میدیدند و کسی را که قبل از امیر کبیر اینقدر در برآنداختن ریشه رشوه خواری مجاهدت کرده باشد سراغ نداریم صحبت عمل و بیاعتنایی وی بجهاد و جلال و خدمت وی مورد تصدیق مورخین بیگانه است ازان چو اشخاص که از درآمد نامشروع آنها چلوکیزی میشند و مطابق امیال خود نمیتوانند رفتار کنند ناگزیر بسماحت و بدگونی نزد شاه بیتجربه برداختند آنقدر کوشیدند که او را از کار برکنار کردند و بگفته واتسون « پولهاییکه امیر بستی بعنوان رشوه بگیرد نکرفت و برعلیه او بکار رفت و صرف کشته شد و اضمحلال وی گردیده » و بطوریکه میدانیم بدستور ناصرالدین شاه امیر کبیر را در حمام ذنکاشان با فجیعترین وضیی بقتل رساندند ولی تاریخ نویسان آنزمان که اغلب جره خوار دربار بودند هرقدر توانسته بروی حقایق پرده کشیدند و تاجانی کوبرا اجنبي برست زم نهادند و کفاید که در اثر غرور و تکبر و نافرمانی از مقام صادرت مفرول و تبعید شده بالاخره از شدت حزن و اندوه در شب دوشنبه ۱۸ ربیع الاول در گذشته است .

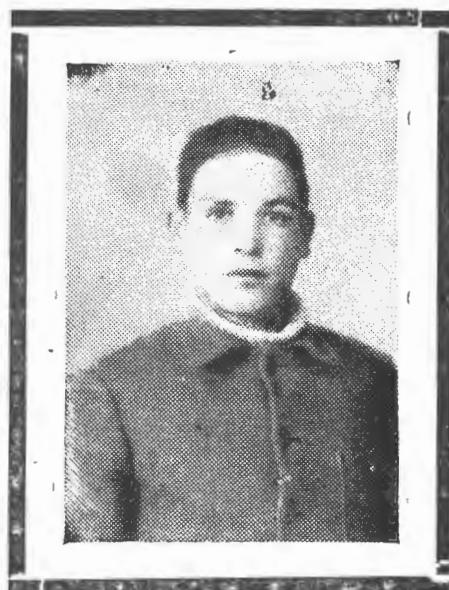
صدراعظم کشی در سلسله ذاجر کار بیسابقه نبود ولی ناصرالدین شاه با ارتکاب عمل شنیعی غیر از قتل امیر کبیر که تاریخ زندگانیش را بیش از بیش نتکیت کر اید دعوت سید جمال الدین (۱) اسد آبادی بود که دو دفعه صورت گرفته و در هر دعوت ویرا با نوع آرار و شکنجه تبعید کرده است

تمririz آستانه ماه ۱۳۳۶

(۱) سید جمال الدین اسد آبادی معروف با نامی در شعبان ۱۲۵۴ هجری قمری در تربه اسد آباد متولد و در ۱۳۱۴ هجری قمری با زهر مسموم شده و شرح سوالش در مجله ایرانشهر شماره ۱۳ منظمه برلین ۱۳۰۴ - ۱۳۰۵ منتدرج است

میرزا آقا شهریار سرایدار دبیرستان فردوسی ۴۷-۵
سالست با کمال صداقت و جدیت مشغول انجام وظیفه خود
بوده در عرض این مدت با وجود حوادث غیر متوقبه که
در اوضاع اجتماعی روی داده با منهای دقت و شجاعت
از اسباب و اثاثیه دبیرستان محافظت نموده در حقیقت میران
گفت در نتیجه زحمات ایمان بود که از جمن سالنامه توانست
خدمات ۳۱ ساله دبیرستان فردوسی را مفصل در دسترس
خواهند گمان و محترم قرار دهد.

این عکس بیاد بود جوان ناکام حسین هاظری دانش آهوز دبیرستان
فردوسي که در راه انجام وظیمه دندس و حفظ شرافت ملی خود بدست
متجازرین شهید گردیده در سالنامه چاپ میگردد و از جدن سالنامه یقین
دارد هادامیکه چنین جوانان شجاع و میهن پرست در این سر زمین زندگی
میکنند دشمنان ایران نخواهند توانست باستقلال و حیثیت وطن عزیز ما
لطیه وارد بیاورند

باقلم صمد قضائی فارغ التحصیل دیبرستان فردوسی

دانشجوی دانشگاه پزشگی تهران

خدمات دیبرستان فردوسی

بجایمه

بسی افتخار دارم امروز از دیبرستانی صحبت میکنم که به بزرگترین افتخارات نایل شده است . افتخار یکفرد یا بسیار بسته بخدمتی است که آن فرد یا بسیار بجهت خودی و بیگانه یکگاهی جامعه و میهن انجام میدهد . دیبرستان فردوسی بنای تصدیق خودی و بیگانه یکگاهی است که از بد و تاسیس تا کنون بزرگترین خدمات را نسبت به میهن انجام داده و عالی ترین و مقدسترین احسانات و افکار را در میانها پرورانده است . این دیبرستان کهن سان که از قدیمترین مدارس ایران و دیبرستان منحصر بفرد آذربایجان است تا کنون فرزندانی بهادر میهن تقدیم کرده است که امروز نه تنها باعث افتخار این دیبرستان بلکه سبب افتخار تمام آذربایجان و ایرانند مردان بزرگوار ایرانی که امروز چرخهای اداری میهن باستانی مارا میگردانند اکثرشان در آغاز این دیبرستان کهن پرورش یافته‌اند چنگاوران رشیدی که افتخار حراست کشور باستانی سپرس را بعده دارند و شب و روز در دل امواج در باباها و فراز آسمانها باروی قلل بربرف و صحراء‌های سوزان میهن عزیزان نگاهبانی میکنند بیشترشان تربیت یافته این دیبرستان میباشند بالاخره تمام فرزندان تحصیل کرده آذربایجانی افسران قضات استادان اطبا و فیزیون‌ها و شیمیست‌ها و مهندسین که امروز چشم و چراغ ایران و افتخار آذربایجانند تمامشان در این محیط مقدس پرورش یافته‌اند دیبرستان فردوسی نه از آن حیث که یک دوره کهنسال ایران و منحصر بفرد آذربایجان بوده و در طراز بهترین مدارس جهان میباشد بخود می‌الد بلکه از آن

جهت در مقابل تاریخ سرافراز و مقتدر است که بیگانه کانون میهن پرستی و شاهدوستی و بزرگترین حافظ و مروج شعائر ملی و آداب و سنت باستانی ماست مکتبی است که آنچه درس میهن پرستی یادمیدهند بزبان تاریخ میگویند بقلم احساسات برآوح دل مینویسند و بهای جان عمل میگفتهند آری دیگرستان فردوسی از این حیث بخود میباشد و خود را بالاتر از تمام دیگرستانهای میهن میداند دیگرستان فردوسی بخود میباشد از اینکه توانت روی اصل وظیفه تاریخی خود در باریکترین و خیلیترین اوقات کشور داریوش و منحوترین و تاریکترین ادوار حیات آذربایجان مشعلدار میهن پرستی و شاهدوستی و کانون ایرانیت باشد دیگرستان فردوسی بیگانه کانونی است که در تمام دوران حکومت بیگانه برستان آتش مقدس ایران پرستی آن خاموش نشد و بالعکس هر وقت که خواستند خاموشش سازند شمله و رتر گردید در ایامی که تیشه بریشه زبان ملی مزدند هر گلوئی را که یک کلامه فارسی از آن بیرون میآمد میپریدند ایران پرستی گناه و باد ایران خیانت غیر قابل عفو بشمار میرفت دیگرستان فردوسی علی رغم دستهای که میخواستند خفاش کنند فرباد میزد : چو ایران نباشد تن من مباد بدن بوم و بر زنده یک تن مباد ایامی که از هر کردی و برزن سرود ای توبراق شنیده میشد چون آن سرود را بمحصلین فردوسی تحمیل میکردند بلا فاصله آهناک روح نواز سرود ای ایران بگوشان میرسید از تحمیل خود پشیمان و از احساسات محصلین غضبناک میشدند روز گاریکه همه میهن پرستان زندان روی جکر کذاشته خون میخوردند و خاموش بودند دیگر انش در برابر امر سکوتی که با آنها میدادند با گلوی فشرده و دل خوبین فرباد میزدند : درین است ایران که ویران شود کنام بلنگان و شیران شود با عسرت و فشار زندگی میکردند و گوشه زندان حقیقی را بروطنه که زندان شده بود ترجیح میدادند بالاخره جلای وطن کرده ترک یار و دیار میگفتهند ولی ترک ایران نمیگفتهند در دورانی که نقض دادگستری را برژه میپردازد دیگرستان فردوسی حاضر نمیشند آشنا : فاشیست و کانون رتعیینش مینامیدند و معتقد میشند که چون یک دو دوره محصلین دیگرستان

را ترک کرده و پراکنده شوند آنجاهمه اصلاح میشود غافل از اینکه آتشی که نمیرد همیشه بر دل اوست آنجا آتش مقدس جاویدانی شعله ور است که هر گز خاموش نشده و نخواهد شد. اگر نصب تمثال شاهنشاه محبوب را در ادارات رسمی و داغن میکرددند مصلیین فردوسی تمثای لهای کوچک چیزی تهیه نموده و روی دلهای خود نصب میکرددند خلاصه روز گاریکه تمام کاونهای ایرانیت را از بین میبردند و هر دلی را که بعشق وطن می طبید می شکافتند و هر سری را که بشور وطن زنده بود از تن جدا میساختند و سینه را که با اتش میهن پرستی گرم میشد می دریدند نتوانستند سینه این مادر کهنسال این مکتب ایرانی را بشکافند و این یگنه کانون و مظہر ایرانیت را از بین بپرند آری دیبرستان فردوسی در مقابل بیگانه برسان تسلیم نشد و تا ایران و ایرانی بانیست تسلیم نخواهد شد تا خدای ایران خرد ایرانرا حرامت میکند. تا خورشید ایران بدشت و دمنش میتابد و از خون شهیدان ایران گل و لاله میروبد تا اجساد سیروس و داریوش در آغوش ایران میارمند و ارواح شبکرد نادر و دارا از ایران پاسبانی میکنند تا خون سر بازان خشار بارشا روی درباری مدیرانه موج میزند والربانوس پیش پای شاپور میارزد و هلهله و هورای نادر از فراز دهلي گوش میرسد بالاخره تا دامستان نوشیروان و طاق کسری و تخت جمشید و کوه بیتون بقبت ایران و ایرانی پاینده و زنده و دیبرستان فردوسی بایدار و جاوید است

پاپله آوران

